

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 3/2015 - 47 pàgines

Sessió ordinària del dia 31 de març del 2015

El dia 31 de març del 2015, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 6/2015, que és el següent:

1- Elecció del cap de Govern.

2- Informe de la Comissió Permanent sobre les afers tractats fora període de sessions.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Jordi Alcobé Font
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart

M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Torres Falcó

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.35h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom. Comencem avui formalment aquesta setena legislatura constitucional, que espero sigui de molt profit per a tots els ciutadans d'Andorra. No voldria deixar passar l'ocasió sense donar-vos la benvinguda, tot esperant que tothom, defensant les seves idees treballi de la forma la més col·laboradora possible i en bé de l'interès general.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia:

1- Elecció del cap de Govern.

D'acord amb el que determina l'article 122.1 del Reglament del Consell General, iniciem aquesta sessió amb la lectura dels candidats proclamats ahir per la Sindicatura, així com dels consellers generals que els presenten.

Demanaria al Sr. secretari de nou, si és tan amable de donar lectura dels candidats i dels consellers que els presenten.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

S'han presentat dues candidatures.

Presentació de la candidatura del Sr. Antoni Martí Petit, la qual li donen suport, el Sr. Jordi Alcobé Font, El Sr. Miquel Aleix Areny, El Sr. Ladislau Baró Solà, la Sra. Mònica Bonell Tuset, El Sr. Jordi Cinca Mateos, El Sr. Carles Enseñat Reig, La Sra. Rosa Ferrer Obiols, el Sr. Antoni Fillet Adellach, la Sra. Sofia Garrallà Tomàs, la Sra. Conxita Marsol Riart, el Sr. Antoni Martí Petit, La Sra. Maria Martisella González, la Sra. Meritxell Mateu Pi, el Sr. Vicenç Mateu Zamora i el Sr. Jordi Torres Falcó.

Pel que fa a la presentació de la candidatura del Sr. Josep Pintat Forné, la qual li donen suport el Sr. Josep Pintat Forné, el Sr. Jordi Gallardo Fernández, el Sr. Joan Carles Camp Areny, el Sr. Ferran Costa Marimon, el Sr. Carles Naudi d'Areny Plandolit-Balsells, la Sra. Judith Pallarés Cortés, El Sr. Josep Majoral Obiols i la Sra. Carine Montaner Raynaud.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé tot seguit, i d'acord amb el que disposa l'article 122.2 del Reglament del Consell General, intervindrà, en primer lloc, el candidat proposat per un major número de consellers generals. És tracta del Sr. Antoni Martí Petit.

Sr. Antoni Martí podeu accedir a la tribuna d'oradors i començar la vostra intervenció. Us recordo que no teniu límit de temps.

El Sr. Antoni Martí:

Molt Il·lustres Senyors Síndics,

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers Generals,

És per a mi un honor i un orgull poder presentar-me avui davant d'aquesta Cambra per sotmetre la meua investidura com a cap de Govern del Principat d'Andorra. Ho faig compromès amb el projecte polític que hem estat desplegant els últims quatre anys, conscient també de l'alta responsabilitat que suposa, i confiat en el futur d'aquesta terra i la seva gent.

Fa cinc setmanes, a les urnes, les andorranes i els andorrans van revalidar la confiança en la majoria parlamentària, en el Govern i en el projecte de

Demòcrates per Andorra. L'opció política que tinc l'honor d'encapçalar ha obtingut la majoria absoluta en aquesta Cambra. Però hem de veure les coses tal com són: el mandat de les urnes ha estat aquesta vegada més plural, més divers i menys rotund que fa quatre anys. Negar això seria negar la pluralitat que ha volgut la societat andorrana.

El projecte de construir una nova Andorra, -i dic bé una nova Andorra, que conservi les moltes coses bones que tenia l'anterior-, per a les futures generacions ha estat avalat pels electors. No només per la victòria de Demòcrates per Andorra, sinó també pels resultats de les altres tres forces polítiques presents avui al Consell General. Perquè tots nosaltres coincidim en aspectes fonamentals com la transformació del model de creixement econòmic o la necessitat de trobar un acord d'associació amb la Unió Europea que sigui beneficiós per a Andorra. És evident que, -tot i coincidir en aquestes grans línies-, podem discrepar en les concrecions i en els matisos, però en aquests moments em sembla més important destacar allò que ens uneix que no pas allò que ens separa.

És així com entenc el mandat de les urnes: Cal continuar endavant amb el projecte polític que vam posar en marxa fa quatre anys; i cal també fer-ho atenent a la pluralitat d'aquesta Cambra.

Per això el meu discurs programa d'avui tindrà un doble fil conductor: la determinació per continuar amb les reformes en marxa i la mà estesa, la mà sincera estesa per acordar les grans qüestions d'Estat.

Entenem, -i així ho hem entès sempre-, que hi ha qüestions de calat que no es poden aprovar amb el vot de la meitat més un dels membres d'aquesta Cambra. El marc de relació amb la Unió Europea, la definició del model d'Estat, -i parlo de competències i transferències-, la política exterior o el futur de la seguretat social no es poden deixar en mans del joc de majories i minories parlamentàries. En aquestes qüestions, la responsabilitat política i el sentit d'Estat exigeixen més que mai buscar consensos molt més amplis. Així ho vaig fer durant la passada legislatura i així ho seguiré fent ara si obtinc la confiança del Consell General. Avui més que mai ens esforçarem per un gran acord transversal al tomb de les principals línies d'acció de Govern.

Un consens que no sempre va ser possible; i segur que des de la majoria vam tenir la nostra part de responsabilitat. Jo personalment l'assumeixo. Però el realment irresponsable hauria sigut no encarar les reformes necessàries i perdre'ns en discussions eternes. Buscarem sempre l'acord, però la voluntat de consens no ens privarà d'actuar amb determinació i també amb responsabilitat.

La situació en la que Andorra està immersa des de fa unes setmanes, ara més que mai necessita la vital importància de tenir un Govern que actuï de manera ferma, decidida i responsable.

Permetin-me ara que reconegui la feina feta per aquest Govern en funcions, de tots i cadascun dels seus ministres. I parlo de la feina feta durant les últimes setmanes. Els esdeveniments han volgut que no hagi pogut acomiadar-me d'ells com m'hauria agradat: amb una declaració pública i fent balanç de la feina feta i agraint sincerament, -i sé que estan presents avui-, l'altíssima dedicació de tots els ministres amb els quals he tingut l'honor de treballar. Així doncs, faig arribar el meu agraïment a tots i cadascun d'ells, i especialment a aquells que no repetiran en el càrrec per la gran feina que també han fet durant aquests últims quatre anys.

Deia que els fets de les últimes setmanes demostren la importància de tenir un Govern capaç de prendre decisions amb determinació i responsabilitat. I demostrant també que -malgrat haver guanyat les eleccions amb majoria absoluta- en les qüestions d'Estat nosaltres no estalviarem esforços per aconseguir la unitat de totes les forces polítiques. Des del primer moment en què va començar la crisi arran de la nota de les autoritats dels Estats Units sobre Banca Privada d'Andorra, des del Govern en funcions hem estat en contacte permanent amb els representants electes dels grups de l'oposició. I hem fet tot el possible per consensuar un full de ruta per superar aquesta situació, una situació d'una gravetat i complexitat sense precedents al nostre país. No cal que ens enganyem.

En la sessió de dijous, d'aquí a dos dies, es votarà un projecte de llei que ha de ser una peça clau per desencallar la situació de crisi actual. Però -siguem realistes- la sotragada que suposa l'afer BPA condicionarà bona part de la legislatura que comença. En sóc plenament conscient; no ser-ne conscient avui seria d'una altíssima irresponsabilitat.

Durant la campanya electoral, des de Demòcrates per Andorra vam insistir en la idea que la profunda crisi econòmica que ha marcat els últims set anys començava a quedar enrere. En efecte, les dades ens permetien un optimisme moderat: el nombre de turistes havia tornat a créixer de manera significativa a partir de la temporada 2012-2013, creixent l'any passat per sobre de la mitjana europea; el 2013 vam invertir la tendència negativa d'obertura de comerços; també el 2013 van tornar a créixer les importacions després de set anys de davallades; i, el més important de tot, des del juny del 2013 portem, i no són pocs mesos, portem vint-i-dos mesos consecutius de reducció del nombre d'aturats; una reducció que s'ha combinat amb un augment del

nombre d'assalariats, que va començar a créixer el gener del 2014 i que el passat desembre va registrar un augment interanual superior al 2%.

Però no he vingut aquí a defensar la idea que la reactivació econòmica ha començat; ja ho vaig fer durant la campanya i les dades ens avalen. He vingut aquí a dir que encara no coneixem l'impacte que la situació que estem vivint tindrà sobre la recuperació econòmica d'Andorra. Però en tindrà, d'això n'estem tots segurs. Perquè aquesta situació ens ha fet veure... ens ha fet veure també les nostres febleses.

Per superar-la, haurem de fer ressorgir amb més força també les nostres forteses. Perquè aquesta situació ha tret el millor de nosaltres mateixos. Penso en els treballadors de BPA, que han seguit fent la seva feina en unes condicions, cal dir-ho, molt complicades patint una situació a la qual i per la qual no en són gens de responsables, i donant també la millor imatge de professionalitat i vocació de servei. Penso també en les moltes persones que tenen dipositats els seus estalvis, les seves esperances i les seves seguretats a BPA i que s'han comportat, i no passa a molts països, d'una manera exemplar i amb un gran civisme.

Penso també amb els membres del Govern en funcions -m'hi he referit anteriorment-, i també a institucions de l'Estat, com l'INAF o l'UIF, que han treballat amb una gran abnegació, responsabilitat i també sentit d'Estat.

Temps hi haurà per a qui vulgui treure rèdits polítics d'aquesta situació. Temps hi haurà... Però crec que ara, més que mai, és el moment de la unitat nacional.

Perquè a totes les persones que aquests dies han donat el millor d'ells mateixos els devem una solució consensuada d'aquesta crisi. A tots ells, i també a tots els andorrans, els devem una solució que no castigui els més febles. És evident que la crisi desencadenada amb l'afer BPA tindrà efectes negatius sobre el dia a dia de tots els ciutadans; però farem tots els possibles perquè tingui la mínima repercussió en l'Andorra real, l'Andorra que treballa, s'esforça, l'Andorra amb talent que lluita cada dia per reinventar-se i per buscar un futur millor, l'Andorra que molts fora del nostre país no coneixen i que per això tants la critiquen, l'Andorra que aquests dies està donant el millor de si mateixa i que encara ara nosaltres els defraudaríem si no féssim el que ells estan fent al torn de la gran unitat.

Després de l'afer de la BPA, senyores consellers i senyors consellers, la situació no és la mateixa. És força diferent a la de fa un mes, quan tot just acabàvem de celebrar les eleccions generals. És una situació que ens obliga a prioritzar, a posar l'èmfasi,

encara més, en l'avenç cap a una major transparència i cooperació en matèria financera i fiscal, i també a redoblar els esforços per transformar el nostre model de creixement econòmic. Perquè el camí traçat durant els últims anys, no només pel Govern sortint sinó també pels anteriors, és l'únic camí possible, és l'únic camí que farà justícia a aquesta Andorra que es lleva cada matí ben d'hora per treballar, que són la gran majoria dels nostres conciutadans.

I avui demano als consellers que faran part de la Junta de Presidents que estudiïn la possibilitat de celebrar un debat d'orientació política la tardor vinent. Normalment, quan hi ha un debat d'investidura a la primavera es decideix no celebrar el debat d'orientació política que normalment es fa al mes de juny. Però entenc que aquest any serà necessari un debat d'orientació passat l'estiu. Perquè crec que aleshores serem capaços d'avaluar les conseqüències que aquest afer ha tingut per a la societat i també per la nostra economia.

En funció de quines hagin estat les conseqüències caldrà forjar nous consensos polítics; i ja dic des d'ara que no tanco la porta a cap possibilitat, inclosa la possibilitat d'oferir a la resta de grups d'aquesta Cambra un Govern d'unitat nacional.

La situació ha canviat. Però l'essència del nostre projecte polític es manté. És més, avui encara és més evident que cal seguir avançant. Si algú creia que l'Andorra dels nostres fills podia ser la mateixa que hem conegut nosaltres, els fets de les últimes setmanes ho han acabat de desmentir. No sortirem d'aquesta situació mirant enrere. El passat només tornarà per recordar-nos els nostres errors; i per fer-nos veure que l'única manera de perseverar en els nostres encerts és indiscutiblement continuar avançant.

Ara més que mai tenim el deure col·lectiu, el deure, -no només com a consellers sinó com a ciutadans-, de seguir avançant. El deure de transformar la nostra economia, de diversificar-la per no dependre únicament dels sectors tradicionals, de tenir un model fiscal homologat i competitiu, de disposar de mecanismes de supervisió i control encara més efectius, de buscar un bon acord amb la Unió Europea, de seguir modernitzant l'Estat i de demostrar que un país petit és també un país que pot ser molt més eficient que els altres. Tenim el deure de donar suport als sectors tradicionals, -sempre ho hem entès i ho hem fet així-, i de no deixar ningú de banda. Perquè les crisis tenen noms i cognoms, de persones concretes que passen dificultats o que perden la feina. I en això també hem de demostrar, -un cop més-, la grandesa de ser un país petit. Un país petit en territori, però gran en valors i capac

d'unir-se davant l'adversitat com tantes i tantes vegades ha fet Andorra.

Ara més que mai, hem de saber transformar els reptes en oportunitats. Dels maldecaps d'avui n'hem d'extreure les solucions per demà. I la situació actual per dura i complexa que pugui ser -també representa una oportunitat per a Andorra: És l'ocasió de seguir avançant de manera decidida cap al canvi que aquest país necessita des de fa anys. És l'ocasió de posar-nos a treballar per evitar que es puguin repetir situacions com aquesta en el futur. I és l'ocasió de demostrar que ens en podem sortir, que Andorra és molt més que la imatge injusta d'un país opac; que fa anys que hem fet de la transparència la nostra bandera; que som un poble que ve de molt lluny, que se sent orgullós de la seva història i que té davant seu un gran futur.

Senyores conselleres i senyors consellers,

Deia fa un moment que la situació viscuda amb l'afer BPA demostra -més que mai- la necessitat de continuar pel camí de l'obertura i de la diversificació. Una economia poc diversificada presenta uns riscos massa grans. No cal ser un gran expert per saber-ho. Ho estem veient aquests dies: El sector financer representa el 18% del nostre producte interior brut. Quan d'aquest 18% en trontolla una cinquena part, tota l'economia se'n ressent, és un mal senyal.

Durant quatre anys des del Govern i la majoria parlamentària en aquesta Cambra advertíem del risc que suposava una economia poc diversificada, del perill que també suposaven uns ingressos públics excessivament dependents d'uns pocs productes, -principalment el tabac-; i també de la feblesa que representa una empresa parapública com Andorra Telecom que basés bona part dels seus beneficis en un àrea, com és el *roaming*, que a llarg termini està condemnada a desaparèixer o a reduir-se molt. Un governant ha de saber anticipar-se als problemes.

Ho va dir fa uns mesos el senyor Gilbert Saboya, que ha estat i seguirà sent el ministre d'Afers Exteriors, si obtinc, -evidentment-, la confiança del Consell General. Va dir: Andorra no pot viure al marge i del marge. Perquè viure al marge i del marge representa un risc enorme i una debilitat extrema. Precisament tot el que hem fet durant els últims quatre anys va en aquesta línia: una Andorra que competeix en un marc que és homologable. És l'Andorra que volen -n'estic segur- la majoria dels nostres ciutadans. És l'Andorra en què creiem, no només nosaltres, sinó també altres governs que ens van precedir, i en vull fer justícia també avui.

Per això, durant quatre anys hem parlat de la diversificació de l'economia, que no és altra cosa que la democratització de la mateixa. Perquè aquest

marge del qual fa anys molts en vivien, cada dia és més estret i ja no dóna oportunitats als nostres ciutadans. I entenc que la situació actual ha reforçat l'aposta per la diversificació de l'economia. Perquè ara és més necessària -n'estic segur- que mai. I afers com el de la BPA no poden malmetre, ni malmetran tots els esforços que aquest país ha fet durant tant temps. I ara és el deure de tots recuperar la bona reputació que mai ningú hauria d'haver posat en dubte. Ho devem a la gent treballadora del nostre país; que són la immensa majoria.

Ara hem vist amb claredat que parlar de reactivació econòmica sense vincular-la a un canvi de model és senzillament un error. Pensar que n'hi haurà prou d'esperar que l'economia remunti o d'intentar ajudar amb paquets de mesures de reactivació -tots ells ben intencionats- és una estratègia equivocada. Era equivocada fa quatre anys i és equivocada ara. Perquè sense canvi de model, sense una aposta decidida per l'obertura i la diversificació, la reactivació no és més que un miratge. I els brots verds que hi eren i que hi seran més endavant, se'ls emporta com una ventada del mes de març.

L'aposta per la diversificació ocupava un lloc central al nostre programa. I el continua ocupant avui; amb més èmfasi encara. Si el Consell General m'encomana la responsabilitat de governar, el meu equip i jo continuarem treballant per atreure inversió estrangera productiva, especialment en aquells àmbits en els quals Andorra té potencial de creixement: Com el sector de salut o el de les noves tecnologies. I ho farem com creiem que s'ha de fer: conjuntament amb el sector privat, amb els professionals i empresaris del país i amb aquells que estiguin interessats en invertir en Andorra. Amb l'ajuda, també, de les empreses parapúbliques, com FEDA i Andorra Telecom, que han d'assumir un paper estratègic per ajudar a consolidar nous sectors d'activitat.

Tenim un model fiscal homologable i una economia oberta. Aprofitem-ho; però aprofitem-ho sobretot en benefici de tots. Hi hem esmerçat massa esforços per no aprofitar-los ara, i ara amb més convicció que mai.

El motor del procés de diversificació ha de ser el Govern, és clar, però han de ser -sobretot- els ciutadans. I ja ho estem veient: gràcies al nou marc d'obertura econòmica i gràcies als clústers organitzats al si de la iniciativa *Actua* han sorgit diversos projectes conjunts entre emprenedors andorrans i emprenedors estrangers. Són també -per donar un exemple- els hotelers els que estan buscant associar-se amb professionals per potenciar el turisme de salut i benestar; o són joves emprenedors els que aposten per les noves tecnologies.

Evidentment, això no significa que ho confiem tot a la iniciativa privada. Perquè sabem que diversificar l'economia requereix esforços suplementaris. I entenem que el Govern també ha de donar suport a projectes innovadors, que aportin valor afegit i que ajudin a transformar el nostre model de creixement. És amb aquesta filosofia -entenc- que el govern socialdemòcrata que ens va precedir va posar en marxa un programa de préstecs preferents. Un programa que nosaltres -la passada legislatura- vam modificar, després de detectar algunes mancances i amb l'objectiu de reduir el risc i augmentar la transparència en l'atorgament d'aquests avals.

Creiem que ara cal anar més enllà. Perquè el programa de préstecs preferents -tot i ser ben intencionat, que ho és- pot tenir conseqüències no gaire bones: Pot passar, com ha passat, pot passar, que l'Estat acabi assumint aquells riscos que el sector financer no està disposat a assumir; o -encara pitjor- que estaria disposat a assumir, però que no li cal assumir perquè ja hi ha l'aval de l'Estat. Per aquest motiu crearem un fons d'inversió, amb capital públic i privat i amb una gestió professional, que substitueixi l'actual programa de préstecs preferents. Un fons que doni suport a projectes innovadors i d'interès general, però que mantingui el rigor i la professionalitat.

La legislatura precedent va ser, sobretot, la legislatura de definir el nou marc d'obertura i homologació del model econòmic. Aquesta legislatura ha de servir per omplir aquest marc de contingut: amb projectes concrets que aportin valor afegit i amb inversions que tinguin un clar retorn per a l'interès general d'Andorra. I també per desplegar la diplomàcia econòmica en tota la seva dimensió: amb més missions econòmiques a l'exterior amb participació del teixit empresarial andorrà i amb la incorporació d'agregats econòmics a les nostre ambaixades que ens ajudin a promocionar el nostre canvi de model.

Ara és el moment de promocionar el nostre model econòmic. I de fer-ho sense complexes, sense haver-nos de fer perdonar res. Perquè com a país ja fa uns quants anys que hem estat fent les reformes. I no únicament aquest Govern i en justícia també vull dir d'altres governs que han presidit a l'anterior.

Senyores i senyors consellers generals,

El nostre país fa anys que va iniciar el camí de l'homologació, la cooperació i la transparència. Podríem dir que l'aprovació de les obligacions comptables i la signatura de la declaració de París per a l'intercanvi d'informació fiscal a demanda -ambdues sota el govern del Sr. Albert Pintat- van ser un primer pas, clar i inequívoc, en aquesta situació i

en aquesta direcció. Més endavant, durant els dos anys de govern del Sr. Jaume Bartumeu, es van signar els primers acords d'intercanvi d'informació i es van aprovar els primers impostos directes. Durant la passada legislatura, vam culminar el marc fiscal, amb una imposició directa nominal sobre totes les rendes del 10% i amb una imposició indirecta al tomb del 4,5%; i vam signar els primers convenis per evitar la doble imposició amb França, Espanya i Luxemburg, i n'estem -vostès ho saben- negociant un quart en aquests moments amb Portugal.

A mesura que entrin en vigor els CDIs -d'aquí un any en tindrem tres en vigor, previsiblement- i a mesura que tinguem ben definit un marc estable de relació amb la Unió Europea, el procés d'obertura i diversificació de l'economia desplegarà, i n'estic plenament convençut, tot el seu potencial. En cert sentit - i això ho admito- en el procés d'obertura econòmica vam fer passar una mica el carro davant dels bous. L'ideal hauria estat primer completar el marc fiscal, tenir els convenis de doble imposició i definir una relació amb l'UE i després procedir a obrir l'economia a la inversió estrangera i treballar per la seva diversificació.

Però no vivim en un món ideal. I sobretot vivim en un món que no s'atura, que no esperarà que Andorra tingui fetes totes les seves reformes. Per tant, calia fer els dos camins en paral·lel. I ara cal seguir avançant en paral·lel: cal seguir apostant per obrir-nos al món, per donar facilitats i seguretat als inversors i als emprenedors, però cal també seguir avançant en la línia de l'homologació, de la cooperació de la transparència. No hi ha un altre camí; no hi ha, per a mi, alternativa. Jo no la veig en tot cas, però si algú creu que hi és, estic -com no pot ser d'altra manera- disposat a escoltar-la, però que se m'expliqui clarament quina és.

Aquests últims anys, hem pogut sentir com alguns ens acusaven de voler córrer massa en aquest procés. No és nou, estic segur que els caps de Govern que em van precedir també s'ho van sentir dir en algun moment. Però ara imaginem-nos la situació actual - l'actual, la de les últimes tres setmanes- amb un model fiscal encara sense completar i amb els convenis de doble imposició amb França i Espanya pendants de negociar. S'imaginem com seria asseure'ns ara a la taula de negociacions? Amb aquest nou escenari? Amb tota la pressió mediàtica que hi hauria al tomb dels CDIs amb Andorra?

És per això que vam fer la feina, i per això estem en una posició més favorable per solucionar aquest greu problema que tenim amb BPA.

També honestament, és cert que vam aprovar en aquesta Cambra l'IRPF sense haver-lo portat

explícitament al programa electoral del 2011. Per què, quina era l'alternativa? Endarrerir la negociació dels convenis per evitar la doble imposició? Només des de la credibilitat que ens dona haver signat els convenis d'intercanvi d'informació i els convenis de doble imposició estem en disposició de fer front a aquesta situació. No fer res, voler fer un pas enrere i intentar quedar al marge de l'evolució del món no és una alternativa. No ho era fa quatre anys, no ho és avui i no ho serà, senyors consellers i senyores conselleres, no ho serà demà.

Per això si obtinc la confiança del Consell General, el meu equip i jo seguirem treballant -en la línia del que marca el programa electoral amb el que vam concórrer a les eleccions de l'1 de març- perquè Andorra estigui present en els avenços conjunts que la comunitat internacional faci en matèria de transparència financera. Andorra ha de seguir avançant amb la comunitat internacional, en avenços globals i també en avenços simultanis. Perquè avancem i avançarem, sí, però també ho he dit moltes vegades sense hipocresies: farem els passos que creiem que s'han de fer sempre i quan els faci tothom conjuntament. Sense hipocresies.

Els esdeveniments de les últimes setmanes evidencien que el compromís amb la transparència no pot ser només un compromís de paraules. Hem de reiterar al món que la immensa majoria del sector financer andorrà fa les coses ben fetes, i les continuarà fent, i actua conforme, i sempre ha actuat conforme a les bones pràctiques; que les males pràctiques són cosa de quatre, i dic bé de quatre. Hem de demostrar també que les nostres institucions són responsables i que no toleren la més mínima desviació d'aquestes bones pràctiques.

Però també hem de fer una reflexió col·lectiva. Crec que hem de començar per reconèixer aquí... -i en quin millor lloc que aquí- en seu parlamentària el que com a país no sempre hem sabut fer prou bé. Hem avançat, és cert, fa anys que Andorra s'ha dotat de normes i d'instruments per prevenir el blanqueig de capitals i fomentar les bones pràctiques financeres; fa ja també alguns anys que avancem per la via de la cooperació en matèria fiscal; i hem fet grans reformes i canvis profunds en molt poc temps. Però a vegades hem caigut en la temptació de voler igualar aquests canvis, de voler descafeïnar les reformes; de practicar allò de fer dos passos endavant i un enrere. Ara és el moment de fer-ne tres i decididament tot tirarà endavant.

Veient el que hem vist aquestes últimes setmanes, sabent el que ara sabem, ens preguntem si la Unitat d'Intel·ligència Financera o l'Institut Nacional de Finances han fet bé la seva feina. Jo crec que sí, que l'han fet el millor possible. Durant aquests quatre

anys hem dotat de més mitjans i més recursos i hem reforçat les estructures de l'UIF i l'INAF. I ara la pregunta que cal fer -aquesta sí- és: cal dotar els organismes de control i supervisió de més mitjans? I la resposta és sí. Com més compromisos internacionals agafem, més recursos hi haurem de destinar. Hem agafat aquest camí i hem de continuar, i hem de continuar de manera inequívoca.

No és res exclusiu de la regulació i la supervisió financeres. La legislatura passada vam viure una reacció similar amb la Llei de bases de l'ordenament tributari. Tots estàvem d'acord que calia un nou marc fiscal, tots coincidíem que havia de ser un marc fiscal competitiu i d'intensitat moderada al que tenim. El mínim que se li pot demanar a un marc d'intensitat moderada... que és moderada, és que realment es compleixi, que sigui realment efectiu; però quan vam voler dotar l'Administració dels mecanismes de control per garantir l'aplicació efectiva d'aquest marc fiscal, van saltar totes les alarmes. Encara me'n recordo de totes les manifestacions d'alguns de vostès també fa uns mesos. I en aquesta Cambra es va aprovar una llei de bases, que és un bon primer pas, jo ho reconec, és un bon primer pas però que és millorable i que caldrà millorar.

Fem memòria -potser és l'única crítica que faré al llarg del meu debat.

Els primers i pitjors atacs contra aquesta llei de bases van venir de l'esquerra... no de tota l'esquerra, però sí d'una part de l'esquerra. L'escrit que és més ferotge va venir de qui portava anys i panys defensant la necessitat d'introduir impostos directes. És curiós. Potser perquè alguns estaven més còmodes predicant en el desert que no pas havent de posar en pràctica allò que durant tants anys havien predicat.

Per tant, en aquesta legislatura caldrà també abordar un treball conjunt per millorar l'efectivitat i el control en matèria financera i fiscal. I ho haurem de fer defugint la demagògia i també defugint els tòpics. També un bon marc fiscal, amb uns tipus impositius molt moderats, un marc fiscal homologable que ens ha permès signar convenis de doble imposició és essencial. I tenim ara l'obligació de creure que aquest nou model i d'aplicar-lo amb totes les seves conseqüències... o s'hi creu o no s'hi creu. Perquè l'alternativa no és tornar enrere, a l'època... han passat anys, eh? A l'època daurada en què tots érem joves i Andorra podia viure sense impostos directes; no, l'alternativa, senyors consellers i senyores conselleres seria una pressió internacional insuportable i -aquest cop sí- una pèrdua de sobirania segura, perquè hi ha coses que o les fem o ens les donaran fetes.

Senyores conselleres i senyors consellers generals,

El projecte polític que avui sotmeto a l'avaluació d'aquesta Cambra no és un projecte per capejar el temporal, per practicar el qui dia passa any empeny, per seguir vivint al marge i del marge... El nostre és un projecte en què Andorra agafa les regnes del seu propi destí. No pretenem ser únics, ni messiànics, ni irrepetibles. Ja ho admeto també avui: fa quatre anys va ser un error parlar del "Govern dels millors", tot i que sempre intentaré que al meu equip hi hagi la millor gent disponible. Nosaltres no ens creiem tenim en possessió de la veritat absoluta: bona prova és que hem seguit incorporant noves persones i noves idees al projecte de Demòcrates per Andorra. I per això no tanco la porta -ho he dit abans-, a un Govern de concentració en el futur: perquè Andorra ens necessita, senyors consellers i senyores conselleres, ens necessita a tots, necessita del talent i la capacitat de treball també de tots.

Quan diem que Andorra ha de tenir una actitud proactiva i ha de saber aprofitar les oportunitats no estem fent res que no s'hagi fet ja en la història d'altres que ens han precedit. Andorra avança quan fa una bona anàlisi del seu entorn i s'hi adapta sense perdre la seva essència.

Andorra sempre ha estat conscient de la seva petitesa i els andorrans sempre hem tingut molt present que la nostra prosperitat depenia de tenir accés a mercats més grans que el nostre. Ha sigut una constant en la nostra història: Quan a l'Edat Mitjana els andorrans lluitaven per obtenir privilegis que els permetessin participar a fires de banda i banda dels Pirineus ja els movia aquest instint de tenir accés a nous mercats i de superar els límits imposats per la geografia. És la mateixa tendència que es va repetir més endavant, quan a l'Edat Moderna el principal interès dels andorrans era obtenir i mantenir franquícies duaneres dels grans estats veïns.

Què hi ha darrere del gran esforç diplomàtic que va culminar el 1806 amb la restauració del Copríncipat per la banda francesa? Hi ha la voluntat de recuperar les franquícies duaneres que havien donat vida a les fargues de ferro i al comerç de mules. Què hi ha darrere de tots els moviments que a finals del segle XIX volien millorar les infraestructures d'Andorra? Darrere hi havia els que apostaven pel telègraf, per obrir carreteres i per disposar de balnearis, hi ha també aquesta voluntat nova i sempre repetida d'Andorra d'accedir a nous mercats.

Quan parlem d'un acord d'associació amb la Unió Europea ens estem situant en coherència amb la nostra trajectòria històrica. Estem donant continuïtat al pas decisiu que vam fer el 1990 amb la

signatura de l'acord duaner. Què va fer Andorra als anys 80 del segle passat? Va analitzar amb encert l'entorn i va actuar en conseqüència negociant un bon acord.

Nosaltres volem fer el mateix ara. Perquè l'acord d'associació amb Europa és indispensable per al futur acadèmic i professional dels nostres joves; és necessari per a la internacionalització i el creixement de les nostres empreses i és bàsic per donar oportunitats als emprenedors, als treballadors i als professionals; a tots aquells que vulguin treballar des d'Andorra al món. Tenim l'experiència -la bona experiència- de Liechtenstein, que demostra que un país de reduïda dimensió territorial pot assumir el que suposa tenir un acord d'associació amb la Unió Europea. Perquè l'Espai Econòmic Europeu, -recordem-ho, perquè aquí també s'ha dit de tot-, no deixa de ser un acord d'associació.

Evidentment que la negociació d'un acord d'aquestes característiques suposa riscos. Però no hi ha oportunitat i mai hi hagut oportunitat sense riscos. I els que tenen por del risc que suposen els canvis que pensin en el risc que suposaria no fer res. El pitjor risc, el risc més gran -senyores i senyors consellers- és precisament el de no fer res. Que no es van arriscar els nostres pares i els nostres padrins per donar-nos l'Andorra que tenim avui? Doncs ara ens toca fer el mateix per l'Andorra dels nostres fills i dels nostres néts.

Tampoc no demano a aquesta Cambra un xec en blanc per la negociació amb Europa. Tenim clares quines són les línies vermelles de la negociació per nosaltres: Defensar que Andorra pugui mantenir una política d'immigració pròpia; mantenir l'acord duaner com a base a la lliure circulació de mercaderies i implementar la lliure circulació de serveis de manera progressiva i seqüencial perquè els nostres sectors econòmics es puguin adaptar a la nova realitat.

Sobre aquests paràmetres, sobre aquests paràmetres volem bastir un gran consens d'Estat que us el demano -no només amb les forces polítiques presents al Consell General, que és fonamental sinó amb tots els sectors econòmics i socials- que ens permeti parlar amb una sola veu davant d'Europa. Un consens transversal que, per lògica, ha d'acabar plasmant-se en un referèndum que sotmeti l'acord a la voluntat popular.

En la meua visita recent a Brussel·les com a cap de Govern en funcions vaig poder constatar que tenim en la Comissió i especialment en el seu president, el Sr Jean-Claude Juncker, uns interlocutors que entenen Andorra i les seves especificitats. Aprofitem, senyores conselleres i senyors consellers,

aprofitem el moment perquè no ens enganyem, el moment és ara.

Deia fa una estona que -en aquests moments més que mai- no podem deixar de banda l'Andorra real, l'Andorra que treballa i que ens ofereix cada dia el millor d'ella mateixa. Aquesta Andorra és l'Andorra de pilars tradicionals com el comerç i el turisme i també de sectors que han estat durament castigats per la crisi de set anys que hem viscut: parlo de la construcció i l'automòbil.

És cert que la situació viscuda les últimes setmanes ens obligarà a prioritzar. No veure això no és veure la realitat. Ens tocarà posar l'èmfasi en qüestions urgents, especialment qüestions financeres i fiscals. Però també hem de tenir present que l'urgent no ens pot desviar d'allò que també és important. I els sectors tradicionals de la nostra economia, dels quals viuen moltes famílies, són bona part de l'important.

El programa de Govern que avui sotmeto a la votació d'aquesta Cambra té com una de les seves prioritats seguir donant suport als sectors tradicionals de la nostra economia. Pel que fa al comerç, el nostre programa d'actuació va en una doble línia: D'una banda, una aposta a llarg termini per diversificar l'oferta, augmentar la competitivitat i apostar decididament per les noves tecnologies aplicades al comerç. De l'altra, un suport al dia a dia dels comerciants.

Si el Consell m'encomana la responsabilitat de formar Govern, el meu equip i jo seguirem treballant per aprofitar al màxim les possibilitats que ofereix el comerç electrònic obrint els principals mercats online del món al comerç andorrà. També seguirem aprofundint en projectes de noves tecnologies aplicades al comerç, que donin als nostres establiments més competitivitat i millor servei als clients. I treballarem per aconseguir que s'instal·lin a Andorra marques de prestigi, per diversificar i millorar la nostra oferta. I vull recordar avui el recent oferiment del primer ministre francès de visitar Andorra amb una delegació d'empresaris francesos per presentar-los el nostre model econòmic i donar - en paraules del primer ministre-, ple sentit al CDI ratificat per la República Francesa fa unes setmanes.

Aquesta línia d'actuació s'ha de combinar amb diverses accions de suport al dia a dia del nostre comerç: amb plans de formació específics per al sector del comerç. Amb més esdeveniments com l'Andorra Shopping Festival, que contribueixin a dinamitzar i desestacionalitzar la temporada comercial i turística. I amb un pla també integral específic d'infraestructures, embelliment i dinamització del Pas de la Casa, que és una de les

portes d'entrada a Andorra i una zona comercial de vital importància que -diguem-ho clar- no sempre ha rebut l'atenció que es mereix, donada la seva rellevància. I parlo del Pas de la Casa com podria parlar d'altres zones comercials del país a les quals el Govern també donarà suport.

Molt lligat al comerç hi ha un altre pilar essencial de la nostra economia, que ho seguirà sent sempre: el turisme. He dit abans que les xifres d'afluència de turistes han millorat en els últims anys: Hem recuperat les xifres de turistes d'abans del 2007...

S'han millorat en els últims anys.

Hem recuperat les xifres de turistes d'abans del 2007 i l'any passat vam créixer un 4,8%, gairebé un punt per sobre del creixement mitjà europeu, que es va quedar al tomb del 4%.

Si en els propers quatre anys aconseguim un creixement mitjà dels turistes del 3,9% anual i un augment dels excursionistes del 2,3% anual, el 2019 és factible. Sé que és ambiciós, però realista arribar als 9 milions de visitants i aconseguir 2,2 milions de pernотacions anuals més. El nostre programa passa per seguir treballant en la desestacionalització de l'entrada de visitants, diversificar els mercats de procedència i posicionar Andorra com un referent de turisme de neu, muntanya, natura i benestar. Crec que durant els quatre anys el Govern sortint ha demostrat que augmentar el pressupost de turisme i apostar per accions valentes i també algunes arriscades, dona bons resultats. Volem seguir treballant en aquesta línia, buscant encara més... encara més perquè es pot aconseguir encara més complicitats amb el sector.

I ho volem seguir fent amb el mateix rigor que ha caracteritzat la feina del ministre de Turisme i Medi Ambient, el Sr. Francesc Camp. Durant els últims quatre anys, ha exposat sempre amb transparència quins eren els seus objectius i els mitjans per arribar-hi. I ha rendit comptes, que és l'obligació d'un polític honest, comptes també amb total transparència: quan les dades eren bones, com aquests últims dos anys, però també recordeu, també quan els resultats obtinguts han quedat per sota de les expectatives, -com va passar, perquè va passar, fa tres anys. Aquesta és l'honestedat que se li ha de demanar a un gestor dels interessos públics. És una honestedat que se'ns té de demanar a tots plegats.

No ens enganyem: són els sectors del comerç i del turisme els que han ajudat a què la profunda crisi econòmica de set anys que ha viscut Andorra no fos encara més profunda i de conseqüències encara més dramàtiques, que ja ho han sigut. Hem perdut gairebé 6.000 assalariats; per això la diversificació de l'economia. El comerç i el turisme, un cop més, han

estat el pal de paller de la nostra prosperitat i el nostre benestar. I ho han de seguir sent, aprofitant les possibilitats que obre la diversificació de l'economia en àmbits com la salut, el benestar o les noves tecnologies. Perquè sempre hem dit que volem diversificar l'economia agafant com a base els sectors ja presents a Andorra, per millorar-los, dotar-los i donar-los noves èpoques d'expansió i de prosperitat que tant necessitem en aquests moments.

Modernitzar, ho diria així, modernitzar respectant la tradició. Fer créixer les branques de l'arbre i aprofundir en les seves arrels. Això sempre també ha sigut la història d'Andorra. Aquesta és la filosofia del procés de diversificació que hem posat en marxa. És la filosofia de tot el Govern i molt especialment de qui ha estat ministre d'Economia i Territori, el Sr. Jordi Alcobé, la bona feina del qual avui vull agrair públicament.

Un Govern responsable també té l'obligació d'atendre aquells sectors més directament afectats pels anys de recessió i que encara necessiten ajuda per agafar amb garanties el camí de la recuperació. Estic parlant dels sectors de la venda d'automòbils i, molt especialment, de la construcció que ha sigut el sector més castigat de tots els sectors andorrans: de 6.000 assalariats, 3.200 es van perdre dins del món de la construcció.

Mesures com el Pla Engega, que ha contribuït a revitalitzar el sector de l'automòbil i a renovar el parc automobilístic del país -fent-lo més eficient i respectuós amb el medi ambient- hauran de continuar. I, en l'àmbit de la construcció, caldrà seguir apostant pel Pla Renova, simplificant els procediments i sobretot perquè segurament no ho han fet prou ampliant la seva difusió... ampliant molt la seva difusió; i també amb concertació amb el sector bancari andorrà.

Ara bé, pel que fa al sector de la construcció i dels treballs públics, cal també ser realistes i no girar la vista enrere cap a èpoques que, senyors consellers i senyores conselleres, èpoques que no tornaran. Per molt bé que vagi l'economia en el futur, per molt sanejats que puguin arribar a estar els comptes de l'Estat, no tornarem als pressupostos d'inversió pública d'anys enrere. Seria, pel cap baix, poc responsable. L'adequat, i així ho recull el nostre programa, és trobar un nivell òptim d'inversió pública, que nosaltres fixem entre el 3% i el 3,5% del PIB. Entenem que la despesa pública en inversió ha de tenir un efecte moderador dels cicles econòmics: ajudant a estirar la demanda en èpoques de cicle baix, però també no deixant-se endur -aquesta sí Sr. Gallardo- en una espiral de despesa irresponsable en èpoques de bonança econòmica.

Això no és altra cosa, i vostès ho saben, això no és una altra cosa que traslladar a l'àmbit de la inversió pública el que els nostres comerciants, els nostres hotelers, els nostres empresaris responsables, fan en el dia a dia de les seves empreses i dels seus negocis.

Senyores i senyors consellers,

De res no serviria insistir en la necessitat de diversificar l'economia i reforçar els sectors tradicionals si tot això no anés acompanyat d'un esforç també en el sector públic. L'Administració pública ha d'estar al servei de la transformació del model econòmic. I en aquest punt, jo també ho admeto, el balanç dels quatre anys de Govern és desigual: hem dut a terme diverses millores puntuals per reduir la burocràcia i simplificar els tràmits, però ens queda per abordar una gran reforma global per disposar d'una Administració pública facilitadora i sobretot també eficient. I això, perquè la gent no m'entengui malament, això no és una crítica als treballadors públics; ben al contrari, estic convençut que els treballadors públics podran fer millor la seva feina si disposen de la regulació i els instruments adequats.

En aquest sentit, el nostre programa de Govern inclou aprovar una regulació òmnibus per eliminar la documentació i tràmits innecessaris i implementar la finestra única de relació del ciutadà amb l'Administració. Caldrà també modificar la Llei de la contractació pública per agilitzar i simplificar procediments i per adaptar-la a noves modalitats de contractes; i perquè totes... i perquè totes les administracions públiques apliquin les mateixes modalitats a l'hora de contractar. I, sobretot, caldrà desplegar l'administració electrònica amb l'objectiu d'estendre-la a la totalitat de tràmits administratius durant els propers quatre anys. És un objectiu ambiciós i també ho reconec, difícil, ho sé, però estic convençut que és possible però, sobretot, estic convençut que és indispensable.

Sabem que la simplificació d'administració és una demanda de tots els sectors que conformen el teixit empresarial del nostre país. Però també hem d'entendre que abordar una reforma global requereix dels instruments necessaris; durant la passada legislatura ens vam dotar de bona part d'aquests instruments -essencialment amb una modernització a nivell informàtic-, que ara caldrà implementar i desplegar-ne tot el seu potencial.

Un altre àmbit clau per donar les facilitats i la seguretat jurídica que una economia moderna necessita és l'àmbit de la Justícia. Sense caure, de cap de les maneres, en un fals triumfalisme, però sí sent fidel a la veritat, crec que puc dir que durant l'anterior legislatura es va posar en marxa la reforma

més ambiciosa i profunda de l'administració de Justícia des de la Constitució. Una reforma que es traduirà, ben aviat, en una agilització dels procediments judicials i en una clara millora de la seguretat jurídica.

Evidentment, la reforma de la Justícia no és un projecte que es pugui culminar en una sola legislatura. És per això que en els propers anys caldrà seguir avançant, amb l'aprovació d'un nou Codi de procediment civil, amb la reforma i l'agilització de la jurisdicció administrativa, amb l'elaboració d'una Llei concursal o amb l'aprovació d'una Llei de mediació.

Cal prosseguir amb la feina dels darrers quatre anys. I avui vull reconèixer i agrair el posicionament que en matèria de Justícia van tenir tots els partits polítics durant les passades eleccions. Perquè tots van aplaudir la gran feina que s'havia fet en aquest àmbit la passada legislatura. I la continuïtat d'aquesta feina ben feta en el món de la Justícia es pot resumir en un nom, amb molta gent que hi ha participat, però amb un nom, el del ministre Xavier Espot.

Senyores conselleres i senyors consellers,

Tenim el deure de posar l'Administració pública al servei dels ciutadans. Sempre hi ha estat; però una economia forta i competitiva com la que volem, demana una administració especialment àgil i especialment facilitadora. També demana un Estat sostenible, que no sigui omnipresent i que estigui ben dimensionat. Evidentment, la sostenibilitat no és només una qüestió econòmica, és també una qüestió social i també mediambiental. Per això el programa de Govern que avui sotmeto al Consell General contempla la sostenibilitat de l'Estat en totes les seves vessants: la purament financera i econòmica, però també la social i també mediambiental. Volem unes finances públiques sostenibles, un model d'Estat sostenible, una seguretat social sostenible i una política mediambiental i energètica encaminada cap a la sostenibilitat també.

Durant la recent campanya electoral vam poder escoltar diverses apel·lacions a reflexionar sobre el cost de l'Estat. Quant ens ha de costar el nostre Estat? Entenc que la resposta ja l'hem donat aquests últims quatre anys; perquè hem demostrat que es pot governar, atenent les necessitats de la societat, sense generar nous dèficits i amb una fiscalitat moderada. Ho hem demostrat i ho seguirem demostrant. Potser puntualment ens apartarem de l'equilibri pressupostari; ja he dit abans que en els propers mesos hauré d'avaluar l'impacte que l'afer BPA tindrà sobre el conjunt del país, també tindrà segurament efectes sobre les finances públiques. Però el rumb de l'equilibri, el rigor i la credibilitat està

marcat; i ha de continuar sent una de les nostres fites més principals. Apartar-se d'això és també apartar-se de la sobirania andorrana.

Perquè entenem que no hi ha millor garantia de credibilitat que ser rigorós amb les finances públiques. Penseu per un moment, com podríem afrontar l'impacte d'una crisi com la de l'afer BPA sense l'equilibri pressupostari que tenim ara i que no havíem tingut des de l'any 1997? Com ho hauríem pogut afrontar?

La millor garantia de futur és ser rigorós amb les finances públiques. Així ho ha entès el ministre de Finances i ha fet una gran feina, el Sr Jordi Cinca, i així ho entenem totes les persones que formem part del projecte de Demòcrates per Andorra, i espero que així també ho entengui tot l'arc parlamentari. Perquè l'equilibri pressupostari no només és una eina per fer possible un programa polític, és també una garantia de feina ben feta i de futur. És per això que el nostre programa polític té entre les seves prioritats seguir buscant l'equilibri pressupostari. Eina bàsica per la nostra independència.

Un equilibri en què també han estat treballant els comuns durant els últims anys; i des d'aquí vull reconèixer els esforços que han fet per contribuir a la sostenibilitat de l'Estat. Uns esforços que han anat acompanyats d'una congelació de les transferències i d'un acord per revisar el sistema a principis del proper mandat comunal; un cop, així vam quedar, el marc fiscal ja hagi estat en aplicació durant més d'un any i tinguem una fotografia fidel de la capacitat financera de l'Estat en el seu conjunt.

Mentrestant, tal i com es menciona a l'acord institucional assolit amb els comuns l'any passat, seguirem treballant per clarificar les competències i per evitar duplicitats, inequitats i disfuncions, -que també hi son, i és normal-, de qualsevol país, disfuncions del sistema.

Els ajustaments que cal fer en el model territorial de l'Estat també han d'estar presidits per un criteri de sostenibilitat. Però aquí la sostenibilitat no és només financera o econòmica en el sentit estricte; sinó que també hi hem d'incorporar un criteri de sostenibilitat territorial: d'equilibri i del que jo en diria d'equilibri i de compensació. No podem fer diferències entre els ciutadans en funció de la seva parròquia de residència; i tampoc no podem deixar cap parròquia de costat. Perquè hi ha parròquies que per molt bona gestió que facin i que la fan, seguiran depenent de les transferències i de les inversions del Govern. I no les podem deixar soles: el meu Govern no les deixarà soles. Perquè un país que permetés un gran desequilibri territorial també estaria fomentant, a la llarga, una gran desigualtat social.

Un altre àmbit on el criteri de sostenibilitat s'ha d'entendre de manera àmplia és el de la Seguretat Social. Un model de protecció social no només ha de ser sostenible des del punt de vista econòmic, sinó també des del punt de vista social; però cal tenir sempre present que un gran desequilibri econòmic del model acabaria posant en risc els drets que el model vol garantir i que el model vol protegir. I la nostra seguretat social, que és un bon model de seguretat social, presentava un desequilibri creixent ara fa quatre anys, quan vam arribar al Govern.

Un desequilibri que es va començar a pal·liar amb la llei aprovada per aquesta mateixa Cambra en l'anterior legislatura. La introducció del factor de sostenibilitat i sobretot la garantia, que és una garantia que Demòcrates per Andorra apostem pel model públic de pensions, la garantia d'un mínim de reserves a la branca de jubilació són un primer pas que s'haurà de completar, no ens enganyem en un futur, i en un futur molt proper. També amb un augment de les cotitzacions per seguir avançant en la sostenibilitat del sistema, no ens enganyem. Quan les coses vagin millor ho haurem de fer, ho vam dir. D'altres grups parlamentaris també ho van dir clarament. També caldrà una gestió acurada de la despesa de la branca general i una millora dels mecanismes d'inspecció i també de control. Una gestió de la despesa de la branca general que està estretament lligada amb el desplegament del model andorrà d'atenció sanitària, que ha de planificar millor els recursos sanitaris que la CASS acaba sufragant en bona mesura. Sóc conscient que encara queda feina per fer, com també sóc conscient que cal aprofundir, -encara més-, en el diàleg i el consens amb tots els professionals sanitaris, en sóc conscient.

D'altra banda, el nostre programa preveu seguir millorant l'atenció dels usuaris amb la creació d'una comissió d'arbitratge que dirimeixi els conflictes entre els assegurats i la CASS i la regulació del règim del tercer pagador, hi estem segurament tots d'acord, tal i com també ja estava previst amb la reforma que vam fer en l'última legislatura.

L'objectiu últim de totes aquestes reformes és disposar d'un sistema públic de salut i protecció social de qualitat i que puguem pagar i finançar. I no és un concepte economicista. És un concepte de realisme, perquè la sostenibilitat, com he dit, com he dit, ha de tenir una doble vessant: econòmica i també social.

No hem d'oblidar que la sostenibilitat com a concepte també prové de l'àmbit mediambiental i de la gestió dels nostres recursos naturals. És aquí on li hem de donar el seu ple sentit: de sostenibilitat econòmica, perquè hem de disposar dels recursos i l'energia de manera eficient; de sostenibilitat social,

perquè la qüestió mediambiental va lligada al manteniment d'un sector també important de la nostra economia, el sector agrícola i ramader que està en la base de la nostra història i que no podem perdre; i també de la sostenibilitat mediambiental, perquè bona part del nostre model de societat depèn molt directament del medi ambient i de la seva climatologia, no cal que els hi digui.

En aquest sentit, volem avançar en la sobirania energètica, reduint la dependència de l'exterior i fomentant l'ús d'energies renovables. Sense perdre de vista que el sector de l'energia té un potencial també econòmic que el nostre país ha de saber explotar en tota la seva dimensió. És per a mi un compromís rellevant; no perquè hi hagi una cimera a París al final d'aquest any, és un compromís realment perquè ens hi va també, -no ens enganyem-, una part de la nostra sobirania. Cal reduir la dependència energètica de l'exterior.

Senyores conselleres i senyors consellers,

Els esdeveniments de les últimes setmanes han fet que hagi volgut començar la meua intervenció parlant de model econòmic, de fiscalitat, de finances i també de política exterior. Era imprescindible posar l'èmfasi en aquests punts. Però aquells que van seguir de prop les accions del Govern en la legislatura passada saben que la nostra prioritat, -la prioritat de les prioritats-, han sigut i són sempre les persones.

Encara que a alguns els hagi convingut fer demagògia en aquest punt, el nostre Govern no ha estat mai el Govern de les retallades socials, ho dic alt i clar. Ni el nostre Govern ni la majoria demòcrata que li donava suport en aquesta Cambra.

Precisament en els primers anys de la legislatura passada vam prioritzar la despesa social i les inversions en educació per damunt d'altra despesa pública. Hem demostrat que quan calia prioritzar entre obra pública i política social, hem escollit fer política social... Sr. López, hem escollit fer política social. I en els propers mesos -un cop avaluades les conseqüències de la situació actual- si fos necessari ho tornariem a fer. Ja hi ha en el pressupost d'enguany destinats 24 milions d'euros en aquest concepte. Insisteixo: per nosaltres l'atenció a les persones passa abans que tot. Sense persones no hi ha res... no hi ha res!

Tot i que crec que les bases de la recuperació econòmica estan posades, el programa amb el qual vam concórrer a les eleccions generals inclou un ambició apartat social. I en aquest punt mereix una especial menció la política d'ocupació, que en els darrers anys s'ha concretat en programes d'ocupació temporal i programes per fomentar l'ocupació i la formació en el si de l'empresa. Uns programes que

han donat bons resultats i que volem seguir aplicant, complementant-los amb programes específics per a tots els sectors i també per la restauració. També volem dur a terme un seguiment personalitzat dels aturats de llarga durada, per poder tractar la situació cas per cas perquè sabem -i ho hem dit sempre- que darrere dels números i darrera de totes les estadístiques hi ha persones i famílies i també projectes de vida que es poden deixar de costat si no els hi fem costat.

I no tot és política...

En l'àmbit de l'ocupació i les relacions laborals caldrà també apujar progressivament el salari mínim fins arribar al 50% del salari mitjà. I obrir, durant els propers mesos, el debat per reformar el Codi de relacions laborals i desplegar definitivament el títol II de la Constitució. I parlo, senyors consellers i senyores conselleres, i parlo obertament del dret de vaga, entre altres qüestions.

He exposat les grans línies del programa de Govern amb el qual demano la confiança d'aquesta Cambra. M'hagués agradat poder-ho fer en altres circumstàncies -ho vull reconèixer-, reprenent punt per punt -també m'hauria agradat fer-ho-, punt per punt el programa que va merèixer la confiança dels electors. Però no he volgut defugir la certesa que la situació de crisi que hem estat vivint les últimes setmanes condicionarà, no només aquest debat, sinó bona part dels propers mesos i bona part de l'acció de Govern.

El nostre compromís amb la ciutadania, recollit de manera detallada -gairebé exhaustiva- al programa electoral, és un compromís ferm. I posaré un exemple: és un compromís ferm que Andorra disposi d'un heliport nacional i que també col·laborem de manera decidida amb les autoritats veïnes per aprofitar al màxim les possibilitats que ofereix l'aeroport de la Seu d'Urgell.

Però a un governant entenc que se li han de demanar dues coses: la primera, que compleixi el programa al màxim possible; la segona, que sàpiga adaptar-se a les situacions sobrevingudes. És amb aquestes dues premisses que el meu equip i jo governarem si obtinc la confiança del Consell. Vénen, i ho sabem tots... vénen, i ho sabem tots, moments complicats que caldrà superar.

En els propers sis mesos seran de vital importància per a Andorra, perquè de com superem la crisi actual en dependrà bona part del futur del nostre país i de la confiança que siguem capaços de generar, tant de portes enfora com de portes endins.

Però el projecte amb el qual em presento avui davant d'aquesta Cambra va molt més enllà dels propers sis mesos. És un projecte que ja té un recorregut i que

de ben segur tindrà un gran futur. Un futur que anirà més enllà del meu mandat com a cap de Govern. Perquè, a diferència d'altres, aquest serà, segur, el meu últim discurs d'investidura, evidentment per imperatiu constitucional però sobretot també per voluntat pròpia.

En el fons, el que la meua generació està fent amb aquest projecte polític és deixar pas a una nova generació. Perquè no estem aquí construint una Andorra per nosaltres, per als fills del boom econòmic -que en sóc un dels representants- sinó que estem posant les bases sòlides de l'Andorra de demà, de la qual les generacions més joves en tenen i en seran segur els grans protagonistes.

I ho fem perquè tenim aquest deure amb les generacions futures. Com també tenim un deure de lleialtat amb les generacions que ens han precedit. Aquí al costat, a la Casa de la Vall, durant segles s'hi han pres les decisions que han marcat el futur d'Andorra. En èpoques molt més dures que l'actual, amb molts menys recursos i amb perills molt més grans s'ha marcat la història i s'han superat les adversitats. També tenim... també estem en deute amb totes aquelles persones: generacions senceres d'andorrans que van saber mantenir la independència, la neutralitat i el caràcter d'Andorra. Elles van saber evolucionar, adaptar-se a un entorn canviant i preservar les moltes coses bones que té aquest país.

Nosaltres volem fer el mateix; volem una Andorra, diguem-ho clar, agraïda amb el passat, compromesa amb el present i molt confiada amb el futur.

Molt Il·lustres Senyors Síndics, Molt Il·lustres Senyors Consellers i Senyores Conselleres generals,

És amb el programa de govern que acabo d'exposar que demano la confiança del Consell General. Si l'obtinc, les circumstàncies excepcionals que està vivint el nostre país faran que hagi de formar un Govern al més ràpidament possible; demà mateix a la tarda. Crec que no desvetllo cap secret si dic que en les darreres setmanes no he pogut dedicar el temps necessari a la formació d'aquest Govern. Per tant, demano als membres d'aquesta Cambra que entenguin que -si obtinc la seva confiança- el Govern que nomenaré demà no serà el gabinet definitiu que governarà durant els propers mesos.

També vull demanar, un cop més celebrar, i ho dic públicament des del primer dia, que sotmeto el meu càrrec a la vostra votació, com és celebrar un debat d'orientació política a la tardor per poder avaluar conjuntament la situació i la seva evolució. I torno a dir que no tanco les portes a res... i a res vol dir: a res, ni a canvis futurs en el Govern, ni tampoc -i ho

dic també alt i clar- a avaluar la possibilitat d'un Govern de concentració nacional si fos necessari.

L'excepcionalitat de la situació demana que demà a la tarda el nou Govern estigui en disposició de fer arribar al Consell General un projecte de llei de mesures urgents per a la reestructuració i resolució d'entitats bancàries. Un projecte que espero que obtingui el vot unànim dels membres d'aquesta Cambra. Aquests dies en què el món ens mira de tant a prop -i no sempre amb els millors ulls i moltes vegades de manera passional i molt equivocada-, aquests dies en què també tantes famílies al nostre país esperen dels seus governants una actitud constructiva, d'unitat i patriotisme; seria un bon senyal començar la legislatura amb el vot unànim a aquesta llei. Tindrem temps de parlar-ne dijous en aquesta mateixa Cambra, i temps hi haurà al llarg dels propers mesos per discutir les nostres diferències, sempre des del debat constructiu que sempre hi ha hagut en el si del Consell General. No demano un xec en blanc; demano sentit d'Estat en aquest moment històric que vivim... Demano sentit d'Estat en aquest moment històric que vivim!

Senyors Consellers i Senyores Conselleres,

Des de l'honor que per mi representa poder presentar la meua candidatura a cap de Govern, des de la humilitat de saber-me un servidor d'Andorra, des de la satisfacció de poder comptar en aquesta Cambra i fora d'ella amb un equip de persones preparat i amb una alta vocació de servei públic, des del compromís amb un projecte polític que vol ser un projecte de país i sobretot un projecte per una generació, des de la consciència de la gravetat i de la complexitat de la situació i des de la confiança en el futur que sempre hem de tenir en aquesta terra i sobretot en la seva gent, demano el vot favorable del Consell General a la meua investidura.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Martí.

Se suspèn la sessió durant un quart d'hora.

(Són les 10.54h)

Es reprèn la sessió

(Són les 11.25h)

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Pintat Forné, podeu accedir a la tribuna d'oradors i començar la vostra intervenció. Us recordo que tampoc hi ha límit de temps. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers,

És un honor per a mi, avui i en aquesta entranable sala del Consell General deixar constància d'un programa, d'unes accions i d'un compromís per al nostre país i per a la nostra societat. Liberals d'Andorra es va presentar als comicis per responsabilitat i per gratitud perquè Andorra ens ho ha donat tot, i perquè pensem que la nostra forma de fer pot aportar molt al present i al futur d'Andorra.

Volem que Andorra continuï sent un lloc de pau i prosperitat, un Estat sòlid i amb vigència en el temps. En aquest sentit, el Grup Parlamentari Liberal que representa en aquesta Cambra a la segona força més votada en els comicis del passat 1 de març, presenta en la meua persona la seva candidatura a cap de Govern.

Els darrers esdeveniments en matèria econòmica i financera ens han portat a una entrada de legislatura complicada, atípica, sens dubte moguda i sobretot transcendent.

Andorra es troba en un moment cabdal de la seva història encaminada cap a un rumb desconegut, en què cal centrar el debat sota un paràmetre comú que vull transmetre a totes les forces aquí representades: política d'Estat, visió d'Estat i sens dubte acords d'Estat.

El desafiament que provoca el fet de ser un país obert al món i que aquest hagi experimentat importants canvis en les darreres dècades, demana responsabilitats constants a l'alçada dels esdeveniments. Molts dels quals, com hem pogut veure recentment, marcats per reguladors que es troben a milers de quilòmetres de distància i que ni tant sols coneixen la nostra llengua, les nostres costums, ni l'espai que ens habitem.

Aquest fet ens ha de fer reflexionar però calibrant, i molt, que la dimensió de la nostra immersió al sistema globalitzat ha de ser pensada, sospesada i decidida en clau d'abast ja no únicament nacional. I sempre tenint com a referent inequívoc la defensa de qui som i on volem anar.

Veiem un univers on els poderosos volen apartar els petits; on en un obrir i tancar d'ulls tots aquells aduldors, suposats bons amics, passen a un estat superior de distància i silenci. Aquesta és la primera lliçó que hem d'anotar del que està succeint. Tot el que fem i el que tindrem de fer dependrà de nosaltres.

Els liberals volem incidir en el temps de les coses i sobretot en el contingut, i permetin-me que m'expliqui:

Primerament hem de creure i confiar en les nostres possibilitats i veure en Andorra un lloc de persones emprenedores, compromeses amb l'entorn, sensibles amb les tradicions i respectuoses a la nostra societat.

La nostra gent és treballadora, solidària i agraïda, afable en el tracte i amb visió global de futur.

Ens uneix per sobre de tot un sentiment d'orgull de pertinença a un territori lliure i sobirà que amb molt d'esforç i sacrifici, però també amb solidaritat, s'ha guanyat el seu espai en l'escenari internacional. I aquest sentiment és el primer compromís que hem de posar de relleu per sobre de qualsevol altre.

Alguns en diem especificitats, d'altres simplement identitat. Diguem-ho com sigui, però no podem renunciar a tot allò que ens ha fet ser com som.

A tots aquells que ho han patit, i també gaudit, a tots els homes i dones que durant molts segles han anat forjant una cultura, unes tradicions i un model de vida i de país, els ho devem. I nosaltres tenim la mateixa obligació envers les noves generacions per tal de deixar un llegat, si més no, igual al que hem trobat.

Encertar en les decisions, és avui dia més important que mai, perquè el marge d'errada és molt petit. Necessitem, doncs, dels millors encerts, per aconseguir mantenir els fonaments que han de continuar forjant les bases del nostre futur.

El nostre full de ruta de Govern, ens marca els dos escenaris que hauran de gravitar, en l'òrbita de les decisions que haurem de prendre per tal de poder continuar assumint les responsabilitats i els compromisos als quals ens hem compromès.

En un món globalitzat i en constant evolució, estem obligats a canviar les pràctiques tradicionals per accions amb objectius ben definits. I per començar hem d'explicar qui som, d'on venim, i què volem.

Avui més que mai, hem d'assolir una veu andorrana, forta, segura i decidida, que recuperi l'espai que sens dubte necessitem per mantenir el nostre Estat del benestar, en constants normals i transmetre confiança.

No és moment de presses, però tampoc de pauses. És moment de fer accions pensades, passos segurs i sobretot que tinguem, com a principi vertebrador la nostra identitat i especificitat.

Deia que el nostre full de ruta de Govern, defineix clarament que la realitat a la què avui ens enfrontem precisa treballar de forma simultània, en dos

escenaris: el local i l'internacional. I el proper punt del qual parlaré així ho evidència.

Com tots sabem, Andorra viu ara mateix el moment més delicat de la seva història recent. Un informe d'una agència del Departament del Tresor dels Estats Units, ens ha posat en el focus mundial i ha generat un risc sistèmic del nostre sistema financer, que com bé saben, al nostre país té un pes molt important en el Producte Interior Brut.

És una situació que requereix solucions internes, com no pot ser d'una altra manera, i paral·lelament que calmi els mercats internacionals i ens torni a donar garanties externes com a plaça financera fiable, davant les incendiàries informacions que tant mal, potser interessat, ens estan fent.

I també, i no menys primordial, cal pensar en donar resposta a moltes persones i famílies, que avui dia veuen perillar els seus llocs de treball i els seus estalvis.

El document del FINCEN del passat 10 de març ha evidenciat dos aspectes revolucionaris de la comunicació: la immediatesa, i la universalitat. El xoc ha estat brutal per la seva contundència, per l'inesperat, i pel poc preparat que estava el Govern davant d'aquesta nova realitat. Aquesta situació ha evidenciat que els mecanismes clàssics de diàleg entre estats amics han estat substituïts per aquest mètode gràcies a les noves tecnologies de la comunicació.

Estem davant d'una crisi d'una magnitud i d'unes conseqüències encara avui difícils d'avaluar, però que poden ser molt negatives per al present i futur d'Andorra si no som capaços d'elaborar un full de ruta, que ens permeti donar passos en la direcció idònia. I torno a reiterar que ho hem de fer tant en l'àmbit intern com en l'extern.

El Govern en funcions ha pres unes decisions que avui no cal ni valorar, ni criticar. Ja vindrà el dia, si s'escau, que s'haurà de fer.

El que sí cal, i així ho ha fet el grup polític del qual en formo part, és fer costat al Govern, plenament i sense retrets. Ara bé, sí els puc assegurar, que si sóc escollit cap de Govern, m'asseguraré que un estat amic, com és Estats Units, no ens avisi el dia 9 de març, que el dia 10 farà un comunicat sense que la nostra diplomàcia ni altres organismes de l'Estat estiguin assabentats.

És important no baixar la guàrdia, parlem del nostre futur i hem de ser conscients. Hem de fer tots els intents per defensar i garantir el nostre sistema financer. I rectificar, millorar o canviar el que calgui, per prevenir que aquests esdeveniments no tornin a passar.

És doncs, necessari una anàlisi global dels eixos on cal o no actuar, i un full de ruta amb visió de futur. Els liberals pensem que recuperar el bon nom i la confiança en el nostre país, serà un enorme treball, llarg en el temps, ens esperen anys difícils, i ja hem vist que no podrem comptar amb gaires amics.

Així doncs, caldria des d'ara ja fixar alguns objectius ben clars i ben comunicats internacionalment. En primer lloc:

Crear un banc central que reguli el nostre sector financer i sigui el garant del finançament de les nostres institucions.

Segon, entrar a formar part del Fons Monetari Internacional.

Tercer, en un termini màxim de deu anys, Andorra ha de ser un país triple AAA.

Quart, crear un fons sobirà.

I cinquè, dotar a la Fiscalia, UIF i l'INAF dels mitjans i competències necessàries per actuar eficaçment davant les amenaces i perills internacionals, responnent al nou context que comporta la internacionalització de la Banca andorrana.

La crisi financera que estem vivint té un lligam troncal amb les relacions exteriors que hem de mantenir amb els nostres veïns, és a dir amb la Unió Europea. Però hem de ser vigilants per tal que la debilitat actual no ens faci anar capcots a Brussel·les. Dit d'una altra manera, avui semblaria que no toca avançar en aquest dossier.

La nostra prioritat és concentrar-nos en solucionar la crisi nacional i internacional en la qual Andorra està immersa actualment. De totes formes, com a candidat a cap de Govern, vull reafirmar que Andorra és un Estat sobirà.

Amb l'entrada a les Nacions Unides l'any 1993, el nostre país es va incorporar a l'escenari internacional, acceptant-ne les regles del joc, els drets i les obligacions, les oportunitats i els reptes. Els petits estats del món han desenvolupat estratègies de relació amb l'exterior que van més enllà de la pura relació del "jo et dono i tu dones" de la diplomàcia tradicional, bàsicament perquè no disposen de les eines de pressió directa o indirecta dels més grans. El nostre full de ruta en política exterior es basa en quatre eixos:

Primer, serietat en les obligacions.

Segon, desplegament diplomàtic adequat.

Tercer, concreció dels interessos i dels eixos d'actuació de l'Estat.

I quart, promoció dels valors del poble andorrà envers l'exterior.

Els estats sobirans són iguals jurídicament en el concert de les nacions. Quan Andorra agafa una obligació, sigui esdevenint membre d'un organisme internacional o comproment-se mitjançant un tractat internacional, ha d'ésser molt conscient de les seves obligacions perquè tocarà complir-les puntualment, tot i vetllant pel compliment de les de l'altra part.

Per això cal prudència i consell abans de prendre obligacions però, al mateix temps cal avaluar la nostra capacitat i els mitjans de què disposem per posar a l'abast del seu compliment un cop donat el compromís. La seriositat en aquest aspecte és l'essència mateixa de la credibilitat del país i dels seus habitants.

Per fer front a aquestes obligacions i exercir els drets que dona ser membre de la comunitat internacional, hem d'assegurar un desplegament diplomàtic adequat, amb professionals suficients i un pla de formació progressiva dins un marc regulat i modern, que no contingui els defectes dels antics marcs, una mica feixucs de les diplomàcies d'un altre segle però, que permeti un desplegament als principals llocs on es debaten els diferents interessos d'Andorra de manera continuada per obtenir informació, reaccionar ràpidament en cas de dificultat i assegurar el seguiment dels dossiers polítics i, cada vegada més, econòmics.

Per tal que aquesta diplomàcia pugui actuar, calen unes grans línies de política exterior consensuades pel Consell General i pel Govern, basades en els principis dels interessos de l'Estat. Si no tenim clar què volem a casa i anem tots a l'una, no serem capaços de negociar a l'exterior amb una sola veu.

Això no vol dir que no hi hagi d'haver un debat animat sobre política exterior, però un cop decidides les actuacions, els nostres interlocutors han d'escoltar un sol missatge.

Per arribar a aquests consensos necessaris, el Govern i el grup parlamentari que li dona suport tenen una responsabilitat major de compartir la informació de la qual disposen en tot moment en qüestions de política i estratègia exterior, i de cercar el debat i l'intercanvi d'idees constant amb els grups de l'oposició. Només una anàlisi raonada i informada ens pot portar a definir conjuntament els interessos i els eixos d'actuació exterior de l'Estat. I aquest és el meu compromís.

Actualment, la Unió Europea s'ha dotat d'un mandat de negociació per poder negociar un acord d'associació amb Andorra, Mònaco i San Marino. L'associació permet entrar en matèries de les quatre llibertats.

També permet desenvolupar lligams en altres àrees dins dels límits de les competències delegades a la Unió Europea en les matèries rellevants.

Andorra té coberta la circulació de béns mitjançant l'acord duaner de 1990. Andorra ha desenvolupat lligams universitaris emprant l'acord de cooperació, però podria haver desenvolupat més aquest acord en àrees com el medi ambient, la comunicació, la informació, la cultura, l'educació, la formació professional, la joventut, qüestions socials o de salut, les xarxes transeuropees i el transport, o la política regional, tots inclosos en l'acord de cooperació existent, signat al 2004.

És clar que, desenvolupar aquestes àrees, necessita que les instàncies andorranes competents determinin quins són els seus interessos en la matèria.

L'Espai Econòmic Europeu on hi ha Liechtenstein, Islàndia i Noruega, comprèn aquestes qüestions més les quatre llibertats, és a dir la lliure circulació de béns, capitals, persones i serveis dins de l'espai geopolític de la Unió Europea.

Vist l'acord d'unió duanera, Andorra ja està en plena sintonia amb la Unió Europea en matèria de relacions de béns. Quan s'ha avaluat en el passat la possible entrada d'Andorra a l'Organització Mundial del Comerç, sempre ha sortit la qüestió de si l'acord de 1990 comprèn "substancialment tot el comerç" d'Andorra, i caldria vetllar, si s'escau, en tota negociació futura que no hi hagués un intent de renegociació dels termes de l'acord duaner a menys que això fos clarament beneficiós per a Andorra.

La dificultat en la negociació d'un acord d'associació rau principalment en la qüestió de la circulació de persones. La Unió Europea no pot acceptar termes com els que vàrem obtenir en els trilaterals amb Espanya i França.

La Unió Europea només podrà negociar termes recíprocs, és a dir establir principis jurídics de lliure circulació i establiments bilaterals.

El que sí pot acceptar (com ho ha fet amb Liechtenstein per exemple) són períodes transitoris (amb possibilitat de renovació) i clàusules de salvaguarda. És a dir que, per exemple, vistes les condicions demogràfiques d'Andorra, no s'autoritzarà l'establiment a Andorra fins a passat uns anys, o no es permetrà mentre hi hagi determinat percentatge de la població estrangera al nostre país perquè Andorra ha de saber abans de negociar quines clàusules pot negociar i quins són els interessos que ha de defensar.

Fins ara, tothom ha defugit parlar de la matèria de les negociacions i el debat s'ha centrat en els termes

jurídics: si era millor un acord d'associació, o l'entrada a l'Espai Econòmic Europeu.

Aquest és bàsicament un debat de forma jurídica de l'acord, -substancialment irrellevant- i el que cal és centrar-nos en els temes concrets i establir quins són els interessos concrets d'Andorra en cada un dels punts que haurem de negociar.

I em pregunto: interessa a Andorra que els Andorrans puguin establir-se en els 28 estats membres de la Unió Europea? Interessa prou com per acceptar l'establiment dels ciutadans europeus d'aquests estats a Andorra, almenys en principi? Es poden garantir salvaguardes i períodes transitoris convenients vist el cas per exemple de Liechtenstein?

Andorra no pot viure d'esquena als seus veïns. Però no pot ser portada a assumir acords només per inèrcia. I en tot cas, tota negociació ha de tenir molt clar els seus interessos. I quan es parla d'interessos, es parla en concret, no serveixen grans frases.

S'ha de tenir un equip que abans de negociar conegui molt bé on rauen els interessos d'Andorra en les quatre llibertats.

Un altre aspecte a considerar és la incorporació d'Andorra al dret i les decisions comunitàries que s'hauran d'assumir en un acord d'associació. La qüestió del cost de l'administració necessària no és negligible. Del que es tracta és d'assimilar la legislació europea sense possibilitat de decidir-la.

Això és una cessió de sobirania important sense contrapartida de decisió. En el fons, cal preguntar-se -i aquesta és una pregunta controvertida- si un acord d'associació ha d'imposar a Andorra tot el cabal comunitari i li deixa poc marge de maniobra, o no seria millor esdevenir membre de ple dret de la UE, on almenys es participa en les decisions? Com a mínim, durant les negociacions d'un acord d'associació, es pot emprar aquesta possibilitat per obtenir millor termes i terminis negociadors.

El que en tot cas no pot ser és que Andorra i els altres petits estats negociïn acords d'associació que els imposin les obligacions dels estats membres però els hi prohibeixin participar en les decisions. Si no hi ha capacitat de participar en la decisió, hi ha d'haver marge de maniobra per negociar clàusules de salvaguarda i períodes transitoris importants.

En un altre ordre de coses, però també vinculades a la nostra imatge exterior, la promoció dels valors d'Andorra a l'exterior, com la pau, la democràcia, els drets humans i el desenvolupament, projecta una part de la imatge real d'Andorra que és un poble progressista, de pau i solidari.

En aquest sentit, acompanya la presència d'Andorra a l'exterior en els organismes internacionals i fa de guia de la nostra inserció en els grans debats que animen la comunitat internacional. En aquests temes no som no-alineats ni neutres. Estem del costat de les llibertats.

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers,

El viatge a Europa, bé sigui amb l'acord d'associació, o amb aquell estament de major confiança per al nostre país, ha de tenir la força i l'aval de tots els actors socials, econòmics i polítics. Aquesta és la meva proposta i aquesta és la nostra força. Ara bé, per tal que la ciutadania pugui decidir l'adopció de qualsevol acord amb Europa, durem a terme un referèndum. Com he dit anteriorment, atesa la greu situació que estem vivint, en la nostra opinió aquest dossier ara no seria prioritari per al nostre país.

Ja parlant en clau estrictament interna, l'aposta clara en el nostre teixit productiu ha de passar a un escenari de complicitat compartida. S'ha de treballar al costat dels col·lectius, colze a colze amb les associacions, amb els sindicats i la patronal. L'administració pública ha d'estar al seu servei.

Les nostres institucions, començant pel Consell General, han de recuperar el paper que els atorga la Constitució per articular unes polítiques generals que afectin tot el país i també per defensar la nostra postura davant la comunitat internacional, com ha demostrat la situació actual.

Caldrà fixar de forma clara i amb llum i taquígrafs les bases competencials de totes les institucions de la nostra estructura territorial.

Les parròquies han jugat un paper cabdal en el creixement del nostre país i, per tant, es mereixen continuar tenint uns òrgans que les gestionin de forma propera, eficaç i amb les competències i recursos clarament definits.

Em comprometo a crear un espai nacional de treball i de debat entre el Consell General, el Govern i els Comuns amb l'única finalitat de trobar l'encaix òptim de tots els òrgans de l'Estat a l'actual i futura conjuntura econòmica, tot garantint la millor prestació de serveis a la ciutadania. Si no ho fem ara, després difícilment hi serem a temps.

Hem de definir la despesa òptima de l'Estat i la pressió fiscal que els nostres ciutadans estan disposats a suportar dins l'entorn global en el qual ens movem per mantenir la nostra competitivitat com a país.

Crearem un departament i un règim especial per a residents passius per tal que es pugui competir eficaçment amb la resta de places mundials en

situacions similars. Andorra ha de tornar a ser un país capaç d'atraure residents passius i conservar els que té, per la implantació de la nova política fiscal, es veuen temptats a marxar.

El nostre creixement econòmic s'ha de basar en dos pilars fonamentals. Primer, l'obertura econòmica al món i segon, el suport als sectors tradicionals.

Pel que fa al primer, la Llei d'inversions estrangeres s'ha de basar en la lliure competència i em comprometo a eliminar tots els criteris de discrecionalitat que s'atorga el Govern.

Constituir una societat al nostre país i, per tant, crear riquesa, no pot estar burocratitzat. Em comprometo a posar els mitjans legals i administratius escaients perquè qualsevol inversor, ja sigui nacional o estranger, pugui constituir una societat al nostre país en un termini màxim de 48 hores.

Així mateix, qualsevol inversor necessita garanties jurídiques de l'Estat on exerceix la seva activitat. Aquestes garanties es basen principalment, en mantenir una normativa fiscal estable, una agència tributària professional i uns acords de doble imposició favorables.

El grup que encapçalo es compromet a dotar dels mitjans necessaris a la nostra administració tributària per tal de donar estabilitat jurídica a l'administrat i de revisar la normativa fiscal per tal de poder mantenir l'avantatge competitiu del nostre país.

Ens comprometem a adaptar les nostres lleis fiscals a les noves directives de l'OCDE i revisar els CDI's signats per tal d'adequar-los a aquesta nova normativa.

Pel que fa als sectors tradicionals, que són els pilars del nostre teixit productiu actual, desplegarem una bateria de mesures adaptades a cadascun d'aquests sectors: comerç, turisme i hostaleria, agricultura i ramaderia, empenedoria, construcció i per últim sector financer.

El comerç és un dels pilars estratègics de la nostra economia i més enllà de la modificació de la Llei dels horaris comercials, en aquests últims quatre anys, els comerciants no han rebut resposta a les principals demandes realitzades al Govern. Si sóc elegit cap de Govern, em comprometo a :

- Reactivar la taula de comerç com a mecanisme de coordinació i col·laboració per tal de definir quines mesures s'han de prioritzar per a la dinamització del sector.

- Modificar la Llei d'arrendaments per estimular l'obertura de nous comerços.

- Crear el portal Comerç Andorra per donar informació àgil i fàcil sobre l'oferta comercial del país.

- Consolidar els eixos comercials amb mesures encaminades a facilitar la millora dels accessos, l'aparcament, la senyalització, la informació i la comunicació, així com la implantació de les àrees de promoció econòmica urbana, seguint el model internacional del BID (Business Improvement District).

El turisme i l'hostaleria és un altre dels nostres pilars bàsics econòmics. Aquest sector pateix l'estacionalitat i centrarem el nostre repte no tan sols en la definició de productes sinó també en la definició d'estratègia de captació de clients en els mercats potencials. Per tant, centrarem els nostres esforços en la desestacionalització de la demanda, posant èmfasi en la captació de col·lectius amb disponibilitat per generar demanda en qualsevol època de l'any.

Caldrà incidir en la demanda dels mercats turístics emissors més rellevants, reforçant la promoció als mercats de proximitat, desenvolupant noves estratègies als mercats de mitjana distància i dinamitzant estratègies concretes als mercats més llunyans. Per tal de poder garantir una oferta adaptada a les expectatives de la demanda, i a més ens comprometem a:

- Canviar la classificació hotelera i incorporant-hi la valoració d'instal·lacions i de qualitat.

- Promoure la regularització dels apartaments turístics i dels habitatges d'ús turístic i a revisar les normatives que incideixen sobre els establiments i les activitats turístiques, amb la finalitat d'evitar que les empreses del sector estiguin subjectes a limitacions o càrregues injustificades.

Per últim, dins d'aquest apartat dedicat al turisme i l'hostaleria, com a base del Pirineu hem d'estimular el turisme de muntanya, de neu, el turisme rural i les rutes culturals.

Andorra, al llarg de la seva història ha tingut una gran tradició agrícola i ramadera. En aquest sentit, hem d'assegurar que aquest sector segueixi contribuint en la nostra economia. Caldrà combinar el model agrícola tradicional amb l'empenedoria agrària, fent que la suma de les dues propostes assegurui la continuïtat del sector. Així mateix, la vigència de l'acord d'unió duanera de l'any 1990 és clau per al desenvolupament d'aquest sector.

Aquest sector està íntimament lligat amb la conservació del nostre entorn. Caldrà dedicar recursos de l'Estat per al pasturatge de neteja del sotabosc, de les pastures deixades a l'erm i/o dels

prats de dall. El turisme rural ha de contribuir a diversificar i mantenir les explotacions agrícoles i ramaderes radicades al nostre país.

Andorra ha estat un territori d'emprenedors. Aquesta ha estat la nostra gran força en el passat i hem de ser capaços, des del Govern, de mantenir les condicions necessàries perquè ho pugui continuant sent en el futur.

La creació d'empreses no ha de ser un tràmit feixuc. L'Administració ha de facilitar la implantació de noves empreses amb tràmits reduïts i de curta durada. En aquest sentit, i com ja he dit abans, ens comprometem que en un termini màxim de 48 hores, que un emprenedor pugui tenir una societat, de nova creació i operativa.

Així mateix, hem de crear l'entorn adequat per tal que noves idees de negoci puguin tirar endavant, posant en contacte joves emprenedors amb inversors.

Altres temes que treballarem des del Govern seran:

Primer, fer tot el possible per habilitar el canal de pagament Paypal al Principat.

Segon, crearem una assignatura dins l'ensenyament secundari, que es prolongui fins a batxillerat on s'introduirà el món emprenedor a cada estudiant i se l'incentivarà a crear projectes. En aquest conjunt d'assignatures l'estudiant aprendrà a: desenvolupar idees, aprendre a ordenar idees, fer brainstormings, treballar en equip, crear plans d'empresa. Aquesta iniciativa anirà acompanyada d'un concurs anual on es premiaran els millors plans d'empresa realitzats als diferents centres d'ensenyament del nostre país.

Tercer, qualsevol emprenedor que vulgui establir una societat i disposi d'uns recursos propis inferiors als 10.000 euros, gaudirà de reduccions en l'autorització i registre de constitució de societats així com una reducció de l'impost sobre la taxa de l'activitat econòmica a Govern.

Per últim, establim una reducció en les cotitzacions de la CASS d'un any i mig des de l'obertura de l'empresa.

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers, vull adreçar-me a un dels altres sectors que ha patit més durant la crisi que ara estem vivint, i aquest és el de la construcció. En aquests últims anys, tant la inversió pública com la privada s'ha vist minvada, el que ha fet que molts treballadors d'aquest sector hagin perdut el seu lloc de treball.

Si sóc escollit cap de Govern, incrementarem la inversió pública per tal de contribuir activament a la reactivació d'aquest sector.

La inversió en infraestructures ha estat i continua sent cabdal per al desenvolupament turístic del nostre país. La política de repartir a parts iguals el pressupost per tot el territori, sense establir unes prioritats en funció d'una visió de país, penalitza la competitivitat d'Andorra. Igualment, el nostre país com a destinació turística necessita una porta d'accés per a les capitals europees més importants.

Per al nostre grup és primordial la finalització del vial de Sant Julià de Lòria. Que vull insistir que no és el vial d'aquesta parròquia, sinó de tot Andorra.

Assumeixo també el compromís de dur a terme els estudis tècnics per trobar una ubicació per l'aeroport dins del territori del nostre país, finançat amb capital privat.

El nostre model d'Administració pública actual ha demostrat que necessita una reforma profunda. El tracte del ciutadà amb l'Administració és burocràtic i feixuc. En aquests darrers anys hem vist com s'ha enfrontat al sector públic amb el privat i jo em comprometo a establir un nou punt de partida, per tal de negociar de forma transparent amb els representants del sector públic amb l'objectiu, d'una banda posar l'Administració al servei del ciutadà i, d'una altra, fer sostenible la despesa de funcionament per fer-la viable.

Per tal de dur a terme tots aquests objectius em comprometo a: habilitar la finestra única i l'expedient únic, modificant tota aquella legislació que ha fet complicat el tracte entre l'Administració i la ciutadania; modificar la Llei de la funció pública amb la participació i implicació dels representants sindicals; modificar igualment la Llei de pensions de jubilació dels funcionaris amb la participació dels agents implicats; deixar sense efecte l'article 2 de la Llei 2/2012.

Andorra necessita un model de mercat laboral dinàmic i malauradament, la rigidesa de l'actual Codi de relacions laborals dificulta la contractació i la mobilitat laboral. Aquest grup polític creu més que necessari: una reforma laboral, reclamada pels agents sindicals i patronal; el replantejament del Servei d'Ocupació a fi de fer-lo més resolutiu, tant per a les empreses com per als treballadors; incentivar les contractacions en pràctiques que permeti la reconducció professional de persones; i un nou model de formació per a aturats.

Sector financer.

Per últim, dins d'aquest capítol econòmic del meu discurs, permetin dedicar-me uns breus moments al sector financer del nostre país. Si des del Govern no som capaços d'equiparar-lo als nostres estats veïns, perquè pugui competir en igual condicions en l'entorn Europeu, correm el risc que el suport que

aquest sector ha donat al país en el passat, desaparegui en un futur no molt llunyà. El grup que encapçalo es compromet a enfortir els òrgans de l'administració de control i legislar adequadament per tal que el sector financer pugui operar des d'Andorra en els països del nostre entorn.

Andorra és la nostra ciutadania. La millora de les polítiques en els àmbits sanitari, educatiu, protecció de col·lectius més fràgils, preservació del medi ambient i seguretat ciutadana és primordial. Aquest plantejament rau en la cultura del respecte a les persones i a la llei.

L'eficiència del sistema sanitari s'ha basat en números i no en les persones, deixant de banda que un sistema eficient és aquell que vetlla per l'atenció als usuaris. Em comprometo, doncs, a: no continuar amb la política de retallades i de fiscalització en què ha incorregut la Caixa Andorrana de Seguretat Social; situar el pacient en el centre del sistema; encarregarem una auditoria de gestió per corregir les ineficiències, definir els indicadors de salut per planificar i gestionar millor el sistema, tot repartint equitativament els recursos, tant econòmics, com professionals; revisarem la Llei de la CASS per garantir la solidesa financera del sistema i, posarem un sostre màxim de les cotitzacions de la CASS.

El benestar és un concepte molt important dins la visió que els liberals tenim d'Andorra perquè engloba diversos àmbits com ara l'atenció a la dependència, els ajuts, el servei d'ocupació, la gent gran, les polítiques d'igualtat, la infància i la família i l'habitatge. El nostre programa electoral contenia un ampli ventall de propostes en aquest camp. No les citaré totes, però sí que vull concretar-ne algunes.

Reestructurarem els criteris dels ajuts socials; prepararem atenció especial a aquelles persones que siguin aturats de llarga durada; garantirem la prestació d'atenció adequada i especialitzada; adoptarem una política de protecció de les famílies; dedicarem una especial atenció a les mares que són cap de família per ajudar-les quan es trobin en situació de risc; promourem la mediació educativa i familiar com a mesura de prevenció; crearem el títol de família nombrosa i ajudarem les famílies amb rendes més baixes; els joves que vulguin emancipar-se també podran comptar amb ajuts diferenciats dels que rebin altres col·lectius.

Facilitarem que cada família o persona pugui escollir l'habitatge que li cal, d'aquesta manera no es creen nuclis on s'identifiquin famílies amb problemes socials o econòmics, a la vegada que es dinamitza el mercat de lloguer i no es crea una competència directa i deslleial enfront de la iniciativa privada.

En un petit país i extraordinari com el nostre ha de defugir de les polítiques dels grans països, ha de saber, -sense quedar-ne exclòs-, singularitzar-se en el món global que l'envolta, ha d'apostar per la qualitat humana, és a dir pels valors de la persona i si el què volem és un país de qualitat la clau rau en una educació d'excel·lència. La política educativa és un pilar indiscutible de qualsevol societat.

I estic convençut que Andorra se'n sortirà si apostem de valent per fomentar, crear, retenir i atreure talent.

Hem d'invertir en educació, en recerca, en tecnologia, en la formació dels nostres joves i ciutadans i estar al seu costat ajudant plenament a reeixir els que tenen capacitat i talent. Aquesta és la millor aposta de futur per al nostre país i aquest és el meu objectiu.

Hem de continuar donant les mateixes oportunitats a tothom i garantir la cohesió social posant a l'abast de tots els joves els programes necessaris d'ajut a l'estudi tant a l'interior del país com per seguir estudis més enllà de les nostres fronteres.

Un bon coneixement de la llengua anglesa és quelcom d'inajornable. Els nostres joves han de posseir com a mínim el domini de les quatre llengües (català, castellà, francès i anglès) en tots els sistemes educatius que conviuen al nostre país.

De la mateixa manera, posarem tots els mitjans necessaris per mantenir i enfortir encara més l'estructura educativa pública, gratuïta i plural del nostre Estat. És una de les nostres riqueses més preuades. En aquest sentit, treballarem en molt estreta col·laboració amb Espanya i França.

Compartim plenament el Pla Estratègic de Renovació i Millora del Sistema Educatiu Andorrà, iniciat en legislatures anteriors, i el continuarem implementant i millorant, si escau, en totes les formacions cíclics i nivells adients. Els grans projectes necessiten unitat i continuïtat i l'excel·lència en educació requereix un consens nacional de totes les parts.

Hem d'adequar la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà de l'any 1994, a les necessitats actuals per tal d'avançar en la construcció d'un sistema educatiu eficient i efectiu que doni resposta a les demandes de la societat present i futura. Una bona política educativa rau també en saber anticipar-se.

La Formació Professional, eina fonamental en la inserció dels nostres joves al mercat laboral, ha de concebre les seves ofertes formatives en estreta relació amb el teixit empresarial.

Dins del marc de la Formació Professional continuada impulsarem, sense més demora, la Formació Professional mitjançant la validació i el reconeixement de l'experiència professional per tal de desenvolupar la qualificació dels treballadors, acreditar les competències professionals adquirides i poder dotar de diplomes aquells professionals que no en posseeixen.

Polítiques i accions com aquestes són les que, més enllà d'incrementar el nivell formatiu dels ciutadans, contribueixen a disminuir la taxa d'atur. Els països més avançats, en moments estratègics, així han sabut fer-ho.

En l'àmbit universitari hem de continuar potenciant els programes d'estudis especialitzats adaptats a l'entorn socioeconòmic amb l'objectiu d'assolir l'excel·lència i donar suport al desenvolupament econòmic combinant la innovació i el coneixement amb punts forts i específics del nostre territori.

Seguint les línies de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior, promourem la internacionalització de la Universitat d'Andorra amb formacions on Andorra pugui ser centre de referència i amb una harmonia amb el procés d'obertura econòmica vigent.

Tots aquests propòsits necessiten, però, d'eines d'avaluació i d'indicadors de qualitat, de primer nivell intern i després en el marc internacional per tal de disposar dels corresponents referents sobre rendiment i excel·lència educativa. L'educació és també, sense cap mena de dubte, la nostra llengua i la nostra cultura, la nostra manera de fer i de ser. És a dir, és el moll de l'os de la nostra identitat que hem de saber transmetre generació rere generació.

El nostre país té un enorme patrimoni natural i una enorme biodiversitat que cal conservar ordenada i correctament. La preservació és compatible amb l'activitat humana i l'aprofitament econòmic d'aquests espais. En aquest capítol donarem suport a les iniciatives individuals i col·lectives, tant privades com públiques, en la producció i l'ús d'energies renovables.

Promourem una gestió de l'aigua i lluitarem activament contra la contaminació de l'aigua.

Millorarem el funcionament de les estacions depuradores d'aigües residuals. Tant pel que fa a la qualitat, com al rendiment econòmic.

La nostra política es basa en els principis de precaució, prevenció i protecció. Tenim l'obligació de respondre i fer-hi front als riscos definint una política relativa al coneixement, l'avaluació, la prevenció i la reducció de les contaminacions de tot tipus, així com els riscos lligats a l'activitat humana o riscos naturals.

Lluitarem contra l'intrusisme en el sector per tal de protegir les empreses legalment establertes i dotar la gestió de residus de més qualitat i seguretat en el servei i manipulació.

Revisarem la llei de residus per tal de dotar de més formació el personal del sector. Fent especial atenció als residus perillosos com ara l'amiant, els hidrocarburs, sanitaris i altres.

Serem vigilants en el seguiment i la manipulació dels residus amb un programa informàtic eficient i àgil entre els gestors i l'Administració.

Adequarem el forn incinerador per tractar els residus contaminats amb hidrocarburs, que tenen un alt valor energètic i així poder-lo aprofitar en el mateix, abaratir costos a tots els agents implicats.

El nostre objectiu és la preservació, la recerca i la documentació del patrimoni material i immaterial i el foment de la creativitat com a elements distintius d'Andorra. Per tal de dur a terme aquests objectius promourem condicions fiscals afavoridores perquè l'empresa privada impulsi el mecenatge.

Farem que la Taula de la Cultura sigui la gran coordinadora de la programació d'actes culturals evitant les duplicitats i afavorint l'afluència de públic.

Cercarem una utilitat pública per als edificis de titularitat estatal considerats de patrimoni cultural.

Continuarem donant suport a la presència d'Andorra en certàmens internacionals d'àmbit cultural.

Donarem un impuls als Tallers d'Art per promoure l'aflorentament de nous talents.

Promourem la setmana de les arts escèniques a les escoles del país.

I treballarem per fer de la Vall del Madriu-Perafita-Claror un referent turístic i econòmic del país.

En resum, posarem en valor tot allò que tenim, tot allò que ens identifica, ens fa únics i que sens dubte ens uneix per sobre de tot: les nostres tradicions, la nostra cultura.

Molt Il·lustres senyores conselleres i senyors consellers, som davant de la generació més ben formada, però el sistema no pot acollir-la al ritme necessari. Hem d'esmerçar tots els esforços i recursos disponibles de l'àmbit públic i privat per poder donar les oportunitats que els nostres joves ens reclamen. Per això, jo i el grup que em dona suport en aquest discurs de candidatura a cap de Govern plantejem:

Impulsar un pla de transició dels joves del món educatiu al món laboral per potenciar l'ocupació juvenil.

Promoure la signatura de contractes en pràctiques i contractes per a la formació i aprenentatge de joves en el futur.

Reforçar les polítiques juvenils amb especial incidència en l'associacionisme i les plataformes ciutadanes.

Regular la figura del monitor de lleure i dels professionals d'aquest sector en coordinació amb els comuns.

La influència de l'esport al servei de la salut, el lleure i l'oci ha ampliat el concepte d'esport per a tothom i ha fet créixer la pràctica esportiva. Des del Grup Liberal pensem que cal modernitzar la Llei de l'esport per adaptar-la als criteris internacionals de lluita contra el dopatge; introduir les bases necessàries per poder crear societats anònimes esportives per a l'esport professional; crear un servei d'àmbit nacional de medicina de l'esport coordinat amb els centres privats existents per desenvolupar un programa de seguiment de revisions mèdiques entre d'altres activitats i ampliar l'actual programa d'esport-estudi a més disciplines.

Andorra és un dels països més segurs del món, gràcies principalment a l'esforç de les persones que s'hi dediquen. Igualment, la justícia lenta no és pròpia d'un país avançat. Des del Grup Liberal creiem que aquests dos eixos són vitals per a la correcta convivència social i en despleguem les següents mesures: respondrem a la demanda de regulació de la carrera professional del personal de la Justícia i planificarem el disseny del què ha de ser el model de justícia al nostre país; abordarem des de posicions de diàleg el conflicte obert amb els funcionaris que es dediquen a la seguretat; aprovarem la Llei del Cos de bombers; avançarem en el desplegament dels reglaments inherents a les lleis dels cossos especials; satisfarem les necessitats del personal que es dedica a la seguretat pública amb recursos moderns i adaptats a les seves necessitats.

Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers. Com deia en la primera frase de la meva intervenció i aquest és el programa que el Grup Liberal, encapçalat per la meva persona, es compromet a implementar.

Com ho farem? En primer lloc reordenarem les prioritats, adequant les estructures de l'Estat a les nostres possibilitats reals. Per portar-ho a terme establirem un diàleg permanent amb tots els interlocutors: comuns, associacions, sindicats, patronal, professionals de les administracions.

Aquesta és i serà la gran força, el gran compromís i, sens dubte, la resultant ha de ser la base indiscutible de l'èxit com a país per als propers anys.

Com ho pagarem? Prioritzant, racionalitzant i duent a terme polítiques que promoguin el creixement econòmic. La nostra aposta es basa en un creixement social sostingut que ha de provocar un reforçat teixit empresarial capaç de generar llocs de treball suficients per tal de continuar dotant l'Estat dels recursos necessaris.

I acabo, Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers amb un missatge. Un missatge que recull el neguit d'aquesta proposta, d'una proposta liberal basada en uns valors, en una ideologia compartida per milers de persones durant molts segles i que avui torna a la vida pública andorrana, amb força i decisió.

El més important d'ara és el compromís que tots els que avui aquí representem el poble andorrà tenim de resoldre amb unitat, amb sentit d'Estat i responsabilitat.

Amb l'equip de persones que m'acompanya en aquest projecte, em sento amb la força i la il·lusió necessàries per tal de recuperar l'entusiasme i amb la ferma convicció que Andorra té futur. I en aquest sentit demano la vostra confiança en la meua proposta.

Moltes gràcies Molt Il·lustres Senyores Conselleres i Senyors Consellers Generals per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Pintat.

Bé, escoltats els discursos dels candidats, reprendrem la sessió aquesta tarda a les dinou hores amb la intervenció dels grups parlamentaris.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 12.20h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 19.01h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió amb la intervenció dels grups parlamentaris.

D'acord amb l'article 122.2 del Reglament del Consell General els grups parlamentaris intervindran per ordre de menor a major nombre de consellers generals.

En aquest cas intervindrà, en primer lloc, el Grup Parlamentari Mixt, seguit del Grup Parlamentari Liberal i finalment el Grup Parlamentari Demòcrata.

Recordo que els torns d'intervenció són de màxim trenta minuts per grup parlamentari.

En representació del Grup Parlamentari Mixt, té inicialment la paraula el Sr. Víctor Naudi que disposa de dotze minuts. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest debat d'investidura del cap de Govern és atípic. Atípic ja per començar perquè el discurs del candidat de la majoria s'ha centrat en les circumstàncies excepcionals derivades de la crisi desfermada sobre una entitat bancària del país.

És atípic també perquè es força el calendari legislatiu i els seus terminis dins el límit constitucional establert, i perquè s'ha escurçat el temps per preparar les respostes als discursos del matí.

Després d'haver escoltat els discursos del candidat Antoni Martí, i del candidat Josep Pintat, la nostra intervenció es limitarà -el Reglament no ens deixa més temps- a les qüestions cabdals pels interessos del país: la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea, el redreçament econòmic, la defensa de l'Estat del Benestar i l'equilibri institucional.

Sr. Martí, vostè que és el candidat de la majoria, què farà en els propers quatre anys? No ens ho ha pas aclarit, o sí... Confirmarà els ministres de Finances, d'Exteriors, d'Economia, de Turisme i de Justícia. Tot un programa! Un programa sense fil conductor.

Esperàvem escoltar propostes clares i n'hem sentit de ben poques.

Aquest matí heu reconegut que de les urnes n'ha sortir un Consell General més plural i més divers que fa quatre anys. No ho podeu pas negar: heu perdut set consellers generals.

Els consellers de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra us confirmem avui la nostra disponibilitat per donar prioritat als interessos del país i per arribar a acords per fer front als problemes més importants que tenim: la negociació d'un acord d'associació amb la Unió Europea, el redreçament econòmic i la defensa de l'Estat del Benestar.

També som aquí per buscar un acord per desenvolupar una acció legislativa que concreti el marc fixat a la Llei de definició de competències dels comuns del 4 de novembre del 1993, per evitar disfuncions i conflictes entre els comuns i les altres institucions de l'Estat.

I també treballarem per assegurar la viabilitat de la CASS sense retallar prestacions.

L'envelliment de la població i l'aparició de malalties cada cop més complexes han alterat significativament la situació financera de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, transformant l'estat

habitual de superàvit en la branca malaltia en un dèficit proper als 50 milions d'euros. També la pèrdua de massa salarial, a l'entorn del 10% posa en perill la seva capacitat per poder fer front a les pensions de jubilació en el futur.

Els consellers d'SDP parlem clar, sense defugir dels problemes i encarant la situació amb responsabilitat i rigor. Volem una gestió correcta, garantida per un sistema d'inspecció sanitària eficient, i donant resposta a les necessitats dels ciutadans a través del finançament.

La protecció de la salut i l'assistència sanitària són drets constitucionals que a SDP no volem retallar. No podem acceptar les polítiques d'austeritat que han acabat desmantellant el nostre sistema sanitari, afavorint el creixement de desigualtats socials.

Cal desenvolupar accions rigoroses i responsables que assegurin un sistema sanitari sostenible i de qualitat, racionalitzant la despesa però satisfent, alhora, les necessitats de la població en matèria de salut i malaltia.

La despesa en sanitat és una inversió de futur. Una inversió que ha de servir per assegurar la qualitat i la continuïtat assistencial, amb criteris de distribució dels professionals sanitaris al territori i la igualtat d'accés als serveis de salut. Una inversió que ha de servir per desenvolupar polítiques sanitàries en la prevenció i la promoció de la salut de les persones.

Som aquí, amb responsabilitat, per treballar en un gran acord en aquests àmbits.

L'Estat té el deure de tenir cura, amb especial atenció, de les persones més vulnerables dins de la nostra societat, els més grans i les persones amb alguna diversitat funcional. Volem tenir més ambició per aquests col·lectius que convé que siguin una part activa de la societat i estiguin més integrats dins de la vida pública.

També volem una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient dels recursos públics amb l'objectiu de no augmentar la pressió fiscal.

El funcionament de l'Estat no pot ser un llast per l'economia i la ciutadania. Els serveis necessaris que demanen els ciutadans s'han de donar amb una gestió rigorosa, transparent, eficaç i eficient. No es tracta de "gastar menys" sinó de "gastar millor" i obtenir el millor rendiment possible per cada euro invertit, seguint procediments públics i transparents, prioritzant la inversió que reverteixi directament a les empreses i l'economia del país.

D'altra banda el redreçament econòmic real, passa per tornar a dinamitzar el mercat laboral i l'economia de les famílies, en particular les més desfavorides.

Cal que aquesta dinamització es faci des de la concertació social entre els diferents actors i amb la seva participació activa. No podem demanar esforços només a una part de la població i no exigir-los a l'altra part.

Els petits i mitjans empresaris creen la majoria de llocs de treball, amb una orientació principal cap al turisme, el comerç i els serveis empresarials.

Creiem en la seva capacitat i el seu talent i ells han de centrar bona part de l'acció pública i han de tenir tot el nostre suport i la nostra atenció. L'Estat ha de ser una ajuda i no una complicació, ha de ser un soci i no una competència deslleial. Hem d'afavorir l'arribada d'inversió estrangera que desenvolupi el teixit empresarial existent i també permetre que aquest pugui internacionalitzar la seva oferta aprofitant les noves oportunitats que s'obren amb els Convenis per impedir la doble imposició i l'acord d'associació amb Europa.

Sr. Martí, vostè ha centrat bona part del discurs sobre la situació d'una entitat bancària intervinguda per l'INAF. Ha afirmat que, i cito: "... temps hi haurà per a qui vulgui treure rèdits polítics d'aquesta situació" però ja ha començat a comptabilitzar els seus rèdits aplaudint, i cito: "... la feina feta per aquest Govern en funcions... les últimes setmanes." Com sempre diu una cosa i fa tot el contrari.

Coincidim amb el candidat Josep Pintat que aquest matí constata, cito: "... el poc preparat que estava el Govern davant aquesta situació".

No ens creiem tanmateix que Estats Units no ens avisés fins el dia 9 que el dia 10 faria un comunicat.

El Govern ho sabia setmanes abans de les eleccions. Tant és així que els dies 5 i 6 de març -quatre dies després de les eleccions i quatre dies abans de la nota del FINCEN- ja es movia per Madrid i per París parlant de la qüestió.

Coincidim també amb el candidat Josep Pintat: ja vindrà el dia que valorarem tot plegat.

De moment manifestem la nostra preocupació i la nostra indignació per la situació d'indefensió en què s'està deixant els clients i els treballadors d'un grup bancari, i com a conseqüència immediata, a totes les seves famílies.

Tot plegat, tornem a coincidir amb el Sr. Josep Pintat, i cito: "... ha generat un risc sistèmic del nostre sistema financer..." que va més enllà del pes en el Producte Interior Brut, dóna feina a milers de persones.

Tenim confiança en el futur d'Andorra. Els consellers de Socialdemocràcia i Progrés defensem consolidar la relació amb Europa mitjançant un acord d'associació.

Europa és una realitat que està aquí i seguirà aquí ho vulguem o no. Convé reforçar la relació amb Europa, amb el millor acord d'associació possible, per ajudar la nostra economia. Europa no ens necessita, però nosaltres ho tindrem difícil si ens girem d'esquena.

El futur del nostre país depèn en gran mesura de com arribem a integrar Europa en la nostra societat i com la nostra societat integrarà Europa. Les perspectives de partida són bones però hem de saber agafar aquest tren que passa i no hem de permetre que alguns el facin descarrilar per irresponsabilitat. Europa es fa sense nosaltres, però nosaltres no podem fer sense Europa.

Europa és una font d'oportunitats pels empresaris, autònoms i treballadors que podran accedir al mercat únic amb condicions favorables. També és una oportunitat pels joves de poder estudiar i treballar en tot l'espai de la Unió Europea en igualtat de condicions amb els joves dels estats membres.

Finalment l'obertura que això suposarà també facilitarà l'arribada de més inversions estrangeres productives que dinamitzaran l'economia.

En aquest àmbit cabdal d'una política d'Estat no compartim els plantejaments del candidat Josep Pintat.

Nosaltres no volem assumir acords "només per inèrcia", Sr. Pintat.

És ben veritat que cal tenir un equip que conegui els termes i topalls de la negociació. Cal saber el què volem i el què hem de defensar. A SDP el tenim i ho sabem.

Lamentem constatar que el candidat liberal no participa d'aquesta voluntat d'acostament a Europa en benefici de la gran majoria del país.

Quant a l'Administració pública, hem de recordar que és un dels pilars que garanteix l'Estat de dret i la millor garantia que les normes i procediments legals s'apliquen al conjunt dels ciutadans de manera ordenada, transparent i igualitària.

En el seu moment, la Llei de la Funció Pública de l'any 2000 va servir de base pel desplegament de l'Administració pública andorrana, segons un model econòmic i social i una estructura de l'Administració central i comunal que demanen una profunda reforma.

L'any 2010, el govern de Jaume Bartumeu i els sindicats de l'Administració van consensuar un document amb 33 acords, per orientar aquesta reforma. 33 acords per assolir una administració més eficient, àgil, dignificada i sostenible, amb vocació de millora constant del servei del ciutadà.

El govern de DA, en lloc de reprendre aquests acords per reformar l'Administració, ha aplicat unilateralment la severa i innecessària retallada de les condicions laborals i salarials dels treballadors del sector públic, incomplint el compromís electoral que va contreure el 2011 i deixant una Administració pública molt pitjor del que la va trobar.

Els consellers d'SDP proposem avui recuperar la via del consens amb el compromís de reformar la Llei de la Funció Pública sota la base dels 33 acords com a pas necessari cap a la reforma de l'Administració.

Al candidat Josep Pintat, li hem de dir que no ens ha convençut i al candidat de la majoria li diem que no li donem, ni li donarem, cap xec en blanc. El patriotisme i el sentit d'Estat estan renyits amb l'exclusiva que en pretén tenir el Sr. Martí. Per això no el votarem.

En aquesta legislatura els consellers generals de Socialdemocràcia i Progrés treballarem amb responsabilitat defensant la solidaritat i mantenint la confiança en el futur d'Andorra.

Ens fa molta por deixar a les vostres mans, Sr. Martí, el govern d'aquest país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

En representació també del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Pere López.

Té 18 minuts.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Ens sembla que no és possible començar el torn de rèplica a les diferents intervencions que hi ha hagut dels candidats a cap de Govern que no sigui parlant de la situació que es viu avui en dia al nostre país.

I també de com aquesta situació, que en l'origen pot ser una situació financera, doncs, pot acabar repercutint sobre l'economia real; entenem que aquesta és avui la principal preocupació que hi ha al nostre país i a demés entenem que de la seva resolució en pot dependre l'esdevenir dels propers anys.

El moment excepcional i la necessària unitat davant l'adversitat (com hi ha hagut tot i les espaiades i incompletes informacions lliurades) no s'han de confondre en cap cas -al nostre entendre- amb el pensament únic, amb l'anul·lació del debat o potser en la manca de transparència i explicacions davant de la ciutadania.

Sr. Martí entenem que tenim el dret de discrepar de l'origen de la situació (del que per cert vostè no n'ha parlat) i en el cas que fos el cas, de la gestió i resolució.

Vostè situa l'inici el dia 10 de març, del no res; ben al contrari, -al nostre entendre-, aquesta és una crisi, en part, ocasionada per la política desendregada de Demòcrates per Andorra, d'una política molt condicionada pel sector financer i una mostra més de la incapacitat d'antelació del seu projecte polític.

A més entenem que el pla d'acció del govern, en el cas d'existir, no està a l'alçada del que demana la situació. No podem pensar que realment es pugui pensar que la resolució del greu problema polític que tenim passi essencialment per una llei tècnica que ha de permetre separar els actius i donar viabilitat a l'entitat.

Manca una actuació forta i decidida del conjunt de les institucions; unes institucions com ara la UIF o l'INAF de les quals ara (just quan s'ha repetit per activa i per passiva que no era necessari contractar més treballadors públics al llarg de la campanya) tothom se'n recorda de defensar. Cal un Estat fort, és el que ja defensàvem l'any 2011 davant dels reptes que ja vèiem venir a l'endavant i vostès s'han entestat -insisteixo, ho repetíem tot just fa uns dies en campanya- a empetitir-lo.

Vostè ha proposat avui un debat d'orientació a la tardor, fet que valorem positivament.

I també ha proposat fins a tres cops un govern d'unitat nacional o de concentració, proposta a la que li hem de dir (amb la informació que tenim avui en dia) que ens sembla desproporcionada. Insisteixo amb el fet amb la informació que disposem avui en dia. Potser vostè té algunes explicacions a donar-nos al conjunt de consellers aquí presents, i sobretot als ciutadans que ens puguin permetre contextualitzar una mica millor la seva proposta.

Mirem una mica enrere en el calendari. D'ençà de la signatura de l'acord monetari l'any 2011 el sector financer ha desaprofitat l'ocasió de reestructuració i de canvi del model de banca.

Aquesta manca d'antelació de la necessària reestructuració del sector ens porta al qüestionament del paper que hagin pogut jugar les diferents institucions i de la política econòmica, fiscal i financera del seu Govern, Sr. Martí; amb el ministre de finances al capdavant i amb tot un grapat important de ministres procedents del sector.

Algunes dades per il·lustrar el que estic dient:

Els recursos gestionats pels bancs s'han duplicat en només 3 anys (2010 al 2013) amb creixements anuals del 25 i del 30%.

Standard & Poor's porta molt temps alertant del tamany del sector financer al nostre país.

En els darrers quatre anys les entitats de crèdit al conjunt de les entitats han obtingut uns 800 milions d'euros de beneficis, beneficis que s'han distribuït íntegrament.

Hem explicat, al nostre entendre, l'excessiva influència del sector financer en la política nacional. Volem recordar l'important en la recaptació de l'IGI de més de 20 milions d'euros amb la modificació tributària.

Entenem també que la configuració de l'IRPF ha estat condicionada en bona part, doncs, per aquests interessos del sector bancari: SICAV's i Organismes d'Inversió Col·lectiva, i altres importants decisions preses al llarg de la darrera legislatura.

I ara en aquest moment complicat, en un moment en què s'apela a la suma d'esforços, al patriotisme per part de tots, la resposta per part del sector no pot ser més decebedora ni la feblesa que està mostrant el Govern d'Andorra alhora més frustrant.

Valgui només a títol il·lustratiu, l'establiment d'un cost de finançament per aquelles empreses que no podien fer els pagaments a través de l'entitat Banca Privada d'Andorra, o el fet que el Govern hagi hagut d'aportar avals per poder fer aquests pagaments.

Res de nou finalment amb una legislatura en què la política fiscal, la financera i de retruc també la política social a través de les retallades que s'han hagut d'aplicar, ha estat condicionada i determinada per l'omnipresent influència del sector financer.

El pla de treball del Govern, insisteixo, en el cas d'existir, pot trencar alguna o algunes de les línies vermelles que des del primer moment hem marcat des del Partit Socialdemòcrata: la protecció de llocs de treball, la depuració de responsabilitats i no comprometre fons públics. En aquest sentit, pensem que és molt important que ens pugui aclarir alguns punts de la seva intervenció en què ha exposat o ens ha semblat que vostè exposava, que la situació generada pot tenir un impacte sobre els comptes públics i sobre l'equilibri pressupostari.

Entenem que aquest pla de treball també ha de tenir en compte una possibilitat de reestructuració de l'entitat com a primera solució per poder protegir els llocs de treball.

I finalment entenem que aquesta tercera línia vermella amb la necessitat de depurar responsabilitats de tot tipus i poder donar una resposta clara del que ha passat i del que és més important, veure què cal corregir. En aquest punt proposem a totes les forces representades en aquesta sala que es posicionin favorablement a la posada en

funcionament d'una comissió d'enquesta, d'acord amb les previsions dels articles 48 i 49 del Reglament del Consell General.

Quina és la resposta que espera la comunitat internacional?

Què és el que ha de permetre recuperar la confiança?

Quins elements ha de posar damunt de la taula un estat de dret modern?

Què estan demanant els ciutadans?

Primer, transparència en el que ha passat; segon, reforçaments dels controls per determinar si hi ha situacions similars; tercer, exigència de responsabilitats públiques i privades; i també reforç de la col·laboració internacional.

Els ciutadans tenen, -tenim-, molts dubtes i per tant calen respostes contundents.

Només una comissió d'enquesta parlamentària permetrà donar resposta sòlida i sobretot, que és el més important, -com deia abans-, treure'n les conclusions adequades.

La comunitat internacional ens està observant i cal que la resposta estigui a l'alçada, però alhora, també ho demanen i ho mereixen els ciutadans d'Andorra i sobretot el país ho necessita.

Ho sap segurament, perfectament, Sr. Martí. Les decisions que s'hagin de prendre en els propers dies poden comprometre i molt el futur d'Andorra. Es poden comprometre diners públics, es pot comportar una important pèrdua de llocs de treball, afectar a persones que res hi tenen a veure i tenir un impacte sobre l'economia del país.

La seva política fiscal, financera i econòmica no ha estat encertada. I ara sembla que se'n comença a donar compte. Avui ha realitzat una nova crítica que entenem injustificada al PS amb motiu de la votació de la Llei de bases de l'ordenament tributari quan en realitat teníem absolutament tota la raó.

La seva tradicional manca d'antelació va portar a aprovar una Llei que ara caldrà modificar en el sentit que apuntàvem per evitar tenir novament problemes des de fora quan no es fan bé les coses i poden acabar perjudicant al conjunt de l'economia.

Es va trobar un país amb un acord monetari rubricat, als quals vostès s'hi oposaven fermament, i sort que el tenim avui en dia en aplicació, amb una planificació fiscal ben feta, amb un marc fiscal sòlid i que no posava problemes a nivell internacional.

Una feina de planificació, feta els anys 2009 i 2010, que efectivament ha donat els seus fruits plens l'any 2014; any en què hi ha hagut les recaptacions d'impost de societats de l'any 2013, per primer cop el tipus del 10%, i que per tant ha contribuït de manera

molt i molt important a l'assoliment de l'equilibri pressupostari.

Un exemple de planificació i de feina ben feta, ben diferent de la seva política.

Perquè a hores d'ara tenim realment molts i molts dubtes de quin país deixarà al final la seva acció política.

Ens preocupa en quina mesura es pot veure afectada la política d'atracció d'inversió? Perquè trobem a faltar mesures importants per recuperar la confiança a nivell internacional.

Polítiques de més alçada com ara un inajornable pla de transició del model bancari, un pacte d'estat financer i institucional, l'establiment d'un marc fiscal i unes normes adjacents (com ara la referida Llei de bases de l'ordenament tributari) que no sigui agressiu, i l'aposta per la transparència també en matèria fiscal.

La crisi també ha posat de relleu les poques aliances del país a nivell internacional.

Com a mínim hauríem de qüestionar el paper jugat per la nostra diplomàcia, si més no, quant a la relació amb altres organismes públics i fins i tot amb el propi Govern.

Aquí ens hem de referir novament a aquesta demanda d'un Estat fort atesa la coneguda, diria jo per tots, insuficiència de recursos en política exterior que vostès també van negar al llarg de la campanya. Cal refer complicitats a nivell internacional des de la lleialtat i la transparència i aquest punt em porta a parlar d'un tema que ha tingut un espai important en la seva intervenció, també en la intervenció del Sr. Pintat, que és l'Acord d'Associació en la Unió Europea.

Sincerament, no m'ha quedat massa clar el pla de treball que planteja i entenem algunes de les cauteles plantejades en la negociació pel Sr. Pintat, tot i que alguns dels dubtes que planteja, nosaltres potser no els acabem de compartir, però ens sembla que és una negociació prou important en el que no pot quedar absolutament cap pregunta per respondre i en que cap cautela és sobrer.

Ens proposa un pacte d'estat.

Ens sembla que és el que pertoca. Però ja li advertim que no acceptarem, -permeti'm que l'hi digui-, un pacte d'estat estil "Martí", anar fent i esperar complicitats i adhesions incondicionals apel·lant a la unitat i al sentit d'Estat. Ja ho va intentar fa quatre anys amb la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Parlarem ara a continuació amb les conseqüències que aquest fet ha provocat i també és la manera com està gestionant aquests dies la crisi actual.

En general, no ens ha semblat veure un full de ruta clar en la seva intervenció, ni un fil conductor, ni un ordenació de prioritats, res de nou per una altra banda. Tampoc hi va ser al llarg de la passada legislatura tot i les demandes insistents que es van fer per part dels companys del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i entronca amb la seva manera de fer política, de gestionar d'una manera impulsiva, caòtica, que mica en mica va desendregant.

La seva primera legislatura ha estat marcada per tot de mitges reformes o de reformes a mitges o de canvis en curs sense un rumb massa clar. Com deia, una política que desendrega. Rellugia ara fa uns dies el seu discurs de fa quatre anys i avui hem tornat a sentir pràcticament la mateixa llista de reformes estructurals. Sembla, doncs, que no hem avançat gaire en aquests quatre anys. L'hi he de reconèixer, per això, la seva eficàcia comunicativa en haver estat capaç de fer creure que érem al bell mig d'un procés de reformes en curs, quan tot just som als fonaments.

Ens ha tornat a parlar de les competències i de les transferències comunals. Ja sap que fa ara pràcticament un any, li vaig adreçar una carta per posar a la seva disposició tot el treball que el Partit Socialdemòcrata havia fet en aquesta matèria, una carta que per cert, encara no ha estat contestada. Esperem que en aquesta legislatura, el seu tarannà en aquesta qüestió sigui ben diferent. Podríem parlar de la Funció Pública i de moltes altres qüestions.

Aquests dies tot just s'està entrant en vigor la modificació de la Llei de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social. Sí, Sr. Martí, la de les retallades. Fins i tot el Grup Liberal també parla de retallades, no només en prestacions sinó a nivell de procediments i semblen mostrar una major sensibilitat social en aquest punt on podria dir que fins i tot els Liberals avancen per l'esquerra al govern de Toni Martí en política social.

Estaria bé, Sr. Martí, que sigui clar, què pensa fer en matèria de polítiques socials. Si recollirà la proposta que l'hi va fer al llarg de la campanya la Federació de la Gent Gran, per cercar un nou consens en relació a la Llei de la CASS. Si compateix o no, les declaracions recents del Raonador del Ciutadà de què cal que les pensions assoleixin almenys el nivell del salari mínim. Si creu o per contra ja hi està d'acord en què les actuals pensions d'invalidesa estan situant persones de totes les edats i situacions en la més absoluta precarietat. Si li preocupen o no la situació de bastantes persones amb diversitat funcional. Si pensa implantar una branca d'atur? Ara, només l'aparició de la possible crisi a la Banca Privada ha fet aflorar un vell fantasma i novament, en el cas que fos necessari i que esperem que no sigui

ens trobaríem sense els mecanismes per poder fer-hi front.

També és important que aclareixi com es garantiran les pensions, ja n'hi ha prou de dobles discursos i d'augment de cotitzacions si les coses van bé.

El pressupost de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de l'any 2015 anunciava unes importants retallades en matèria sanitària. Convé que ara ens digui si les pensa tirar endavant o no.

I ja per acabar en aquesta primera intervenció i per adaptar-me al temps d'intervenció que tinc concedit, vull parlar de què nosaltres entenem que en la propera legislatura... i aquests dies hem vist que tenim una constitució que ni que sigui per qüestions de forma i de procediment, segurament és una Constitució obsoleta, una Constitució que potser ha estat pensada en uns altres temps i per uns altres temps. Si aquest és un element més de reflexió que ens hauria de portar a un procés de revisió del text constitucional en el que al nostre entendre almenys hi haurien d'entrar el model territorial, el sistema electoral, els drets i les llibertats, la preservació del medi ambient i del patrimoni cultural entre altres qüestions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustre Sr. Síndic, Molt Il·lustre Sra. Subsíndica, Sres. i Srs. Consellers Generals, Molt Il·lustres tots.

Avui el nostre grup representa Liberals d'Andorra. Segona força més votada del país esdevenint clarament el primer partit de l'oposició amb una clara voluntat de Govern i com a alternativa de garanties al projecte demòcrata.

És evident que els darrers esdeveniments han marcat sense cap mena de dubte, l'inici d'aquesta setena legislatura, un període que el nostre grup afronta amb l'esperança que estem davant de la principal dificultat que haurem d'afrontar durant aquests quatre anys, i sobretot que aconseguim com a país reforçar-nos per poder fer front a d'altres problemes avui desconeguts, però que en qualsevol moment poden colpejar-nos.

L'excepcionalitat del moment que viu el nostre país, ens ha fet plantejar fins i tot com a grup si era oportú o no presentar una candidatura a cap de Govern. Finalment, la responsabilitat envers els electors que van dipositar la seva confiança en nosaltres, i sobretot envers les andorranes i els andorrans que ara mateix estan preocupats per Andorra, ens han empès a defensar avui el nostre projecte, el nostre programa com a opció de Govern, inclús en un context tan complicat com l'actual.

No hagués estat seriós, ni responsable, ni tampoc saludable, que la segona força en nombre d'escons en aquest parlament andorrà no hagués presentat avui el seu projecte en aquesta Cambra.

El país ha de saber que hi ha d'altres opcions amb garanties malgrat la complexitat i fins i tot amb la incertesa amb la qual es troba avui Andorra. La meva voluntat, en tant que portaveu avui del grup liberal, no és la de crear alarmisme, ans el contrari, és la de llençar un missatge de responsabilitat i a poder ser de normalitat, en nom del Grup Parlamentari Liberal per poder fer front a aspectes i reptes d'aquesta setena legislatura que seran nombrosos i importants.

Uns reptes pels quals el futur govern tindrà a la seva disposició, la segona força política del Consell General. Liberals d'Andorra i el seu grup parlamentari farem una oposició rigorosa, ferma, amb sentit d'estat, dinàmica i responsable i no de bloqueig. Una manera de fer condicionada únicament a la transparència, el diàleg i la voluntat de trobar sempre el consens necessari en cada decisió. Andorra, durant els darrers 7 anys, ha hagut de fer front a una crisi internacional, i per tant, externa, que ha obligat el país pels seus efectes col·laterals a redefinir aspectes essencials i estratègics del nostre model econòmic i social, i aquesta transformació, s'ha realitzat al nostre entendre sense la solidesa que requerien aquests canvis.

El repte avui, el repte ara, després de la crisi de l'entitat bancària, Banca Privada d'Andorra, rau en com fer front a una crisi que ja no és externa i que ha colpejat el nostre sistema financer i per extensió, el nostre model econòmic.

La sacsejada que ha patit el sistema financer tindrà dissortadament conseqüències encara incalculables degut a la seva més que segura ramificació envers la reputació del nostre país.

Com he fet referència a l'inici del meu discurs, i com ha explicat clarament el nostre candidat, al país li cal ara en aquests moments un full de ruta clar i decidit que contingui la solidesa que ara més que mai necessita Andorra.

No és moment per a projectes plens d'incertesa, no és moment per a indecisions, no és moment per a encertar camins que no sabem on ens porten i vostè, Sr. Martí, es troba en una cruïlla de camins i ha perdut la brúixola.

Una de les primeres evidències de la crisi que estem patint, és que després de quatre anys de govern democrata, durant els quals s'han signat acords internacionals de gran calat, no s'ha realitzat el seguiment oportú ni el desplegament dels compromisos que se'n derivaven d'aquests acords, fet que demostra la pressa a l'hora de signar i la lentitud, o fins i tot la deixadesa -si se'm permet- al moment d'assumir responsablement les obligacions.

Aquesta crisi, ha posat també en evidència el desmantellament i la degradació de la nostra xarxa diplomàtica que davant la crisi interna més gran dels darrers quinze anys ha estat i està sent inoperant, principalment perquè està sota mínims en algunes de les ambaixades estratègiques.

Com també ha evidenciat, per aquells que en dubtaven, que la fragilitat que tenim com a país... com a petit país per ser un microestat només la podem compensar amb la rigorositat i el sospesament de cada decisió que prenem com a Estat.

Li vam dir durant la campanya, Sr. Martí, i li repetim avui aquí al Parlament: el que és important no és qui assoleix els acords en clara relació al discurs recurrent que sempre fan els demòcrates respecte a què vostès són el primer govern que està assumint determinats compromisos davant la comunitat internacional i amb els nostres veïns. No és això allò important; el que és cabdal, el que realment important és si el país i les nostres estructures estan realment preparades per poder complir els compromisos que els seus dirigents estan signant, i si el país, les estructures, i els sectors estan capacitats i tenen la musculatura suficient per afrontar els reptes que avui la conjuntura internacional ens planteja.

La globalització i la comunitat internacional entenen de països independentment de la seva mida, i signar acords està molt bé Sr. Martí però encara està millor complir-los i poder assumir les obligacions que comporten.

La crisi interna provocada per l'afer BPA ens ha de servir de lliçó. Més endavant, com apunta el nostre candidat ja tindrem l'oportunitat d'analitzar les actuacions que s'han dut a terme, no per una qüestió de rèdit polític com vostè afirmava aquest matí, Sr. Martí, sinó per no repetir els errors que s'hagin pogut produir. D'aquí la importància dels objectius que el Sr. Josep Pintat ha exposat com essencials a partir d'avui mateix per recuperar la nostra credibilitat com a país.

Creació d'un banc central, entrada d'Andorra al Fons Monetari Internacional, assolir la classificació de triple A com a país en el termini de deu anys, creació d'un fons sobirà i dotar-nos dins dels nostres organismes dels mitjans necessaris per poder respondre amb garanties als canvis i a les dificultats que afrontem com a país.

N'hem trobat a faltar per part seva, Sr. Martí, propostes respecte a com pensa afrontar la situació actual. On està, Sr. Martí, el seu full de ruta que li hem reclamat des del primer dia que ens va cridar a les nombroses reunions a les que hem participat en l'afer BPA.

Vostè diu que ha consensuat amb les forces polítiques un full de ruta... No és cert. Hem participat, per sentit d'Estat, en les reunions; se'ns ha informat amb comptagotes i de paraula -sense cap document-, i malgrat tot, hem intentat ser positius amb les nostres aportacions. La prova és l'informe del primer esborrany de llei que li vam entregar. Però, encara és hora que ens presenti el full de ruta perquè és clau per establir els objectius, les estratègies i les mesures a aplicar davant d'aquest gran problema.

Vostè deia aquest matí, i ho comparteixo, que un governant s'ha d'anticipar als fets. Doncs, digui'm vostè com pensa resoldre el tema dels treballadors de la BPA, de l'entitat, dels estalviadors i de repercussions que aquest tema tindrà sobre el consum intern, l'impacte que tindrà en el nostre pressupost i, en definitiva, sobre els nostres ciutadans.

Digui'm, Sr. Martí, com s'està avançant en aquests temes, i no em contesti que mitjançant el Projecte de llei, perquè la llei només és un instrument que permetrà actuar de diverses maneres.

Proseguiré ara, senyores i senyors consellers, a parlar del full de ruta liberal dels propers quatre anys, modificat arran dels darrers esdeveniments i que es centra, prioritàriament, en Europa tenint en compte que les propostes concretes les ha fet aquest matí el nostre candidat.

En primer lloc, Europa era el gran dossier d'aquesta legislatura i ara ha passat a segon pla. Tot i així no deixa de ser un tema important i estratègic.

Deia vostè, Sr. Martí, ara fa quatre anys en el seu discurs del debat d'investidura -i cito textualment: "Tenim una vocació ferma de ser proactius en la nostra relació amb la Unió Europea, amb tota responsabilitat, però també tenim el dret i l'obligació de prendre el temps que calgui per valorar que és el millor per Andorra".

Vostè vol signar un acord d'associació amb la Unió Europea faltant a l'oferiment que també va fer fa

quatre anys d'organitzar un grup de treball per Europa que aglutinés el màxim nombre d'agents perquè, com molt bé vostè reconeixia llavors, ens hi juguem la pervivència del nostre Estat.

Quatre anys més tard ens trobem amb el mateix discurs de bones intencions però els fets demostren que vostè no vol compartir aquest dossier ni obrir el diàleg.

Quan aquestes mateixes paraules, reclamant prudència i diàleg en l'acostament a Europa les diem els liberals i vostès els demòcrates ens titllen d'immobilistes i anacrònics, quan fa quatre anys i quan avui encara ho diuen ho fan per sentit de responsabilitat.

Aquest és el doble discurs que sovint han utilitzat, un doble discurs que no tenim els liberals. No som antieuropeus de la mateixa manera que no som antiandorrans.

L'encaix d'Andorra a Europa, com molt bé ha explicat el nostre candidat presenta riscos i línies que no podem traspassar i obviar-les no és responsable.

Gianluca Grippa, cap adjunt de l'equip negociador de la Unió i la persona que supervisarà el procés tècnic de les negociacions a Andorra amb la Unió Europea, afirmava el passat 13 de març que les especificitats de cada Estat i com s'hauran d'adaptar a les quatre llibertats seran un punt clau per la negociació.

El Sr. Grippa assegurava que la Unió Europea entén perfectament les demandes d'Andorra però també reconeixia que seran matèria de negociació.

Tanmateix, assegurava, que adequar tota l'estructura legislativa del país a les lleis de la Unió Europea requerirà un procés de, com a mínim, dos anys sent el més factible un procés gradual d'adaptació al cabal comunitari.

Finalment, i el més important al meu entendre, afirmava que derogacions sense data límit en referència a les especificitats són difícils d'imaginar.

Andorra no pot assumir la lliure circulació de persones; Andorra no pot aplicar tot el cabal comunitari; Andorra no pot renunciar al seu acord duaner per l'impacte que tindria en el nostre producte interior brut; Andorra haurà de tenir la mateixa fortalesa que Islàndia que en plena negociació d'un acord d'adhesió amb la Unió Europea ha decidit retirar la seva demanda vist que la negociació posava en risc una indústria clau per aquest país.

El dossier d'Europa, Sr. Martí, ha de ser un dossier explicat, transparent i compartit per tots els estaments de la nostra societat. El nostre candidat a cap de Govern ha manifestat el clar compromís dels

liberals per fer-ho d'aquesta manera vist l'abast del que hi ha en joc.

Compartim que Andorra no pot viure d'esquenes als seus veïns, però com ha explicat el Sr. Pintat aquest matí, Andorra no pot ser portada a assumir acords només per inèrcia. En tota negociació cal tenir present quins són els interessos, i quan parlem d'aquests s'ha de parlar amb concreció i no amb grans frases.

A més a més, el cost d'assumir el cabal comunitari no és gens negligible, amb el risc evident de cessió de sobirania sense contrapartida de decisió. Per tant, si no hi ha cap altra decisió hem de trobar un marge de maniobra per a negociar clàusules de salvaguarda i períodes transitoris importants malgrat el que apuntava el Sr. Crippa.

Vist el calat de la crisi que tenim entre mans, no és el moment Sr. Martí de diversificar esforços en aquest dossier que desviïn l'atenció del que realment urgeix.

Estem d'acord en què un tema cabdal és l'afer BPA. Per tant, com ha dit el nostre cap de llista, no pensem que puguem afrontar compromisos importants amb una crisi tan gran entre mans, quan el tarannà d'aquests quatre anys ha posat en evidència que les obligacions com les que se'n desprenen de l'acord monetari no s'han desplegat quan tocaven.

Els liberals ens qüestionem Sr. Martí, si Andorra pot ara mateix afrontar més obligacions. Tenim present la magnitud de la crisi i els recursos que haurem de destinar. Centri els esforços en el tema de la BPA i deixi reposar les presses per anar a Europa.

En conclusió Sr. Martí, vista la magnitud de la situació actual, el clam a la unitat que vostè fa, escenificada amb la demanda del suport per part dels vint-i-vuit consellers, no ens el creiem. Sr. Martí, vostè té un concepte d'unitat esbiaixat. Reclama unitat i patriotisme amb el vot dels vit-i-vuit consellers generals per a la llei de mesures urgents, però segons les conseqüències de la crisi ens emplaça llavors i no descarta realitzar o proposar un govern d'unitat a la tardor. És a dir, primer vol el xec en blanc i si no se'n surt llavors l'obligació serà per la resta de partits per poder acceptar, si vostè ho proposa, un Govern d'unitat. Davant d'aquest escenari, Sr. Martí, torna a posar el carro davant dels bous. La crisi actual és greu i la unitat, diu vostè, és necessària. El que caldria llavors proposar de bon inici és el govern d'unitat i no esperar a veure si la situació empitjora. Vostè no vol un govern d'unitat, vostè el que vol és una armilla salvavides.

En conclusió Sr. Martí, Sres. i Srs. consellers, com vam repetir durant la campanya, tenim formes

diferents d'entendre la política. El nostre candidat parla de política d'Estat, de visió d'Estat i d'acords d'Estat, mentre que el candidat demòcrata reclama el suport dels vint-i-vuit consellers i segons les conseqüències, llavors plantejarà un govern d'unitat. Per tot el que he exposat durant la meua intervenció com a portaveu avui del Grup Parlamentari Liberal, el candidat Josep Pintat Forné serà el que tindrà el suport dels membres del Grup Parlamentari Liberal per rebre la investidura com a cap de Govern d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Per la seva representació, té la paraula el Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé aquest matí hem pogut escoltar els dos discursos dels candidats a cap de Govern en el marc del present debat d'investidura.

Dos plantejaments diferenciats, és cert, encara que no radicalment contraposats, almenys no en tots els sentits o no d'una forma absoluta, tot i que ara la intervenció del Sr. Gallardo podria matisar una mica això que acabo d'afirmar perquè sembla que hi ha hagut més contraposició amb els plantejaments que ara ha plantejat el Sr. Gallardo que amb el discurs que hem pogut escoltar del Sr. Josep Pintat. Però en tot cas són dos plantejaments que permeten albirar una legislatura constructiva, fonamentada en el diàleg, amb la saludable confrontació d'idees, en la legítima discrepància i també amb la possibilitat d'acords. Crec que negar d'entrada en la primera sessió on hi ha debat polític de la investidura la possibilitat d'acords seria per part nostra, -anava a dir una temeritat, potser és una paraula massa gruixuda-, però seria no començar la legislatura de la manera que penso que hauria de començar.

Aquesta possibilitat d'acords també es desprèn parcialment de les intervencions i dels discursos que hem pogut escoltar dels portaveus de les diferents forces parlamentàries situades a l'esquerra de l'espectre polític. Anava a dir a l'esquerra de l'hemicicle però sempre em faig un embolic amb això, però esteu més aviat a la dreta conforme us veig, -això no vol dir res. I en tot cas, bé sembla que estem en la situació d'arribar a contrast de plantejaments i bé també hi ha una certa voluntat

d'arribar a acords que cal veure si es consoliden al llarg de la legislatura.

El discurs del nostre candidat, el Sr. Antoni Martí, partia de l'anàlisi del resultat de les eleccions generals del passat 1 de març. Uns resultats que avalen la continuïtat de les reformes engegades pel darrer Govern i per tant, del projecte de Demòcrates per Andorra en un aposta decidida per un canvi de model econòmic i social sense ruptures, entroncat en el passat, tant des del punt de vista institucional com des del punt de vista dels sectors econòmics tradicionals del nostre país.

Uns resultats a la vegada que donen una major pluralitat al Consell General en relació amb l'anterior legislatura, amb un espectre polític més ample i més matisat. El nostre sistema electoral ha demostrat ser capaç de proporcionar d'acord amb la voluntat dels electors i d'ençà de l'aprovació de la Constitució, diferents modalitats de composició parlamentària. Per tant, això és bo perquè ens demostra que el sistema electoral és capaç de recollir conforme a la voluntat de l'electorat i també als posicionaments dels partits polítics, bé doncs consells més o menys fragmentats, més o menys plurals.

Ens trobem en aquesta setena legislatura constitucional amb quatre forces polítiques de mides diferents. Aquest ha estat el resultat de les eleccions, i des de Demòcrates per Andorra desenvoluparem amb responsabilitat les tasques de majoria parlamentària que ens ha tocat de nou assumir. Sabem que en alguns temes i sobretot en alguns temes importants estem d'acord amb la resta de forces polítiques sobre el què cal fer, però no tant amb el com o amb el ritme amb què ho hem de fer. I coincidim amb el Sr. Martí que per algunes de les grans qüestions d'Estat no ens podem conformar amb la majoria que atorguen els quinze consellers del Grup Demòcrata, és a dir la meitat dels consellers més 1 sinó que caldrà buscar el màxim consens amb la resta de grups parlamentaris.

No és una qüestió, Sres. i Srs. consellers d'aritmètica parlamentària ni de majories especials requerides normativament per determinades aprovacions de textos legals sinó de la consciència doncs que determinades apostes pel nostre país requereixen sinó la unanimitat com a mínim un gran pacte. En aquest sentit els consellers demòcrates ens comprometem a treballar dialogant amb els altres grups i també amb el conjunt dels agents econòmics i socials, tal com vam procurar fer durant la passada legislatura, amb voluntat de sumar sense que això ens resti determinació a l'hora de donar curs a les iniciatives que es presentin en aquesta Cambra per tal de fer avançar Andorra cap a un escenari de

redreçament econòmic i sosteniment de l'Estat del benestar.

Som conscients, com ho són els dos candidats a cap de Govern que les circumstàncies d'avui no són malauradament les mateixes que les de l'1 de març. Que les expectatives amb què tots plegats encaràvem els propers quatre anys s'han vist alterades per uns fets, i tots n'hem parlat que compliquen el panorama just quan alguns indicadors començaven a ser esperançadors i ens permetien intuir la sortida de la crisi. La legislatura comença doncs amb unes coordenades força especials derivades de la complicada situació generada a partir de l'informe del FINCEN sobre determinades presumptes males pràctiques exercides per una entitat financera del nostre país. Els representants de les forces presents al Consell General han mantingut amb el Govern diferents reunions per tal d'analitzar conjuntament la resposta legislativa que cal donar a aquesta situació. Una resposta que cal donar a més de forma força immediata. Sens perjudici del sentit del vot dels diferents grups parlamentaris que hi acabi havent, quan s'examini ben properament en el plenari amb caràcter d'extrema urgència el primer text legislatiu que es tractarà en aquesta matèria - quan dic ben properament em refereixo al proper dijous- volem ara remarcar la bona predisposició que hi ha hagut per part de totes les forces polítiques representades al Consell General a l'hora de valorar conjuntament la qüestió. Un bon auguri aquest de cara a la legislatura que ara encetem.

De vegades es diu que en política sovint allò urgent no ens deixa fer allò important. Des de Demòcrates per Andorra hem tractat sempre de defugis aquest plantejament. En els darrers quatre anys, tant des del Govern com des de la majoria parlamentària, hem encarat allò urgent de manera integrada amb allò important, perquè el nostre país ja feia uns quants anys, ja feia uns quants anys que allò important començava a ser urgent. Aquest ha estat el sentit de la nostra política de reformes en diferents àmbits: fiscalitat, seguretat social, funció pública, transparència fiscal, relacions amb Europa, relacions amb els països veïns.

Jo quan sento per part dels grups parlamentaris situats en l'oposició l'absència de full de ruta per part del Govern i del grup parlamentari de la majoria durant l'anterior legislatura, i el que s'ha explicat en relació doncs al que esperem de la propera legislatura o el que s'està explicant, aquest matí ho ha explicat el nostre candidat a cap de Govern, la veritat és que em sorprèn. La veritat és que em sorprèn perquè home, un full de ruta reformista del calat, de la dimensió, de la coherència com el que hem presentat nosaltres -ara no voldria pecar de petulància ni de

bon tros- però jo crec que de veritat que la darrera legislatura i el que avui s'ha exposat aquí marquen un camí molt clar sense trencar ni amb els sectors tradicionals ni amb el nostre anclatge institucional, sense trencar amb això, marquen una línia d'actuació molt ben definida. Tampoc diré que sigui nova, propietat nostra, perquè és cert que el Govern del Sr. Albert Pintat i el Govern del Sr. Jaume Bartumeu van encarar ja determinades reformes tant en matèria fiscal com de col·laboració fiscal amb la comunitat internacional que anaven en aquest sentit però nosaltres hem aprofundit molt aquesta línia i a més a més l'hem ampliat plantejant una obertura econòmica valenta. Per tant, home, comunicar a la ciutadania i a aquesta Cambra que això és, bé, es pot traduir amb una absència de full de ruta em sembla, bé, distorsionat en relació a la realitat.

Ens referíem a l'urgent i important. Avui la necessitat de no escindir, i nosaltres ja diem que no ho hem fet, entre el que és urgent i allò que és important ha de ser encara més dràstica. Allò urgent avui ha esdevingut extremadament important. El problema que ha patit l'entitat financera a la que ens referíem anteriorment exigeix respostes immediates i alhora complexes. Les diferents institucions, gairebé totes, es veuen preocupades per aquest repte. El nostre sistema polític es veu sotmès aquests dies a una prova d'estrès colossal. La resposta fins ara ha estat satisfactòria però queda encara molta feina per fer i cal perseverar en aquesta línia. Els reptes que planteja la internacionalització són exigents i complexos i de vegades incorporen incerteses. Ho són per tothom però encara ho són més per un país de petites dimensions com el nostre. La legislatura però malgrat tot ha de començar dins de les pautes de la normalitat, atents als esdeveniments referits i aportant-hi solucions eficaces, però amb la vocació de tirar endavant l'agenda política que es deriva dels diferents programes electorals. En això consisteix també la sobirania, en la capacitat de fixar les nostres pròpies prioritats com a país d'acord amb allò que van decidir els ciutadans a les urnes encara que mentrestant haguem de fer front a situacions sobrevingudes.

El context és certament més complicat avui que un mes enrere però nosaltres el rumb no l'hem vairat perquè la fita, el bon part al qual volem arribar, és la mateixa que era aleshores. Ens tocarà discernir bé, això sí, quan ens cal prudència o quan ens cal per contra mostrar més fermesa. El candidat Josep Pintat ha afirmat aquest matí que avui Andorra es troba encaminada cap a un rumb desconegut. No hi estem d'acord Sr. Pintat. És el mateix que quan un vaixell es troba enmig d'una tempesta però se n'acaba sortint perquè té el rumb ben definit. Els demòcrates,

insisteixo en el que he dit abans, tenim el rumb força clar malgrat el fort onatge que estem vivint i que hem de saber capejar i que sabrem capejar, si és possible entre tots.

D'altra banda no pensem que s'hagi de parlar d'una situació d'excepcionalitat greu i insuperable. Res d'això. Les situacions sobrevingudes per complicades que siguin han de ser integrades en la feina política costi l'esforç que costi, però sí que estem davant d'una situació que requereix un esforç especial, més intens. Per això recollim el guant llançat pel candidat Antoni Martí aquest matí quan apunta a la necessitat de plantejar un debat d'orientació política la propera tardor, sempre en el marc del que estableix el Reglament del Consell General per tal de fer un seguiment de la qüestió i d'avaluar com es produeix la incorporació de la situació sobrevinguda dins l'agenda de la legislatura. És bo en moments complexos prendre cada cert temps la temperatura a la situació política per tal de poder decidir sobre els eventuals escenaris que es puguin obrir. Una primera conclusió ja es pot anticipar avui, cal fer un esforç per modernitzar la legislació que regula el nostre sistema financer. En això estem plenament d'acord Sr. Pintat, demà passat es farà un primer pas. S'ha plantejat en el decurs de la sessió que estem assistint, i això potser ho han fet una mica tots els grups parlamentaris, de dir bé ja ho ha dit el Sr. Pintat en la seva allocució del matí, que el Govern no estava preparat per afrontar aquesta situació. Home, també penso que és anar una mica lluny. És una situació imprevista, no té res a veure amb una situació imprevista de caire de riscos naturals però de vegades en un món complex i internacionalitzat aquestes situacions imprevistes poden arribar. No és un problema de què el Govern no hagi estat preparat, és més, si no s'haguessin fet totes les reformes que s'han fet durant la darrera legislatura la resposta que hauríem pogut donar a aquesta situació hauria estat molt més difícil. La credibilitat que tindríem davant dels actors internacionals seria molt menor. El que sí que hem de reconèixer tots plegats, i per això dic que estic d'acord amb el Sr. Pintat, és que tenim un dèficit en matèria de normativa de regulació i de control del sistema financer però no és pas un dèficit imputable només a aquesta última legislatura, és un dèficit de diferents legislatures en les quals doncs hem considerat que era suficient la normativa que teníem en relació a aquesta matèria i bé, doncs, ha resultat que... el món canvia molt de pressa, en això no ens hem cansat durant la campanya electoral i durant l'anterior legislatura d'avisar-ho, canvi molt de pressa, hem tirat endavant gran quantitat de reformes, ens ha semblat o potser no hem prioritzat suficientment, tots plegats perquè ja dic que el problema ve de diverses legislatures, la

necessitat d'enfortir els nostres òrgans de supervisió i de control del sistema financer. Per tant una lliçó positiva, en clau positiva, traguem-ne allò positiu que puguem extreure d'aquesta crisi.

De vegades, senyores i senyors consellers, la realitat política interna o exterior obliga a modular o a completar allò que es planteja en els programes electorals. Aquests no poden ser considerats com una cosa estàtica, és clar que aquests han de ser la guia de les forces parlamentàries al llarg de la legislatura però no és menys clar que de vegades, sobretot quan es governa o quan s'exerceix la responsabilitat institucional, la capacitat de resposta als problemes exigeix no només fidelitat als compromisos electorals sinó també fer allò que cal fer quan cal fer-ho.

Compartim amb el nostre candidat, amb el Sr. Martí, que els esdeveniments de les últimes setmanes han fet més evident -si es que encara hi havia algú que ho posava en dubte- la necessitat de diversificar l'economia perquè diversificar l'economia és la manera de diversificar les oportunitats i també de disminuir els riscos.

També han fet palès o ha quedat palesa que la transparència com la cooperació són abans que res una actitud i que és aquesta actitud la que ens dóna credibilitat internacional. Ja no si val amagar-nos perquè en qualsevol cas des de fora ens veuen igualment. Ho va dir el Sr. síndic en el darrer discurs del dia de la Constitució i el cito: "per molt que ens tapem la cara amb les pròpies mans com fan els infants per amagar-se, els altres continuen veient el que fem" El futur govern d'Andorra, si finalment resulta escollit el Sr. Antoni Martí, i si no fos el cas també. Pot comptar amb nosaltres sempre que es tracti d'avançar cap a una major transparència i cooperació en matèria financera i fiscal. Des de la majoria parlamentària que ens toca assumir, per segona legislativa consecutiva, volem continuar amb el programa de reformes desenvolupat en l'anterior legislatura. Cal ara consolidar i potser afinar un sistema fiscal ja completat, competitiu i homologable que ja s'ha demostrat, permet signar convenis de no doble imposició. Cal continuar el combat per l'equilibri pressupostari i la reducció de l'endeutament. Cal continuar treballant per fer més eficaces i sostenibles les administracions públiques. Cal consolidar l'ingeni esforç legislatiu fet en l'anterior legislatura en matèria de modernització de la Justícia. Cal continuar amb una política exterior que situï Andorra dins de la comunitat internacional en termes de cooperació i de lleialtat. Cal desenvolupar la negociació per l'establiment d'un acord d'associació amb la UE. Cal redefinir en el marc de la Constitució la qüestió de les

competències comunals i de les corresponents transferències de cara a assegurar la sostenibilitat financera del conjunt de l'Estat.

En definitiva, Andorra té molts reptes per davant, i superar-los dependrà en bona mesura tant de l'encert del Govern que es constituirà les properes hores com de la feina que pugui desenvolupar aquesta Cambra legislativa.

Hem aprovat els primers convenis de no doble imposició, i ara cal que entrin en vigor per comprovar-ne els efectes positius sobre la nostra economia. També sabem que no seran els últims ja que se n'estan negociant de nous.

Els convenis per evitar la doble imposició, són una peça clau en el procés d'obertura econòmica que vam iniciar la passada legislatura i que els demòcrates estem disposats a culminar de manera que els fruits es puguin recollir en el curt i en el mitjà termini, així, i ens hi hem referit en d'altres ocasions, cal donar continuïtat als processos ja iniciats amb capacitat d'anticipació i alhora amb prudència. De participació en l'evolució cap a l'estàndard únic i comú d'intercanvi automàtic d'informació fiscal, de negociació de nous convenis per evitar la doble imposició, així com de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

En matèria de polític exterior, el Sr. Pintat ens proposava aquest matí no tancar acords per inèrcia. No pateixi, Sr. Pintat, no és aquest el nostre plantejament. Tanquem acords quan veiem en ells una utilitat estratègica, d'altra banda tenim clares les línies vermelles en l'acord d'associació amb la Unió Europea, unes línies vermelles com per exemple el control de la política immigratòria que si no les volem ultrapassar entenem que són incompatibles amb la possibilitat d'integrar-se en la Unió Europea com a membres de ple dret.

Si féssim aquesta aposta, hauríem d'assumir completament la política d'immigració derivada del mercat interior, derivada de les llibertats comunitàries i per tant, estaríem ultrapassant una de les línies vermelles que vostès mateixos fixen.

L'Acord ha de permetre l'accés al mercat europeu en les mateixes condicions que els ciutadans comunitaris. Un mercat gens menyspreable de més de 500 milions de persones. No ho presenti, Sr. Pintat com si només fossin noves obligacions les que haurem d'assumir amb l'Acord d'associació sense cap contraprestació per Andorra. A més, el nostre país va sol·licitar en el seu moment, parlo d'una legislatura de govern liberal, obrint negociacions per la integració en el mercat interior.

No podem ara plantejar-nos posposar la negociació sense perdre la nostra credibilitat internacional que

tant preocupa el Sr. Pintat. I no només és una qüestió de pèrdua de credibilitat, sinó també de pèrdua d'oportunitats. Fins i tot m'atreveixo a dir que podríem perdre el tren de la història. Tampoc podem dedicar-nos a modificar els convenis de la doble imposició ja signats.

Per un costat, la nostra credibilitat, hi estaria també en joc, i d'altra banda cal tenir present que els paràmetres de l'OCDE, que ja s'han tingut en compte a l'hora de concloure els CDI's durant l'anterior legislatura, no faran més que endurir-se en el pas del temps, per tant no esperem que hi haurà un endolciment d'aquests paràmetres i que esperarem a fer els convenis de doble imposició quan aquests paràmetres estiguin endolcits perquè l'expectativa, més que racional, no és aquesta.

Ho ha dit el Sr. Martí aquest matí. La passada legislatura va servir per definir el nou marc d'obertura, amb l'aprovació de diferents lleis que afavoreixen la referida obertura i que permetien la culminació d'un marc fiscal homologable i alhora competitiu. Aquests quatre anys són la continuació lògica, -els quatre anys que vénen-, de la feina feta fins el moment.

Ara és el moment d'acabar d'omplir de contingut el marc que prèviament vam dibuixar. En cap cas, el nostre grup pensa que els esforços cap a l'obertura i la diversificació de l'economia siguin incompatibles amb les mesures per reforçar els sectors que van fer possibles el creixement d'Andorra, aquell creixement que ens va permetre assolir un nivell de benestar al qual no volem renunciar. Per això celebrem les gran línies del programa de Govern que ha esbossat el nostre candidat en matèria de turisme, amb una aposta clara per la segmentació i especialització d'una oferta cada vegada més diversa, penso en el que ha dit per exemple de potenciar el turisme de salut i benestar o pel que fa la inversió pública.

I és que una inversió pública que es situï entre el 3 i el 3,5% del PIB, és sense cap mena de dubte, i més en uns moments com aquest, la manera de garantir unes infraestructures modernes i a l'hora de donar suport a un sector tan malmès per la crisi com és el de la construcció.

Tenim el deure de crear un marc de noves oportunitats per les nostres empreses, pels nostres professionals i també pels nostres joves. I bona part d'aquestes oportunitats es troben avui a Europa. Per això, donem suport a la negociació d'un Acord d'associació amb la Unió Europea sempre que l'Acord resultant respecti les línies vermelles a les quals ens hem referit anteriorment. Una política d'immigració pròpia i el manteniment de l'acord duaner. Una negociació en la que ens esforçarem

com en tot allò referent a la política exterior, per tal que sigui secundada de manera activa i constructiva per la implicació des del consens de totes les forces parlamentàries.

Redreçament econòmic i sosteniment de l'Estat del benestar, aquests són dos objectius que se situen en el mateix nivell, perquè el benestar és la base de la cohesió social. La passada legislatura vam aprovar a iniciativa del Grup Parlamentari Demòcrata, la Llei dels Serveis Socials i Sociosanitaris. Els demòcrates van impulsar igualment la reforma de la CASS, després de l'intent fallit d'un pacte d'Estat. Estem d'acord que els canvis introduïts són substancials i contribueixen a la sostenibilitat del sistema. Però no n'hi ha prou, en la mesura que la millora de la conjuntura econòmica ho permeti, caldrà valorar pujar les cotitzacions de manera moderada i progressiva. Esperem que en una eventual reforma de la CASS trobarem aquesta vegada més complicitats que en l'anterior legislatura en la resta de grups.

Sres. conselleres i Srs. consellers, si fa quatre anys estàvem disposats a mirar la realitat de cara i a definir el full de ruta a partir d'un full de diagnòstic acurat d'aquesta realitat, avui estem decidits a culminar les reformes engegades la passada legislatura.

Sr. Toni Martí, mentre seguïu avançant, no ho dubteu. El Grup Parlamentari Demòcrata us acompanyarà en aquest camí, fins i tot us impulsarà, perquè entenem que aquest és l'únic camí perquè Andorra sigui de nou un país d'oportunitats generador de riquesa i de benestar pels seus ciutadans.

Hem escoltat atentament els dos candidats a cap de Govern, hem escoltat també atentament als representants del Grup Mixt, i deia al principi d'aquesta intervenció que els nostres projectes són en alguns aspectes més diferenciats que no pas contraposats.

Estic segur que tots plegats, també amb les altres forces polítiques representades al Consell General, no només amb les dues forces o amb la segona força que ha presentat candidat, serem capaços de trobar punts d'entesa i assolir acords quan sigui necessari. Li dono la raó Sr. Gallardo, cal fer-ho bé. Cal que hi hagi transparència, també ho han sol·licitat els dels grups situats al Grup Mixt. Cal que les negociacions per assolir consensos es facin des de la confiança mútua fent circular la informació en un sentit i en l'altre. Per tant, bé prenem nota d'aquesta consideració, ja entenem que és així. Però no està de més recordar-ho.

Sr. Pintat, agraïm que hagi parlat de política d'estat. Ho agraïm molt sincerament. Pensem que és una part important del seu discurs en la qual cal posar-hi èmfasi.

Estem segurs que aquesta visió d'estat a la qual ha apel·lat en el seu discurs es mantindrà al llarg de tota la legislatura i que ens permetrà arribar a acords.

D'altra banda també estem completament d'acord amb vostè quan parla de la necessitat de projectar a l'exterior la imatge d'un poble progressista, solidari i de pau.

Quan al manteniment al qual també s'ha referit, de la nostra identitat i de les nostres especificitats, som els primers que no hi volem renunciar, Sr. Pintat. Però tal com heu assenyalat, el món es troba en constant evolució, i nosaltres per sort formem part d'aquest món. Andorra per seguir sent Andorra, ha de ser capaç de transformar-se i adaptar-se a les circumstàncies actuals.

Sr. Pintat, estem d'acord amb moltes qüestions, de l'estacionalització del turisme, diversificació de mercats, riquesa dels diferents sistemes educatius, preservació de l'entorn, ús d'energies renovables, enfoc de les polítiques d'ocupació, entre d'altres.

D'altra banda, també li hem de dir que algunes de les propostes que ha plantejat, com la reducció de les cotitzacions dels nous emprenedors, o la integració al sistema Paypal, per esmentar-ne algunes, ja s'estan desenvolupant.

Això sí, ens ha sorprès una cosa. Vostè ha estat durant la campanya electoral, i fins i tot durant la precampanya i també aquest matí ha insistit, molt preocupat pel càlcul, per la despesa màxima que es pot permetre el nostre país. I això ja ens sembla bé. Avui, una mica paradoxalment ens ha proposat una força extensa llista de propostes sense explicitar-ne els mecanismes pel seu finançament. Algunes d'aquestes propostes, cal remarcar-ho, destinades precisament a tirar enrere algunes de les nostres accions encaminades a reduir la despesa pública, com ara la reforma de la CASS, o dels complements de jubilació dels funcionaris.

I davant del seu ventall de propostes s'ha limitat a proposar com a instruments de finançament tres nocions: optimitzar, racionalitzar i fer créixer l'economia. Tres nocions que evidentment compartim, perquè no deixen de ser un lloc comú on tots ens hi podem trobar, però és un lloc comú que per si sol ben poca cosa aporta al debat sobre el finançament de l'Estat.

Per la seva banda, el Sr. Toni Martí, el nostre candidat ha parlat de determinació per continuar amb les reformes en marxa i de mà estesa per acordar

les grans qüestions d'Estat. Aquesta és exactament l'actitud que el Grup Parlamentari Demòcrata espera del futur cap de Govern. I aquesta és l'actitud que també tindrà el Grup Parlamentari Demòcrata.

A la vegada, la nostra feina, la del Grup Parlamentari Demòcrata, serà una tasca constant d'impuls i de col·laboració amb el Govern d'acord amb el rol que correspon a la majoria en un règim parlamentari. Una feina d'impuls i de col·laboració que es construirà des de la pròpia personalitat d'un grup parlamentari cohesionat al voltant d'una compartida determinació per Andorra, la d'encarar els reptes de transformació que els canvis en el nostre entorn exigeixen, fent-ho des de la solidesa institucional que ens ofereix la nostra Constitució.

Una feina d'impuls i col·laboració que s'articularà des d'un grup disposat a exercir la seva potestat d'iniciativa legislativa i a treballar i millorar quan s'escaigui els textos legislatius, quan sigui possible amb diàleg amb l'oposició i sempre amb diàleg amb el Govern, al qual amb capacitat crítica quan s'escaigui, recolzarà sempre de manera completament lleial.

Per tots aquests motius i també perquè el temps se m'esgota, sinó aniria també a més comentaris dels diferents grups parlamentaris que han intervingut, potser si hi ha més contrarèpliques en podrem parlar, però de moment vaig acabant, Sr. síndic.

Per tots aquests motius, i sobretot perquè compartim un mateix projecte polític i perquè confiem amb la capacitat personal, humana i tècnica del Govern que formarà el Sr. Antoni Martí, volem expressar el nostre ple suport a la seva investidura com a cap de Govern.

Us desitgem, si la investidura del Sr. Antoni Martí prospera, molt d'encert, perquè sabem que de rigor, responsabilitat i determinació no us en faltarà, com tampoc faltarà al nostre grup parlamentari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Abans de procedir a les intervencions dels grups parlamentaris... perdó, dels candidats, suspenem durant 10 minuts la sessió.

(Se suspèn la sessió.

(Són les 20.23h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 20.46h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Bé un cop acabades les intervencions dels grups parlamentaris, demanaria als candidats si desitgen tornar a intervenir.

Sr. Toni Martí teniu la paraula.

Us recordo, Sr. Toni Martí que en aquest segon torn, el temps d'intervenció és de 15 minuts.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Començaré, doncs, per ordre d'intervencions. Començaré doncs, pel Grup Mixt i pel seu primer portaveu, Sr. Víctor Naudi.

Evidentment, Sr. Naudi, la situació de la BPA és atípic. Gràcies a Déu, ho dic així que és atípic perquè no és fàcil que passi a Andorra, no havia passat mai. Havia passat fa molts anys en d'altres circumstàncies que s'havia d'intervenir un banc. Evidentment que és atípic.

I penso que és en mèrit de tots vostès que no forcem el calendari. El que fem no és forçar el calendari, sinó verdaderament tenir un compromís de responsabilitat davant de la situació.

Vostè també en feia referència, què farem aquests 4 anys. Jo m'he esforçat al llarg de la meva intervenció d'explicar-ho. Dono també les gràcies al Sr. Ladislau Baró que ha fet unes quantes pinzellades. Em sembla que més enllà de parlar de la BPA, també he parlat del projecte. No n'he parlat, així ho he dit, des d'un punt de vista tant detallat com ha fet el Sr. Josep Pintat, que ha fet una enumeració gairebé de totes les seves propostes que estan dins el programa electoral. Si jo hagués fet el mateix, segurament encara estariem aquí parlant de totes les propostes que també teníem.

Jo penso que n'he parlat, però també li agraeixo una part del seu discurs. Sé que té el temps limitat, li agraeixo quan vostè dóna suport a la negociació amb la Unió Europea. També li agraeixo que es fiqui a disposició també de temes tan importants que també n'he parlat en la meva al·locució de competències i transferències, i també amb el tema de la CASS. I a més a la CASS, els hi agraeixo la seva posició personalment, no únicament amb el tema de la CASS, que perquè més enllà de la retòrica, vostès, i de vegades és una qüestió de responsabilitat, van fer costat a la reforma de la CASS. I no únicament a la reforma de la CASS, sinó també a una llei que no es pot dissociar de la reforma de la CASS, que és la Llei de serveis socials i socio-sanitaris.

Ho vull recordar aquí perquè és veritat que hi ha dos maneres dins del Grup Mixt de veure la política. Una més constructiva que l'altra, però segurament quan no és constructiva, les raons deuen tenir.

I doncs, una mica les polítiques d'austeritat tampoc ho entenc. Perquè jo me'n recordo que la seva companya, la Sra. Bonet ho va dir en un altercat que van tenir amb els anteriors amics, que verdaderament que de polítiques d'austeritat no n'hi havia, perquè moltes de les coses a nivell, -ja en parlarem amb la intervenció del Sr. López, de la famosa Llei de la CASS-, no es poden dissociar del que és el desenvolupament de la Llei de serveis socials i sociosanitaris.

Miri, nosaltres de cap de les maneres sabíem... i li diré així, sabíem abans de les eleccions que podia passar alguna cosa a la BPA. Li dic seriosament. Si ho haguéssim sabut, miri... ho dic així. I en canvi he d'assumir la responsabilitat, hem hagut d'assumir, de gestionar aquesta crisi, és una crisi important, també amb un Govern en funcions. Si ho haguéssim sabut, miri, em sembla que no hauria fet una campanya tan intensa per guanyar. Fixi's bé!

Això ens ha vingut i ens sembla que hem d'estar descontents tots que hagi passat. El que sí és cert, és que el dia 9, i vostè n'ha fet referència, vam tenir oficiosament un comunicat del FINSEN, que ens comunicava que l'endemà dia 10 es faria oficial. I per tant, l'INAF va agafar les decisions que va agafar.

Val per tots els que hagin pogut intervenir, perquè em sembla que ha aplanat en cada una de les intervencions. Com estaria més la meua opinió personal? Avui al matí he defensat l'actuació de l'INAF i he defensat l'actuació de l'UIF. Després hi tornarem, Sr. Pere López, perquè em sembla que vostè ha fet unes declaracions poc afortunades, però ja vindrà el moment.

Però per fer una intervenció general, on estaríem si l'INAF no hagués intervingut?

Jo li explico on estaríem. Estaríem que el mateix dia també s'haurien apagat totes les llums, des del punt de vista que ens hauríem quedat sense cap classe de corresponsal. Però més encara, a nivell internacional s'hauria vist que davant d'un document que després com a mínim s'ha demostrat que hi ha gent, avui dia no inculpades, en tot cas no processades i no inculpades, que estan on estan. I per tant la gent el que hauria pensat, -i no la gent la comunitat internacional-, és que davant d'un comunicat com aquest, l'INAF, les institucions de supervisió no fan res, i per tant allà sí que hi havia un problema de contagi evident. Per què hi havia un problema de contagi? Perquè hi havia un problema d'abdicació de la responsabilitat que tenien els que tenien de fer-hi

front, que eren els supervisors. I ho dic així de clar, més encara. Les mateixes autoritats que vostès estan dient que no hi ha complicitat americanes, vam dir menys mal que hem fet aquesta gestió, amb un comunicat del consolat americà. Més enllà, persones que hi entenen més que jo segur. No vull pensar que hi entenguin més que vostès, i gent de renom, gent de renom de casa perquè moltes vegades els de casa els menyspreem. Han dit obertament que l'actuació que va fer l'INAF era l'adequada, però gent de renom també, economistes de renom internacionals també van dir que era l'adequat. Ho dic perquè aquí el que ha passat és el que pensava que no passaria, en tot cas que no pensava que passaria tan aviat d'obrir el ventilador, ja en parlarem amb la intervenció del Sr. Pere López. Ho ha fet una mica distès tota això.

El full de ruta. El full de ruta, el qui és encara avui dia cap de Govern en funcions l'ha explicat personalment, l'ha explicat als ciutadans, quasi és tard potser no segueixen l'actualitat política, però fer rodes de premsa també a certes hores de la nit. Justament perquè també es felicita la transparència que hi ha hagut del Govern, també fent de relleu del que són unes decisions que ha de fer l'INAF evidentment. I per tant, també li diré una cosa amb sinceritat. Jo aquest matí he parlat dels treballadors de la BPA, però els treballadors de la BPA, i no els vull nombrar més, des del punt de vista que ho estan passant molt malament. Aquesta tarda també els he tingut reunits amb nosaltres, no una vegada sinó tres vegades al llarg de tot aquest procés, aquest malaurat procés. És així que entenen em sembla el full de ruta. Per què entenen el full de ruta? Perquè saben que si no haguessin fet, o les autoritats de supervisió no haguessin fet el que tenien de fer, avui dia estaríem aplicant un decret, que és un decret dels vegeuers del 69, i ja estaríem en un concurs de creditors. Això és el que hauria passat. És per això, i ho lligo una mica amb el que deia el Sr. Víctor Naudi, jo vull felicitar, no la precipitació, no forçar el Reglament, la responsabilitat de votar, ni vull parlar ni vull avançar en un debat que tindrà lloc i gràcies a l'entesa de tots els grups parlamentaris demà passat. Aquesta sí és la situació, i els treballadors de la BPA, no puc parlar amb ells en primera persona però això podria ser sense errar, que l'entendem perfectament, que aquest és el full de ruta en tot cas que fa molt més possible que qualsevol altre, que puguin saber els seus llocs de treball, tot i que també els hi he dit, personal la meua opinió que res no està assegurat perquè aquest full de ruta obra varies possibilitats. I evidentment la llei Sr. Pintat, vostè ho deia aquest matí, és un instrument que obra possibilitats i vies verdaderament per sanejar la situació. I això és el que ha optat l'INAF,

és el que també dóna suport en aquests moments al Govern d'Andorra.

El Sr. Pere López. Ho farem sencer, hi ha una paquet que ja és una mena de continuïtat entre vostè, el Sr. David Rios, també n'és una gran especialista la Sra. Rosa Gili, nosaltres som Sres. i Srs. el govern de la banca. Però miri li diré, i ho dic amb tota la simpatia per no fer durar eternament aquesta cantarella que dura i dura tota la legislatura. I ho dic amb respecte, jo penso que poques lligons tinc de rebre de vostè amb això perquè quan era ministre de Finances, vostè va rebre de l'ABA moltíssims comunicats elogiosos i miri que va estar només dos anys i en tot cas, el ministre que és el ministre de la banca, li puc assegurar que no n'ha rebut cap. Fem memòria tots, per tant amb això crec que queda una mica aclarit aquesta cantarella contínua... Miri en la pròxima sessió del Consell li portaré perquè no n'hi ha una en n'hi uns quants, i en tot cas en aquell moment hi havia una gran complicitat almenys, no sé si vostè amb la banca però la banca amb vostè sí perquè sinó no es fan aquests comunicats tan elogiosos.

I vostè aleshores m'ha parlat de l'INAF, i això és una mica recurrent amb tots, tots vostès tenen el legítim dret d'expressar-se com vostès vulguin, no faltaria més. I diuen és que: "no hi ha prou mitjans". Miri doncs ara parlem-ne un momentet. Això no va pels liberals ara començarem a fer això, el ventilador que no volia fer, però el ventilador record, no l'altre ventilador que vostè ha obert amb la comissió d'enquesta que en parlarem d'aquí uns moments.

Al 2011 hi havia quatre membres a l'UIF, avui a l'UIF n'hi ha vuit, Al 2011 hi havia 14 persones a l'INAF, avui n'hi ha 19 i molts més mitjans. A més hi ha equips de suport que no hi eren externs a l'INAF per desenvolupar tot el marc regulador que al 2011 no n'hi havia cap, Sr. Pere López.

Evidentment que tot és millorable, i aquí lligo una mica amb la intervenció, penso molt moderada que ha tingut el Sr. Ladislau Baró. Tot es pot millorar, però no ens castiguem més del necessari. Avui ens mira molta gent, no únicament a nivell nacional, a nivell també internacional. En aquests moments que hi ha un full de ruta, i no vull fer-ne la meva intervenció, al tomb de la BPA. Que no he fet la meva intervenció d'aquest matí únicament al tomb de la BPA, però quan dic que ens està mirant sembla que fem un pobre favor Sr. Pere López d'obrir el ventilador que jo deia. Ja hi haurà temps si vostè no ha tardat ni gairebé sis hores per obrir-lo i demanar una comissió d'enquesta. I volent dir amb aquesta comissió d'enquesta que tot ha fallat en aquest país, perquè en aquest país tenim justament un sector bancari molt sòlid, molt transparent i que jo com a cap de Govern, quan estava de cap de Govern en

funcions el Sr. Gilbert Saboya l'ha defensat perquè és la nostra obligació i perquè som seriosos. Obrir aquesta comissió d'enquesta no sé el que porta, altra cosa i vaig tenir l'ocasió amb vostè Sr. Josep Pintat de parlar-ne de forma molt amable i molt distesa, no gaire lluny d'aquí. Altra cosa és reflexionar si tenim de donar més mitjans a l'UIF, si tenim de donar més mitjans a l'INAF, i això em sembla molt més raonable. Ho dic això perquè em sembla que aquí s'ha obert un debat en el meu punt de vista força perillós, força perillós. I després quan es parla de les relacions internacionals de la nostra diplomàcia. Miri, el comunicat del FINCEN potser que també les coses bones que aquest comunicat és molt alarmant també diu el que diu, i també diu, -i per què no ho diem a més de criticar o fer insinuacions velades-, que aquell comunicat diu que les autoritats andorranes han cooperat i han tingut un compromís indiscutible per ajudar dins de la investigació. A mi em dóna la sensació que això és molt més ajudar la situació de la BPA i del sistema bancari andorrà que d'altres coses que he sentit i no de tots vostès. Ara potser estic fent una intervenció mesclant les intervencions, però el Sr. Pere López ja sap que va per ell.

En tot cas, jo no em voldria allargar més amb el tema de l'INAF i sobretot de l'UIF, que ja he dit que em sembla malaurat que hagi obert el ventilador i tan aviat. No em sembla responsable, i ho he dit amb tota cortesia, però tampoc vull parlar més d'una cosa que no és que em cansi perquè no em té de cansar res perquè tothom pot tenir les seves opinions però fa gairebé anys i anys que sento el mateix, que som el govern de la banca.

Però li vull parlar de la llei de bases, miri. Aquest matí n'he parlat, i també mirava dins del Grup Parlamentari Demòcrata de què potser ha agradat o no ha agradat. Deixi'm dir que aquest matí i avui vull rectificar una mica, perquè aquest matí hauria hagut de parlar d'un grup parlamentari que ha tingut una gran solidesa al llarg de la legislatura i li vull agrair.

Jo el que deia no per res per vostè, agafi-s'ho bé, tiro una mica l'ham i vostè pica, però anava pels veïns i no anava per vostè, per un veí que hi ha dies que trobo a faltar. Ara ja no hi és, però em semblava que estava alineat, Sr. Gallardo vostè serà un gran parlamentari n'estic segur, estava alienat en aquestes tesis tan conservadores amb alguns casos que vostè defensa, en aquell moment també vaig pensar que potser podíem acabar en algun moment junts.

I el pacte d'estat, miri el pacte d'estat a l'estil Martí. Miri quan vam tenir la sort fa quatre anys, -o la sort no perquè se'ns va votar-, i hem tingut també la sort, no perquè se'ns ha votat i perquè creuen en aquest

projecte. Però fa quatre anys és veritat, avui ho ha recordat no sé qui, que hem perdut set consellers. Jo el que pensava si vostè o un altre però en tot cas s'ha dit per aquí, però quan teníem 22 consellers jo me'n recordo en un discurs d'investidura ja vaig dir que obria la possibilitat, hi havia en aquell moment el partit socialista ben unit la possibilitat de què el Partit Socialista entrés al Govern.

I en aquell moment també em podria haver dit el líder que era un altre i no és vostè... no sé ni com explicar-ho tot això, no? Però, en tot cas, era un oferiment sincer.

Però li diré sí és l'estil Martí. També vaig proposar un pacte d'Estat a la CASS, i aquí estàvem tots junts en el seu moment, em sembla... -ara la Sra. Bonet em diu que sí-, i hi havia dotze punts, i hi havia un... n'hi havia de molt interessants, però n'hi havia un que deia d'una forma molt clara que s'havia de posar un topall, una limitació a les pensions més altes... Ni aquest es va acceptar! I es va fer una proposta de pacte d'Estat a la CASS, no a l'estil Martí, honesta, que es va rebutjar.

Com avui, he obert la porta a un Govern de concentració, i ho ha explicat molt bé el Sr. Ladislau Baró, en el sentit següent: si vostè, Sr. López, no veu la gravetat de la situació les intervencions que han vingut després em sembla que potser han aclarit i que la situació, com a mínim, com diria el Sr. Víctor, és "més que atípica".

Però, el que faig és un oferiment sincer, però un oferiment reflexionat, no oportunista, no a l'estil Martí, d'una persona que té l'experiència de governar i que diu: "Estem en una situació, veurem en els pròxims sis mesos què passa.", en tot cas, invito i ha recollit el guant de moment solament un grup parlamentari, i ho agraeixo al Sr. Ladislau Baró, de fer un debat d'orientació política, no per parlar exclusivament del tema de la BPA, també dels altres dossiers perquè no els hem de tetanitzar tampoc perquè hi hagi solament el tema de la BPA que avui en dia és de molta actualitat, perquè hi ha projectes que han de continuar funcionant independentment de solucionar, que és una prioritat, el tema de la BPA.

Torno a fer aquest oferiment en la segona intervenció que faig d'un debat d'orientació política i analitzem: si vaig fer un oferiment d'un pacte de Govern quan tenia vint-i-dos consellers que em donaven suport, jo penso que més motiu a hores d'ara, i ja veurem més endavant, es pot analitzar, o no, però en tot cas una cosa és qui ofereix, i una altra cosa és qui accepta l'ofertament o no, no? i això ja es veurà més endavant.

Pel que fa referència al Sr. Gallardo.

Miri, Sr. Gallardo, li agraeixo el to ja per començar. Vostè ha sigut incisiu però en tot cas, no ha sigut allò de dir: "és que escolti vostès són els de...", no, nosaltres som el que som, persones com vostè, que tenim els nostres plantejaments, que mirem de defensar-los però, clar, a mi m'agradaria ficar-li unes preguntes. Jo sé que normalment no és així que es fa això, no? Perquè normalment les preguntes les ha de contestar el candidat i el candidat no ho ha de fer. Però, si se'm permet, -i suposo que dins del temps això també està permès en seu parlamentària-, "És que el Sr. Josep Pintat ha fet propostes clares"... Bé, doncs, que se m'expliquin perquè jo de tot n'aprenc, eh? La creació d'un banc central: en teoria puc estar-hi d'acord. Com es finança i qui fica els diners? Si se m'explica això, jo estic disposat a reflexionar-hi. Un fons sobirà: també estic disposat a reflexionar-hi. No sé si això vol dir aportació de diners de l'STA o de la CASS i, en tot cas, amb el que ja hem reflexionat molt temps i potser és hora de reflexionar menys i d'agafar una decisió és amb el Fons Monetari Internacional. El Fons Monetari Internacional, i vostès saben que la meua trajectòria política és llarga, no sempre brillant però això sí, llarga i he passat per varis partits entre els quals, el seu i, dic de passada, en sóc un dels seus fundadors fixi's bé. I dos persones que també em sembla que són d'una certa afinitat amb les idees demòcrates -i espero que no s'enfadaran, en tot cas una n'estic segur i l'altra també n'estic convençut que no s'enfadaran- dos ministres: la Sra. Susagna Arasanz i Mireia Maestre, dins del Partit Lliberal andorrà ja van començar a parlar d'anàlisi i reflexions sobre el Fons Monetari Internacional, i no únicament aquestes dos grans ministres sinó també un gran ministre, el Sr. Ferran Mirapeix. Per tant, ara no se'ns digui a nosaltres que després de tant reflexionar és culpa dels últims el fet de què no estiguem dins del Fons Monetari Internacional, però és una reflexió interessant... és una reflexió interessant i per tant jo li deia que la seva intervenció em sembla que...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. cap de... Sr. candidat...

(Se sent riure)

El Sr. Antoni Martí:

Sí...

No arribaré al Sr. Ladislau Baró eh, en tot cas...

Però en tot cas, Sr. Gallardo, -i ja vaig acabant, el temps passa de pressa. Miri, jo li diré una cosa, ho deia el Sr. Ladislau Baró: hi ha coses urgents però no s'han de deixar de fer les coses també importants, i

L'Acord d'associació és una cosa molt important. I a més, independentment de què nosaltres anem a negociar, no a firmar, vostès sembla que no vulguin ni anar a negociar, ni a firmar, ni assentar-se a la taula de negociacions i, en canvi, el missatge que llençarem a nivell internacional que també estan pendents de com solucionarem aquesta crisi financera és molt dolent... és molt dolent perquè no és anar a firmar res, és anar a negociar. En canvi, fer la política de la cadira buida, en aquests moments, és un signe inequívoc que no és el que volen vostès, n'estic segur, de què Andorra vol tornar a velles pràctiques, que no és el futur, no el nostre, tampoc de les generacions que pugem i que seran l'esperança d'Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Sr. Josep Pintat Forné. Li recordo també que té quinze minuts per intervenir.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo seré més breu però sí que faré una puntualització perquè al cap i a la fi el que hem fet nosaltres -així es presenta en la candidatura de la meva persona a cap de Govern- per deixar constància d'un programa, d'uns fets i d'una evidència.

Veig que aquí tothom té molt clar, sentint a parlar d'Europa, que s'ha d'anar cap allà sí o sí, i com acaba de dir el candidat Sr. Antoni Martí, és un missatge que llencem a nivell internacional de què tot això anirà molt bé.

Bé, el que penso, i ho he manifestat moltes vegades que els liberals no hem estat mai tancats amb Europa, i les proves ja les hem vist. El que sí que està clar és que en aquest moment, en aquest país hi ha un problema molt greu sobre la taula, i aquest problema molt greu sobre la taula ha vingut generat per una entitat financera i que s'ha de fer-hi front als possibles problemes que puguin sortir.

La Llei... la Llei que aquest dimarts entra aquí a tràmit al Consell per ser sotmesa a consideració, és senzillament un instrument, un instrument que pot servir i pot ser millor instrument que el que tenim actualment, el de l'any 69, per dir-ho clarament. Però en tot cas, aquest instrument, mentre no quedi clar i especificat quins són els actius que componen la BPA amb els seus passius, i si hi ha més actius o

més passius, i quin és el banc tòxic i quin és el banc bo, aquí hi ha un risc de què els treballadors deixin de percebre el seu i que molts creditors deixin -i en aquest cas els creditors són els dipositants- deixin de percebre els seus dipòsits; perquè en lloc de passar a una reestructuració potser es passarà a una liquidació. Per tant aquí, quan hem demanat un full de ruta i l'hem demanat bastantes vegades i també un informe de l'INAF que ha emprés aquest tipus d'actuació no deixi de ser de menysprear.

Si això hagués de ser així -i desitjo fermament que no, que els actius siguin molt més superiors que els passius per dir-ho d'una manera així dins del banc bo perquè dins del banc tòxic encara falta aclarir si hi haurà sancions o no hi haurà sancions i com que eren els comptes d'ordre que estan fora de balanç si podran ser utilitzats o no podran ser utilitzats-, això pot generar en aquest país que estem avui en dia, una crisi d'una magnitud difícilment calculable que tindrà efecte en les famílies, que tindrà efecte en els estalviadors i, de retruc, a tot el consum i amb un risc sistemàtic.

Per tant, davant una crisi d'aquesta magnitud crec... crec que la primera prioritat... la primera prioritat és analitzar molt acuradament i no equivocar-nos en els passos.

Jo, en aquest moment, no conec quina és la situació perquè l'únic que la pot conèixer en aquest cas, -i si el Govern té més informació això ja no ho sé-, és l'INAF que està dient allà, i no dubto gens i en absolut que estiui fent la seva feina, però avui en dia Andorra viu una situació delicada, una situació tan delicada que posa en risc el sector financer i que posa en risc les finances. I quan dic que Andorra es troba sense un rumb no és una tempesta, la tempesta hi és i el rumb ja no el sabem, i això serà realment complex.

Per tant, entenc perfectament la reflexió que feia el candidat Sr. Martí que més endavant, si no ens en sortim, posarem de data un govern de concertació però que potser també en aquest moment serà difícil. Fins ara, el que hem fet tots els grups parlamentaris... tots els grups parlamentaris sense encara estar elegits, ha sigut col·laborar benèvolament i bonament en tot el que hem pogut i amb la informació que se'ns ha pogut donar que és un esborrany de llei que es va donar abans de què juréssim càrrec, on el Grup Liberal ha fet les seves aportacions. Un altre esborrany de llei que se'ns ha donat ara últimament i que també farem les nostres aportacions, però entenem que la Llei és purament un instrument per no anar a una altra via, però les conseqüències aquí sí que han d'estar clarament calculades en un famós full de ruta que s'ha demanat per activa i per passiva i que durant aquests dies que

s'està parlant des del dia 10, i que hem estat en el seu despatx quan era cap de Govern en funcions, hi ha hagut moments de tensió que han sigut durs per aclarir i sempre els hem considerat dins del bon esperit d'intentar cercar una solució. Res més.

Per tant, aquesta és la prioritat que avui dia té Andorra: saber quina serà la magnitud de la seva crisi interna. Si pensem, i tots sabem, que acords d'associació amb Europa com a mínim tardaran dos anys a fer-se, si tothom té tan clar quines són les línies vermelles que no es poden passar, quins són els continguts del que ens aportaran, quin cost tindrem que no serà menys negligible... menys negligible per l'Administració, si podem destinar tants recursos de cop i més fer front a una crisi que ve de fora, doncs jo ho celebro, però jo en aquest moment no puc compartir.

Per tant, jo no estic dient "no" a Europa, estic dient de prioritzar, de racionalitzar i ho he dit al final del discurs. Com es farà front a tot un programa que m'agradaria que es pogués fer al peu de la lletra en cas que fossi elegit cap de Govern prioritzant i racionalitzant... prioritzant i racionalitzant, i el que toca en aquest tema és prioritzar i racionalitzar, i qui no vulgui prioritzar i no vulgui racionalitzar en aquest tema, o és que té informació que jo no conec i llavors ja la coneixerem i potser endavant, cap problema, tant de bo m'equivoqui, però crec que Andorra avui en dia, en aquests moments està obrint les portes a una crisi d'una magnitud considerable i amb uns impactes considerables sobre el sector financer. I només falta passejar-se una mica per poder-ho veure.

Això és tot el que vull dir.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

S'obre un nou torn pels grups parlamentaris. En aquest cas el termini d'intervenció és de deu minuts.

Començaríem pel Grup Parlamentari Mixt. Si vol intervenir el Sr. Víctor Naudi, disposa de quatre minuts.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En resposta al Sr. Antoni Martí, en relació a si tenia coneixement o no tenia coneixement de la nota del FINCEN abans del dia 9, bé vostè diu que no en tenia, jo em quedo amb la meua que sí que en tenia. En tot cas, temps hi haurà més endavant per esclarir el dubte, crec que ara és un debat que no toca.

Sobre el fet que ha parlat també en aquesta qüestió si calia intervenir el banc, o no. Fixi's per responsabilitat nosaltres aquí no vam fer cap valoració, entenc que en aquell moment no tocava i aquestes valoracions ja les farem quan toquin. És una qüestió simplement de responsabilitat i a les reunions a les quines se'ns ha convidat per informar-nos doncs, hi hem anat dient els nostres plantejaments o inquietuds.

En relació al full de ruta al que feia esment també sobre aquesta qüestió, hem trobat a faltar aquest full de ruta d'aquestes mesures que acompanyaven la decisió a partir del moment en què es va prendre aquesta decisió d'intervenir el banc i, per tant, s'han anat desgranant al llarg dels dies, però ha hagut de ser una qüestió més estudiada i més responsabilitzada. Però bé, crec que ara no ens hem d'endinsar en aquest tema que ja ho farem més endavant.

Ha fet esment també abans en la seva intervenció en el seu discurs inicial del matí sobre la Llei de bases de l'ordenament tributari, doncs bé, només li vull recordar que el text que es va tramitar la passada legislatura, el primer text d'aquest ordenament tributari era realment desastrós i, per tant, gràcies a la participació i el treball amb esmenes es va poder millorar substancialment.

El full de ruta del seu programa en el discurs del matí doncs, he trobat a faltar un full de ruta clar. S'ha passat bona part del temps argumentant i basant-se en aquesta crisi financera o bancària i, bé les propostes per aquests propers quatre anys jo crec que han mancat d'unes línies clares.

De la intervenció del Sr. Baró vull destacar ja que ha reiterat doncs, aquesta possibilitat d'arribar a una cosa amb tots els grups, jo crec que és una cosa positiva.

I ja, per acabar, doncs també vull reiterar la nostra proposta com he dit en la meua intervenció, doncs, de poder assolir acords en aquelles qüestions cabdals de futur com són l'acostament a la Unió Europea, la resolució definitiva de la qüestió de la CASS, les qüestions de l'estructura d'Estat amb la delimitació de competències de les transferències dels comuns i, sempre també defensant l'Estat del benestar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També en nom del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Pere López, teniu la paraula. Disposeu de sis minuts.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc li comentava ara als passadissos al Sr. Pintat, disculpar-me que per la manca de temps no he pogut fer alguns comentaris més particulars sobre la seva intervenció, per tant, ho faré ara.

En primer lloc, i parlant exclusivament per qüestions de forma, s'està debatent molt sobre el tema de full de ruta, parlem de qüestions de forma no de qüestions de contingut. Sí que entenem que el seu contingut representa un veritable full de ruta i full de Govern, quant a concreció de propostes, l'ordenació d'un plantejament general i la prioritització de les actuacions polítiques. És veritat, tampoc no li diré la mentida de què hi ha algunes propostes amb les quals segurament ens sentim poc identificats i que poden presentar importants diferències.

Tanmateix sí que hi ha algunes qüestions que em semblen importants i que ens agradaria doncs, poder trobar el moment de parlar-ne al llarg de la legislatura.

Recollim una proposta que vostè ha fet de fa temps d'un banc central; jo penso que l'actual situació de crisi, com a mínim mereix una reflexió important al voltant d'aquesta proposta; també les modificacions que vostè proposa en relació a les tramitacions de la inversió estrangera és una proposta que valorem de manera important i que cal millorar, així com la proposta de creació de la Taula de turisme i de comerç.

El Sr. Baró parla d'arribar a acords i d'arribar a enteses... Miri, no ens ho creiem massa. La veritat és que el tarannà del Sr. Martí ja hem vist que no és massa el mateix i, en tot cas, el tracte que estem rebent aquests dies, les dificultats que estem rebent per part del seu grup parlamentari i aquesta referència una mica anònima als seus components i algunes de les brometes que fa tant vostè com el Sr. Antoni Martí, que entenc que els hi déu fer gràcia exclusivament a vostès però que nosaltres no acabem d'entendre, doncs, no ajuden a contribuir massa a trobar un esperit de col·laboració, de treball, de facilitació de la feina. Vostè mateix no ha fet cap referència al que havíem manifestat.

Escoltant la seva intervenció, i escoltant el que deia el Sr. Martí, la veritat és que estem absolutament descol·locats. Si ens ha descol·locat la intervenció del Sr. cap de Govern demanant aquest govern d'unitat i de concentració fins a tres vegades i, en la seva rèplica doncs, al nostre entendre, no ha semblat justificar la necessitat d'una mesura tant extraordinària com aquesta, escoltar-lo a vostè sembla que aquests dies potser no ha tingut massa temps de parlar massa, el que passa és que la situació

està tranquil·la, que no cal prendre cap acció rellevant, que la situació de la crisi no és tan important com sembla però, insisteixo, estem descol·locats i jo penso que és impensable que un cap de Govern en un debat d'investidura hagi iniciat una proposta com aquesta de creació d'un govern d'unitat sense una fonamentació d'aquesta proposta. De vegades el Sr. Martí fa aquests tipus d'exercicis, de recerca de difícils consensos i justificar algunes de les seves decisions, però em sembla que una proposta com aquesta s'ha de llençar amb fonament i el Sr. Martí ha d'explicar i en tot cas el Sr. Baró, també hauria de veure si comparteix, o no la necessitat d'una mesura tan extraordinària com la que s'ha plantejat.

Parlava de la comissió d'enquesta. A la vista del debat que hi ha hagut entre el Sr. Naudi i el Sr. Martí, i els dubtes existents importants que diria que només són aquí en relació a quines informacions disposava el Govern i altres qüestions, penso que aquesta qüestió és especialment important no només per aclarir tots aquests fets sinó, com deia el Sr. Gallardo -i en aquest punt coincidim i pensem que això és el més important-, que d'aquesta crisi n'hem de treure les lliçons a efectes correctors. No ens podem situar en un escenari de quasi abisme com estàvem fa unes setmanes, amb unes reunions tenses i intenses en l'Edifici administratiu, sense saber si alguna cosa ha passat o no ha passat alguna cosa. En tot cas, la seva resistència que jo ja imaginava a la creació d'aquesta comissió d'enquesta, no fa més que posar-nos en qüestió sobre la seva possible necessitat. No hem trobat ni en el discurs del cap de Govern ni en el discurs del president del Grup Parlamentari Demòcrata accions rellevants per solucionar l'actual crisi. No ens podem creure que el full de ruta sigui només la Llei que es votarà aquest proper dijous, aquesta Llei de separació d'actius d'entre el banc bo i el banc dolent. Vull pensar, perquè malament estaríem, que el senyor cap de Govern té algun full de ruta. Potser no ens el vol donar o no ens el vol lliurar però seria impensable que no tingués clar on comença això, què ha passat i on podem arribar i què és el que caldria fer.

Finalment per algunes al·lusions li he de contestar al senyor Toni Martí, fent la mateixa referència que li feia al Sr. Baró abans d'entrar en el tema de Govern de la banca, penso que no ens hem de passar tota la legislatura parlant si vostè va estar al Partit Liberal, si vostè estava junt amb el Sr. Pintat fa uns anys que eren del mateix partit, si nosaltres estàvem junts. Si aquesta és la seva manera de debatre políticament difícilment anirem. Jo penso que venim aquí, pugem aquí a parlar de propostes i no a fer exercicis de qui estava amb qui, sinó en tot cas si vostè ho creu

necessari caldrà fer-ho i recordar doncs que el Sr. Pintat i vostè no fa gaire doncs estaven al mateix partit i estaven compartint.

Em diu que la meua relació amb l'ABA va ser fluida i important. De fet la veritat és que m'ha agafat descol·locat però vull recordar algunes de les decisions importants que es van prendre en el Govern del Partit Socialdemòcrata com per exemple la Llei d'intercanvi d'informació, els acords d'intercanvi d'informació, la rúbrica de l'acord monetari, el préstec que vam firmar amb una entitat financera a França, la resistència a pujar l'endeutament de l'Estat, a pujar el diferencial que cobraven les entitats financeres que sí que vostè va fer de seguida quan van guanyar les eleccions i per tant sembla difícil justificar que nosaltres vam ser un Govern que es va plegar a les demandes de la banca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria en primer lloc, doncs, adreçar-me al Sr. Baró. Potser és que jo no m'he explicat bé quan reclamava insistentment durant la meua intervenció sobre el full de ruta no em referia a un full de ruta per tota la legislatura sinó que em referia al full de ruta de la Llei que haurem de considerar en les properes hores, que és una Llei important, i que per nosaltres és important per poder prendre un posicionament disposar de tota la informació que hem reclamat des del primer dia i que ara el nostre candidat, en la intervenció precedent, doncs ha tornat a insistir. Quines son les accions que aquest Govern preveu per fer-hi front a totes les conseqüències que tindrà aquesta malaurada crisi o aquesta situació que sí que compartim que és una situació complicada.

Al Sr. Martí dir-li que quan parlàvem o quan jo, en la meua intervenció, em referia al Govern d'unitat, ho feia dient, com també ha dit ara el nostre candidat, que si la situació és greu i si la situació és, requereix realment la voluntat d'una unitat que vostè també ha justificat com a patriòtica potser calia o cal plantejar-ho ara i no esperar sis mesos a la tardor en funció de com ens en sortim d'aquesta crisi que tenim ara mateix de gestionar, el Govern que es constitueix i evidentment, doncs, el Parlament.

Em demanava també si el nostre candidat ha fet propostes concretes. Home, permeti'm que li digui, jo penso amb la meua modesta opinió que sí, que sí que n'ha fet, i que evidentment almenys aquesta bancada les compartim més que les que pot haver fet en aquest cas vostè.

Referent a la primera proposta de com intentar recuperar o començar a recuperar des de ja la credibilitat del país a nivell internacional, la creació d'aquest banc central, que doncs felicito que el Sr. López vegi amb bons ulls, no li puc contestar avui com es podria finançar aquesta proposta però sí que és una proposta que no podem descartar, com a mínim l'hem de posar al damunt de la taula i veure si és viable o no i si té conseqüències positives i ens pot ajudar a recuperar aquesta credibilitat i a afrontar, esperem que no sigui necessari, situacions semblants o complicades com la que tenim.

Em demanava també sobre el fons sobirà. Ho vam explicar durant la campanya, fons sobirà que nosaltres vam pensar que serviria per generacions futures. Un fons sobirà de responsabilitat que s'ha de dotar, i ho vam explicar, a partir dels fons que disposa, i esperem que sigui durant molt de temps malgrat apuntava vostè durant la seva intervenció els riscos que té avui dia o que planegen sobre Andorra Telecom, doncs els excedents d'Andorra Telecom, d'altres parapúbliques o fins i tot d'altres béns que el Govern pugui adquirir o rebre en herència.

Per últim, doncs, respecte a la possibilitat d'entrar a formar part del Fons Monetari Internacional, doncs, una altra proposta que ens alegrem que valori positivament, i que en aquest cas des del nostre grup estarem disposats a ajudar i a col·laborar i a debatre en el que sigui necessari. I se n'ha deixat una que jo li recordo que és el repte que tenim o que hem proposat d'arribar a ser un país amb un rànquing triple A en els propers 10 anys. Són unes propostes que pensem que són un punt de partida, segurament no son la solució però com a mínim hem fet una proposta per on començar.

Deixi'm que li digui una darrera cosa. Se'm crea un dubte quan se'ns diu de què no som partidaris d'anar cap a Europa, de què no volem parlar d'aquest tema, però per un altre costat també ho ha fet abans el Sr. Baró i en algunes altres intervencions, -avui no-, vostè ho ha reconegut, fan esment a què va ser un Govern liberal el que va marcar el camí cap a accedir cap al mercat interior europeu. Per tant potser tenim un problema de discurs nosaltres i és que no ho sabem explicar bé, no som anti europeus simplement diem que el tempo des del nostre punt de vista ha de ser un altre. Sí que volem anar cap a Europa, si es beneficiós pel país, sí que volem anar cap a Europa si

les línies que s'han de marcar en aquest parlament i en consens amb tota la societat andorrana, doncs, el país les pot suportar.

I per últim deixi'm que li recordi, perquè sinó després quan torno a fer una reunió al partit a mi m'estiren les orelles, el Partit Liberal es va crear a Andorra la Vella, perquè els d'Andorra la vella ho tenen molt present, i després es van afegir els d'Escaldes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata.

Té la paraula el Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc agrair els complements d'informació que ha aportat el Sr. Antoni Martí i d'altra banda també la justificació molt clara que ha fet de tal com, em refereixo doncs a la crisi vinculada a l'entitat financera, de les actuacions de l'INAF i de les actuacions de la UIF des de què s'ha desencadenat aquesta crisi. Jo penso que bé per un costat aquestes actuacions han estat avalades des de molts actors qualificats dins del nostre país i també per moltes opinions qualificades fora. I d'altra banda, ja a títol més personal però pel que he anat vivint jo aquests dies, jo crec que hi ha hagut per un costat un esforç molt important del personal d'aquestes entitats i d'altra banda, també han acreditat una bona capacitat tècnica per resoldre els diferents plantejaments. Per tant, agraeixo al Sr. Toni Martí, doncs, que hagi trencat aquesta llança en favor de la feina que s'ha fet des que va sortir el famós comunicat del FINCEN.

Dit això, en quant el que diu el Sr. Pintat, celebro que no estigui tancat a Europa, hi ha insistit el Sr. Gallardo i em consta que no hi estan tancats a Europa, el que passa és que en el que no estic tant d'acord és en el fet de què per complexa que sigui la situació generada al voltant de la crisi BPA, per complexa que sigui, jo crec que això no ens ha de trasbalsar completament l'agenda de la legislatura. Jo crec que aquesta no ha de ser la legislatura BPA, ha de ser la legislatura en la qual solucionem la crisi de la BPA, això sí però no podem dedicar-nos només a això, i jo entenc que a més una bona manera de solucionar una crisi com aquesta i d'altres que puguin venir en aquest sentit és a través de la presència internacional cada vegada més clara, no només en relació a la Unió Europea sinó també en

relació doncs als compromisos relatius a transparència fiscal i amb una implantació més sòlida d'Andorra dins de la comunitat internacional. Per tant a mi em sembla que encarant el tema de la negociació amb Europa, tenint clares les línies vermelles, tampoc es tracta d'anar allà només a rebre en una sola direcció les consignes. Nosaltres hem de poder plantejar també els nostres interessos; si som capaços d'això jo crec que hem de ser capaços de simultaniejar la complexitat de la crisi de l'entitat financera que tenim plantejada amb la negociació amb Europa.

Dit això, també veig i tant de bo no tingui raó Sr. Pintat, però veig que té raó amb el sentit de dir, bé, això es pot complicar, efectivament es pot complicar, hi ha un risc en la resolució de tot aquest procés i per tant, hem d'estar atents a com evoluciona tot això. Però no ens ha de paraitzar, però hem d'estar atents, hem de ser conscients que es pot complicar, i és per això que jo considero que el Sr. Toni Martí, quan ha plantejat el debat d'orientació a la tardor, ho ha fet una mica en aquesta línia, de dir: "Bé, deixem passar sis mesos, avaluem com està la situació i a partir d'aquí decidim". I ha dit, Sr. Pere López, a mi m'ha semblat que ha dit que no estava tancat a res i un dels escenaris, un dels escenaris, repeteixo, un dels escenaris, era la possibilitat d'un govern de concentració. A vostè li ha fet gràcia aquesta possibilitat i ha insistit després amb ella, però no s'ha tancat només en aquesta possibilitat. La noció és la de fer un debat d'orientació, avalar una mica amb la línia del que diu el Sr. Pintat, veiem com evoluciona tot i a partir d'aquí podem prendre diferents decisions polítiques, una d'elles podria ser aquesta.

Al Sr. Víctor Naudi li agraeixo la bona predisposició que ha mostrat de cara a establir pactes en diferents nivells, no només en relació a la problemàtica vinculada a l'entitat financera sinó al conjunt de la legislatura, jo crec que és bo perquè això ens situa amb la perspectiva de què en aquesta legislatura tots tenim el nostre programa electoral i cadascú des del lloc parlamentari que ens correspon hem de mirar d'arribar a acords i desenvolupar els plantejaments que portem al programa, ja sigui des de la discrepància o ja sigui des del consens, per tant, jo crec que hem de trencar una llança a favor de mirar d'aprofitar al màxim la legislatura.

Reconec que hi ha hagut una mica de confusió de fulls de ruta aquí, perquè es clar, per un costat de vegades ens hem referit o algunes de les forces presents al parlament s'han referit a la falta del full de ruta de Demòcrates per Andorra a l'hora de tirar endavant la legislatura, cosa que jo he negat amb vehemència perquè penso que aquest no és el cas i després hi ha hagut una referència més concreta al

full de ruta en relació a l'evolució de la crisi de l'entitat financera.

Són dues coses diferents, són dues coses diferents. Jo entenc que aquesta dificultat sobrevinguda derivada d'aquesta crisi requereix un full de ruta evolutiu, és impossible, és impossible per més clarivident que es sigui i fins i tot també anava a dir que per més que es recorri als màxims assessors que al món hi pot haver en aquesta matèria, que es pugui tenir tots els escenaris tancats o el possible pla d'etapes per solucionar una qüestió com aquesta. Jo entenc que Déu n'hi do la feina de prospectiva que s'ha fet fins ara, Déu n'hi do la feina de prospectiva, ja coincideixo que el full de ruta no està tancat, però permetin-nos que anem evolucionant per etapes i que tot junts els puguem anar tenint clar. Ara bé, hem d'estar atents amb això i hi insisteixo, hem de mantenir també una certa normalitat fins que hi ha aquest problema, una certa normalitat en la legislatura i per tant, nosaltres entenem que no encarar la negociació amb la Unió Europea... ja sé que en som partidaris, però ho posposarien... nosaltres pensem que això seria un error.

El Sr. Pere López... bé, li ha fet gràcia, ja ho he dit abans o si ha fixat molt... perquè en acabar diu que feia brometes, la veritat no sé quines brometes he fet, no dic...li ha fet gràcia? S'ha fixat molt amb el Govern de concentració, m'ha dit que jo no m'hi havia referit, i ho he explicat ara, i jo amb el que m'he referit explícitament és el debat d'orientació de la tardor i allà avaluarem diferents opcions polítiques a veure si estem d'acord tots. Però bé, jo entenc que més aviat és d'agrair que el Sr. cap de Govern estigui disposat a fer una oferta d'aquest possible calat polític. No té perquè ser la única, n'hi pot haver d'altres.

Bé, li he concedit abans, Sr. Pere López, i també ho concedeixo al Sr. Víctor Naudi, a les dues forces polítiques que representen que durant el seu Govern es va avançar en matèria d'intercanvi d'informació. Li he concedit i és veritat, i són passes prèvies que ajuden doncs a què podem encarar crisis com aquesta amb més solvència, amb més solvència. Però a veure... en canvi el que no li concedeixo, - i això ho ha fet potser més en la seva primera intervenció que no pas en aquesta-, és que intenti patrimonitzar amb la rúbrica que van fer de l'acord monetari. Aquesta vocació europeista, perquè en l'anterior legislatura el Govern va signar l'acord monetari i el parlament el va ratificar, per tant, també formen part d'aquest procés, de la mateixa manera que jo els reconec als que formaven part de la majoria del Sr. Bartumeu, haver impulsat molt decididament tot el procés d'intercanvi d'informació, no ens neguin a

nosaltres aquesta vocació europeista perquè la tenim i de forma ben clara.

Molt bé, això és tot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions dels grups parlamentaris i a menys que algun dels dos candidats volgués tornar a intervenir... donaríem per acabat el debat aquí i d'acord amb l'article 123 del Reglament del Consell, suspendríem la sessió durant 10 minuts.

Els recordo que a la represa de la sessió procediríem a la votació del candidat a cap de Govern.

Se suspèn durant 10 minuts.

(Són les 21.37h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 21.52h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Anem a procedir tot seguit a la votació. Us recordo que d'acord amb el que disposa el Reglament, aquesta és una votació oral per crida i que per tant, cada conseller general expressarà el nom del candidat al qual vota o bé l'abstenció.

Demanaria tot seguit al Sr. secretari general si pot anar anomenant a cadascun dels consellers.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

El Sr. Jordi Alcobé Font: Antoni Martí Petit.

El Sr. Miquel Aleix Areny: voto el Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Gerard Alís Eroles: M'abstinc.

El Sr. Ladislau Baró Solà: Antoni Martí Petit.

La Sra. Mònica Bonell Tuset: Voto al Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot: Abstenció.

El Sr. Joan Carles Camp Areny: Voto Josep Pintat.

El Sr. Jordi Cinca Mateos: Antoni Martí Petit.

El Sr. Ferran Costa Marimon: Voto Sr. Josep Pintat Forné.

El Sr. Carles Ensenyat Reig: Sr. Antoni Martí Petit.

La Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: Sr. Antoni Martí Petit.

El Sr. Antoni Fillet Adellach: Sr. Antoni Martí Petit.
 El Sr. Jordi Gallardo Fernández: Voto el Sr. Josep Pintat Forné.
 La Sra. Sofia Garrallà Tomàs: Antoni Martí Petit.
 La Sra. Rosa Gili Casals: Abstenció.
 El Sr. Pere López Agràs: Abstenció.
 El Sr. Josep Majoral Obiols: Sr. Josep Pintat Forné.
 La Sra. Conxita Marsol Riart: Sr. Antoni Martí Petit.
 El Sr. Antoni Martí Petit: Antoni Martí Petit.
 La Sra. Maria Martisella González: Antoni Martí Petit.
 La Sra. Meritxell Mateu Pi: Voto al Sr. Antoni Martí Petit.
 El Sr. Vicenç Mateu Zamora: Antoni Martí Petit.
 La Sra. Carine Montaner Raynaud: Al Sr. Josep Pintat.
 El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells: Josep Pintat Forné.
 El Sr. Víctor Naudi Zamora: M'abstinc.
 La Sra. Judith Pallarés Cortés: Sr. Josep Pintat Forné.
 El Sr. Josep Pintat Forné: Josep Pintat Forné.
 El Sr. Jordi Torres Falcó: Voto Antoni Martí Petit.

El Sr. síndic general:

Bé, demanaria al Sr. secretari de la Sindicatura, el Sr. Camp, si vol procedir a fer el recompte, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Bé, tres abstencions. No perdó, cinc abstencions, 8 a Josep Pintat i 15 Antoni Martí Petit.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat i havent-se obtingut en aquesta primera votació la majoria absoluta, proclamo elegit el Sr. Antoni Martí Petit, cap de Govern.

(Se senten aplaudiments)

Abans de concloure la sessió, us recordo que hi ha un segon punt a l'ordre del dia:

2- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora del període de sessions.

Llegeix l'informe de la Comissió Permanent el Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de torn de la Sindicatura.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Passo a procedir a la lectura de l'informe.

Informe de la Comissió Permanent corresponent al període comprès entre el gener i el 22 de març de 2015.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període inhàbil comprès entre l'1 i el 15 de gener, així com en el període entre legislatures comprès entre el 16 de gener i el 22 de març del 2015.

Al no haver-se celebrat cap sessió del Consell General amb posterioritat als mesos de gener i febrer, l'acompliment de l'article 37.6 no es va poder dur a terme en aquella mateixa legislatura i, per tant, s'inclou al present informe.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 29 de desembre, 7 de gener, 3 i 17 de febrer i el dia 18 de març.

En el decurs de la primera reunió, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de tres sessions extraordinàries:

- una primera sessió de la Comissió Legislativa d'Economia per a examinar la Proposició de Llei de societats cooperatives d'Andorra, així com aprovar les actes pendents.

- una segona sessió, en aquest cas, de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient per a examinar el Projecte de Llei de Fons de reserva de jubilació, així com aprovar també les actes pendents.

- i finalment, una tercera sessió de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per a examinar el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2015.

En el decurs de la segona reunió, celebrada el dia 7 de gener, la Comissió Permanent va examinar i acordar, vist l'acord de la Junta de Presidents del dia 2 de gener, la celebració d'una sessió extraordinària del Consell General, el dia 15 de gener, per tal de tractar totes les qüestions fins a la data disponibles.

Alhora, va examinar i acordar, d'una banda, la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa d'Economia per a la presa en consideració d'una demanda de compareixença efectuada pel M. I. Sr. Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Medi Ambient, i d'altra banda, va acordar la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per tal d'aprovar totes les actes pendents.

El dia 16 de gener es va publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el decret de dissolució anticipada del Consell General donant per finalitzada la VI legislatura. Durant el període entre legislatures la Comissió Permanent es va reunir els dies 3 i 17 de febrer, i el 18 de març.

Durant aquest període, la Comissió Permanent va assumir l'organització i el seguiment del 13è Consell General dels Joves, el qual es va celebrar els passats dies 4 i 18 de març. En aquest sentit, els membres de la Comissió Permanent, actuant en aquest cas com a jurat, varen procedir a la selecció del cartell guanyador del concurs de cartells del 13è Consell General dels Joves 2015, així com a la selecció final, d'entre tots els treballs presentats pels alumnes dels diferents sistemes educatius, de les proposicions de llei que es varen debatre durant la sessió plenària del Consell General dels Joves.

En darrer lloc, la Comissió Permanent es va reunir, novament, el dia 18 de març, per examinar i aprovar les liquidacions de comptes del Consell General corresponents a l'exercici 2014, i finalment, donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No hi ha més punts a l'ordre del dia, els emplaço demà al matí a les 10.00h a la Casa de la Vall, per la presa de jurament del Sr. cap de Govern.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 22.01h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877